

VOX POP ROCK

Anul II
Nr. 18 (31)

mai '94
16 pagini
300 lei
3,00 DM

revistă de toți fanii muzicii

**Concursul Coca Cola
la faza finală
Acum
ori niciodată?**

În premieră națională
Cartiana SRL prezintă:

**CONCERT UNPLUGGED
CU GRUPUL
TIMPURI NOI**

20 mai, orele 18,30
Teatrul „Ion Creangă”
(Piața Amzei)

Sponsori: Radio Uniplus,
Evenimental Zilei, Pro FM,
Vox Pop Rock
sonorizare: Sfinx Pro

Inedite de la
Eurovision 94
Billboard
scrie despre
România
Concursuri
noi:
Angel Test
Rock 94
Serial nou
Filosofia
pe 33 1/3

3 scorpii sau 3 zane?

AU APĂRUT CASETA ȘI CD-UL DAN BITTMAN, „DINCOLO DE NORI“

• Casetă conține piese interpretate de Dan Bittman (Dincolo de nori, bineînțeles!), Sanda Ladoși, Marius Dragomir, Geanina Olaru, Manuel Savu, Ramona Ionică, Corina Dogaru, Manuela Fedorca, Alina Coman, Mariana Turcanu, Cristina Andrei și Eugen Mihăescu. • De ce ei? Pentru că sunt staff-ul Valrom, a răspuns domnul Valentin Nicolau. Au contracte cu firma Valrom, care le va produce casete, videoclipuri și-i va promova. În scurt timp va apare și o casetă video cu toate piesele de pe caseta audio. • Firma Valrom dorește să înființeze o piață muzicală legitimă în România, în care interpreții și compozitorii să câștige și din vânzări. • Cu această ocazie s-a făcut un apel la parlamentarii români să grăbească promulgarea legii dreptului de autor. • Procectele pe care le vor obține compozitorii și interpreții prezenți pe această casetă au fost negociate cu fiecare în parte. Deși firma Valrom nu figurează ca producător pentru majoritatea pieselor prezente pe casetă. În general câștigurile ca urmare a lansării acestei casete nu pot fi garantate, pentru că în România vânzările nu pot fi controlate. Ca să nu mai vorbim de piraterie. În orice caz, firma Valrom speră ca, de pe urma colaborării cu ei, artiștii respectivi să câștige mai mult decât până acum. • În afară de „Dincolo de nori“, Dan Bittman și Tino Furtună au mai compus o piesă, „Mother Mary“, pentru că așa era contractul cu Valrom-ul. • Pentru Dan, aceasta este piesa de suflet, pentru că aici a cântat pentru prima oară la muzică. • Cei doi protagoniști principali de la Dublin își vor continua cariera muzicală împreună cu formația Holograf, cu care de curând au început repetițiile pentru un viitor disc pentru care au compus deja două piese noi. În aceeași echipă. • Cât despre proiectele personale – „de ce nu?“, a răspuns Dan Bittman. • Pe CD există o piesă în plus (o altă variantă la „Dincolo de nori“). Este o greșală a fabricanților german, pentru că CD-ul s-a făcut cam „în grabă“ pentru a ajunge în timp la Dublin. Probabil că va deveni un

„collector's item“ a adăugat domnul Hristu (Valrom). • Se pare că Valrom ar fi interesat și într-o colaborare cu formația Holograf. Condițiile acestora vor fi, însă, discutate cu impresarul formației. • Dan a dorit să-i mulțumească în mod special domnului Petrică Gheorghe care a realizat videoclipul pentru piesa participantă la Dublin. „Probabil dacă ar fi fost trimis acest clip și nu cel realizat de Televiziunea Română, ar fi câștigat măcar un loc în plus“. • Deși firma Valrom a semnat primele contracte cu artiștii consacrați, se pare că sunt interesați și în nune noi. La viitoarea emisiune Metro-Magazin vor apărea și două videoclipuri realizate pentru două tinere absolut noi, câștigătoare ale unui concurs de la Alexandria. • Interesul firmei este să exporte muzică românească „afară“. Este bine că au avut această ocazie (Dublinul) pentru a se face cunoscuți. Deja au cereri pentru acest CD. Un englez, de exemplu, le-a trimis 100 de lire sterline pentru 30 de CD-uri. Vor trimite CD-uri și casete cu titlu promoțional la multe posturi de radio din Vest (Italia, Spania, Grecia, Anglia etc.). • Tirajul a fost de 3000 pentru CD-uri și 5000 pentru casete (deocamdată).

Anca Lupeș

HARA-KIRI QUICK

Rapid executăm comanda primită de la Conducere. După Eurovision bucuria a fost „anulată“ și nu amănata! Manuscrisul era corect. Am verificat. • La pagina 10 un titlu era „V.N.D. 2 și ultimul“. • Lipsesc lungimile de undă ale posturilor independente care-și publică topurile în V.P.R. • Textul de pe 13 are câteva rateuri rele: „The man I used to be“, „I'm just a shadow“ și un „every-time“ lăsat fără r-ul din mijloc, plus un „straggle“, în loc de „struggle“. • Pe ultima pagină englezoaica Moran Caitlin a devenit româna Cătălin ceea ce, recunoașteți, e o performanță! • „Necesar“ nu are grad de comparație, iar despărțirile la capăt de rând s-au făcut fără respectarea unor elementare reguli gramaticale.

TOP Sports

Calea Victoriei, nr. 101
Scara B, Etaj 10, Apart. 5
Sector 1, București
Telefon: 004/01/659 65 29
004/01/659 29 70
004/01/211 05 75

Societatea Comercială TOP CD S.A. are plăcerea de a vă invita marți, 17 mai 1994, la inaugurarea magazinului TOP SPORTS, din Calea Victoriei nr. 101 (gang). Magazinul TOP SPORTS prezintă o gamă variată de articole sportive specializate și moda sportivă a renumitelor firme: SERGIO TACCHINI, ARENA, BENDER, UVEK, VÖLKL, ROSSIGNOL și PUMA.

Vă așteptăm

DIRECTOR GENERAL,

Dan Tatolou

• de toate • DE TOATE • de toate •

• După evoluția la Horror Infernal Festival din Dortmund (cu Morgoth, Carcass ș.a.), grupul german Baphomet își continuă promoția europeană a L.P.-ului „Trust“ (Massacre Records/IRS) prin mai multe show-uri individuale pe vechiul continent. Noul produs discografic al grupului, mai puțin morbid, dar infectat puternic de hard-core și elemente „indus“ a fost cotelat printre primele 10 apariții ale lunii aprilie.

• Mai înțepi minte excelentul band elvețian Poltergeist? Practicant al unui thrash metal vivesc cu implicații melodice, tempo death, aranjamente techno și pasaje acustice a înregistrat la Century Media două produse favorabile comentate de presa vremii: „Depression“ (mini L.P./1989) și „Behind The Mask“ (L.P./C.D./M.C./1990).

După o lungă perioadă de liniște (tulburată nesemnificativ doar de apariția discului single „Tell Me/Those Werre Better Days“ la Haunted House Records din țara lor de origine) anul trecut André (v), V.O. (c), Graf (b) și Alex (d) se aflau din nou în colimatorul celor de la Century Media în urma unui 3 song demo foarte promiștor. Dar iată că recent, chitaristul V.O. Pulver s-a decis să părăsească formația pentru o activitate independentă. În ciuda acestei separări majore de cel ce era considerat „creierul“ trupei, elvețienii sunt decizi să continue și să găsească un înlocuitor pe măsura celui plecat.

• Tiamat în derivă? Așa s-ar părea, căci nu mai puțin de trei membri – chitaristul Thomas Peterson, pianistul Kenneth Ross și bateristul Niclas Estrand – au abandonat formația, intenționând fondarea unui nou grup. Posesori ai dreptului legal de a folosi numele, liderul Johan Edlund și bateristul Johnny Hagel au început rapid căutarea unor instrumentiști noi în vederea onorării contractului european (deschiderea concertelor Voodoo Cult. Turneul va fi însoțit de E.P.-ul „Live In Israel“ tras anul trecut, probabil ultimul produs Tiamat în superba componența de pe „Clouds“).

• După terminarea turneului Voodoo Cult amintit mai sus, bateristul Dave Lombardo va începe imediat înregistrările debutului propriului grup care nu se va numi Sinister, ci Grip. Reamintim componența: Bobby Gustafsson (c, Overkill), Waldemar Sorichta (c, ex-Despair, Tiamat, Voodoo Cult), Chaz Grimaldi (fost chitarist, convertit în bas electric) și Gus Chambers (v, ex-21 Guns).

• Și Nuclear Assault are probleme: după ce anul trecut Danny Lilker (b) a plecat la Brutal Truth și Anthony Bramante (c) s-a retras (ei au fost înlocuiți de Dave Di Pietro la chitară și Scott Metzger la bas) cu puțin timp în urmă cvartetul l-a pierdut și pe bateristul Glenn Evans. Mai mult, acesta „complotază“ se pare cu Scott și Dave în vederea reformării trupei hardcore T.T.Quick, în

care Glenn a activat până-n 1984. Dacă situația se va confirma, chitaristul/vocalistul John Connelly va rămâne singurul supraviețuitor al faimoasei formule care a editat „Game Over“, „Survive“, „Handle With Care“ și „Out Of Order“.

• În februarie, Testament a intrat în studio alături de chitaristul de senzație James Murphy (ex-Death, Obituary, Cancer, în prezent la Discarnate) pentru a înregistra un nou album. Va fi primul disc al californienilor cu bateristul John Tempesta (fost la Exodus), dar și cu producătorul Garth Richardson (Ozzy, Melvina, Rage Against The Machine). De urmărit!

• Un disc ce trebuie neapărat cumpărat, este noul album, „Pleasure Done“ (Steamhammer/New Rose), al austriecilor Disharmonik Orchestra. Iată un fragment din recenzia specialiștilor de la Hard Force Magazine: „un disc violent, dar deloc facil, ce și cum fiecare riff, fiecare contrast al bateriei, fiecare linie a basului ar căuta tonul adecvat pentru a servi acestei compoziții lucrate și asimilabile doar după mai multe audii. Partea vocală, mult mai apropiată de urletul hardcore decât de râgâlna death, servește de minune textul care, în rândul său, evită dijecle satanice sau sângeroase care au fost apanajul deathului la debuturi“.

• Cine mai lucrează în studio: Memento Mori la albumul secund, deja întârziat, Asphyx la noul produs și ei promis mai devreme, M.O.D., în noua componență pregătindu-se să iasă pe piață în mai, o dată cu atât de amănatul produs al liderului Bathory, Quorthon.

• Iată în final și câteva produse pe format mai mic disponibile recent în Europa: Impaled Nazarene „Satanic Masowhere“ (Osmose/E.P.); Profanatica „As Tears Of Blood Stain The Altar Of Christ“ (Osmose/E.P.) – ambele trupe practicând black metal; Entera „Crossing“ (?); Agoraphobia „Wailing Of Souls“, (mini L.P. al grupului german scos de firma grecoască Black Power Records).

• După succesul neașteptat obținut în Europa de albumul „Just Look Around“ fanaticii adoratori ai stilului moshcore, Sleek Of It All din New York se pregătesc să dea o nouă lovitură cu varianta concertistică a turneului de anul trecut, publicată sub titlatura „Live In A World Full Of Hate“.

• Demnul urmaș al excelentului „Lunar Womb“ (Hellhound/1991) aparținând doomerilor californieni The Obsessed este gata. Se numește „The Church Within“ și a spărit zilele trecute la Rough Trade.

• Bastia Steve Di Giorgio (Sadus, Autopsy, Death) lucrează la Relativity Records la un E.P. solo ce va include câteva preluări: „Black Magic“ (Slayer), „Strange Ways“ (Kiss) și „The Exorcist“ (Possessed).

• Planificat să apară acum câteva luni, noul L.P. al canadienilor Oblivion iese zilele acestea la Century Media Records. Martin Gagne (c), Pierre Remillard (c), Stephane Picard (b/v) și Alain Demers (t) după debutul „suspense – metal“ din 1990 „From This Day Forward“ au realizat un disc „technical – thrash – progressive – power – death“.

• După trei albume bine primite de publicul death metal, Malevolent Creation au spus „la revedere“ casei Roadrunner.

• Incapabil de a trece peste despărțirea de chitaristul de marcă Robb Flynn (acum la Machine Head, înlocuit de Ray Vega) și de percutantul drummer Perry Strickland, cvintetul din San Francisco Vie-lence și-a anunțat oficial dizolvarea după aproape 10 ani petrecuți pe baricadele thrashului american. Vocalistul Sean Killian, chitaristul Phil Demmel și bateristul Dean Dell sunt în căutarea unor posturi instrumentale independente.

AFRO TAM-TAM LA „ION CREANGĂ“

„Afro Tam-Tam“ este titlul unui L.P. El aparține lui André Ateka. Până la lansarea discului, care va avea loc în curând, a avut loc, sâmbătă, la Teatrul „Ion Creangă“ un spectacol de prezentare. În show, André a avut ca invitați două trupe rap Shabadan MC și New Boys, o trupă techno – Cindy Cat. Încă de la început, atmosfera muzicii africane, a tam-tam-ului, mai bine zis, a cuprins întreaga sală. În sală erau cam în proporții egale spectatori albi și negri. Viorel Gaiță cel care a prezentat spectacolul a avut la început umor, dar mai apoi, glumele lui citite au cam plictisit. Toată lumea aștepta cu interes parada modei africane. N-a prea fost. Doar două toalete. În rest, o paradă prezentată de Jurnalul de modă Ana, modele aparținând Mihaelei Cociș. Modele simple, tinerești, dar fețele nu prea erau din domeniu. „Panterele negre“, invitate și ele, au ieșit pe scenă doar la începutul spectacolului.

Când le-a venit rândul să danseze, unul dintre membrii formației ne-a anunțat că nu vor dansa, pentru că un coleg de-al lor a suferit un accident cu o jumătate de oră înainte. Adevărul era altul. Ateka a anunțat că, de fapt, „panterele“ se certaseră între ele. Publicul nu a acceptat prea ușor situația, dar, până la urmă nu a avut încotro. Show-ul începuse să-și piardă din farmec. L-a salvat André. După un scurt moment a capela, cu fragmente din Edith Piaf, Pavarotti, după ce a cântat începutul cântecului „Trandafir de la Moldova“, Ateka a interpretat piese de pe discul său. Pentru a reface atmosfera, prima piesă a fost „Venez danser“. Nu au lipsit „Jungla paradiso“, o piesă dedicată continentului african, „Malaika“, o poveste de dragoste. A surprins în mod plăcut varianta făcută de Ateka la piesa lui Marcel Dragomir, „E bine, bine, e foarte bine“. Pentru mulți dintre cei prezenți în sală (mă refer desigur la publicul român) spectacolul a fost ceva deosebit. Ritmul de tam-tam, bătut cu mare artă de un coleg de-al lui Ateka a fost îndelung aplaudat. Dacă și sonorizarea ar fi fost bună, dacă prietenii lui, panterele, nu l-ar fi trădat, André Ateka s-ar fi putut mândri cu un show într-adevăr deosebit, așa cum și l-a dorit. (Orlanda Deladi)

MTV LEGAL ÎN ROMÂNIA

Marți, la etajul 12 al Televiziunii Române, a fost semnat, în prezența presei un contract de parteneriat între TVR și MTV. Prin acest parteneriat, publicul român va beneficia, în mod legal, de două ore de program MTV pe săptămână. Desigur, părțile doresc ca, în timp, numărul de ore să fie mărit. Deocamdată, în zilele de luni (de la 23.00 la 23.30), vineri (de la 11.45 la 12.15 și de la 0.30 la 1.00), sâmbătă (de la 23.00 la 23.30) vom putea urmări Top 20 Europe și Greatest Hits. Reprezentanții MTV și-au exprimat dorința de a colabora și în alte activități, pentru că, atunci când se află pentru prima dată într-o țară, nu vor doar să aducă, ci să și ea de la publicul respectiv ova. Di. Roedy s-a arătat interesat în realizarea unor înregistrări în România, coproducții. Unul dintre „obiective“ este grupul Holograf, care nu reprezintă o strategie doar pentru publicul român, ci și pentru întreaga Europă. MTV-ul se bucură de o mare audiență în rândul tinerilor, dar ei a atras și persoane care se simt tinere în suflet. Se prevede și o „implicare în festivalul «Cerbul de Aur»“. Probabil că anul acesta cu participarea în juru, la anul cu mai multe. Vor să vadă, în primul rând despre ce este vorba. Ne-au asigurat că ei „se mișcă repede“ și dacă vor putea ajuta mai mult încă de la această ediție, o vor face. S-au pus multe întrebări, toți dorind să afle cât mai multe despre ceea ce intenționează cel de la MTV, pe ce criterii își alege publicul, cine sponsorizează transmisia în România. O întrebare însă, le-a dat de furcă oaspeților. „Se va ocupa MTV de muzică energetică, yoghină, cu influențe rusești, având în vedere că muzica constituie un factor principal în psihologie?“ Di. Roedy și-a cerut scuze că nu poate răspunde pe loc, dar a promis că se va retrage în biroul său și va studia problema. Din politize probabil, nu a participat la veselia generală ăscată de întrebare. (O.D.)

TATUAJE COLOR

Echipament american 100% numai cu programare

☎ - 623.86.01/zilnic între orele 9,00-17,00

Editori:
Third Multimedia Consultants
Adresa redacției: Calea Victoriei 101, scara B, et.2, ap. 10, sector 1, București, cod 70176. Telefon 6590912/Fax 6593651
Pentru corespondență: C.P. 307, O.P. 22, sector 1, București, cod 71100.

Director: Andrei Partoș

Redactor șef: Orlanda Deladi

Secretar gen. de redacție: Marian Turtă

Director comercial: Sorina Badea

Departament difuzare: Mihai Năstase

Colectiv redacțional: Corina Vladu, Adrian Coleasă, Gabriel Gomboș, Manuela Boatcă, M.V. Pop, Viorel Părligras, Petrică Pavel (foto), Diana Ropotan. Numărul de catalog: 2131. Număr de cont: 40730781. Banca Agricolă S.A. - S.M.B. Cășitorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A. - P.O. Box 33-57 Fax 0040-1-3129432 sau 3129433, telex 11995 - Piața Presel Libere nr. 1, București România Editare computerizată:

Tiparul executat la TIPOGRAFIA ROMANIA AZI S.A.

Mișcare alertă la MARTIN

Studioul ingenios amenajat în spațiul fostului cinema Voiga s-a pus pe fapte mari. Nu se rezumă la simpla idee de discotecă și bine face. Oamenii vechi ai muzicii (foști și actuali D.J.) gândesc acolo așa cum o cer zilele noastre. Mă refer la Liviu Colțoiu și la „Viadone” (așa i-a rămas numele în istoria discotecilor românești). Experiența lor, bine exersată la Mamaia (când la Hipodrom cântau trupe din când în când), dă acum rezultate. E drept, Cindy Cat și Șule Paparude fac parte din peisajul techno-dance și dacă n-ar fi fost atâția invitați „așezați” s-ar fi dansat non-stop. Așa lumea a luat totul drept spectacol. De altfel, în partea a doua, muzica a fost ajutată de proiecții pe ecran și de un grup de tinere frumoase, echipate experimental, dansând tot așa. Apariția lor a stârnit reacții diverse. Am auzit de la „interesant” la „incitant”, „inutil”, „aiurea” și „excitant”, toate formulările. Concluzia: experimentul și-a atins scopul. Am văzut - acolo - toate televiziunile bucureștene. De la Soti la Antena 1, de la TVR la viitorul Tele 7 ABC. Unii filmau, alții priveau. Presa și radioul tot bine reprezentate au fost. Nu dau numele tuturor, dar îmi permit să remarc echipa integrală, cu șef cu tot de la „Salut”, apoi Cronica Română, Evenimentul zilei, T.L., Radio Total, ProFM, Radiodifuziunea Română și alții. Cei de la Timpuri Noi s-au regăsit cu fostul lor coleg (suedez acum) Răzvan Moldovan (cu care am realizat un amplu interviu). Loredana Groza și Marian Ionescu erau foarte atenți la cele ce se întâmplau. Nicu Alifantis s-a retras la balcon. Oameni de afaceri schimbau cărți de vizită în hol. Mulți studenți sau elevi mai mari s-au încins la dans după cele două recitaluri. A fost o seară plăcută, cum sigur vor mai fi la Studio Martin. Vom fi pe fază și vă vom anunța când mai aflăm ceva! (A.P.)

MASS MEDIA

la un pas de lansare internațională

Se pare că ghinioanele formației Mass Media sunt pe cale de dispariție. Gabl Schuster, bateristul, s-a refăcut după accidentul suferit cu doar o zi înaintea sinuciderii lui Kurt Cobain. Băieții au înregistrat o casetă demo cu 8 piese (în limba engleză), cu titlul provizoriu A Real Frame Of Mind. Vineri, 13 mai, Hans Knall a plecat cu câteva exemplare în Germania la Stuttgart, unde speră să găsească producători pentru un L.P. și pentru a înscrie grupul la un concurs organizat de Metal Hammer în vară la Hanovra, unde Marele Premiu va fi de 100.000 de dolari și un contract de disc pe un an. O casetă demo va pleca spre Bulgaria unde este așteptată de patronul labelului Reality When You Die. În Canada, caseta a fost solicitată de fostul câmpar al trupei, Călin Mărginean, care i-a anunțat pe colegi că sunt mari șanse de a găsi un contract acolo. Alte 12 casete au pornit spre Marea Britanie la diversi producători. S-au încheiat și filmările pentru primul video-clip cu titlul Crazy Street, realizat de Marius Moga, operator la studio TV din Alba Iulia. Și înregistrările pentru casete audio s-au făcut tot în Alba Iulia, pe sculele formației, iar prelucrarea finală s-a produs la Disco Miki din localitate. Alte amănunte la revenirea lui Hans Knall din Germania.

Florin Silea („Ardealul“)

ANGELA

Test

Concurs propus de „angeliști” la care Vox Pop Rock contribuie cu 10 C.D.-uri „Îți amintești de mine...”. Achiziționând aceste compact-discuri redacția sprijină generoasă acțiunea de colectare a fondurilor pentru tratarea copiilor bolnavi de leucemie. Primii 10, care vor răspunde corect, vor primi câte un C.D. Dacă vor fi mai mulți câștigători, se va trage la sorți, în prezența membrilor Fan-Clubului Angela Similea.

1. Data nașterii Angelei Similea.
2. La ce liceu a învățat Angela?
3. Când a început să cânte în public?

4. Ce sport a practicat și la ce club?
 5. În care cartier locuiește?
 6. Numele și ocupația băiatului ei?
 7. Cum se numește profesoara cu care a studiat la Școala Populară de Artă?
 8. Cine este compozitorul care a lansat-o și care este titlul melodiei?
 9. Dacă nu devenea cântăreață, ar fi vrut să fie...
 10. În ce an a obținut „Cerbul de argint” și cu ce melodie?
- Vă rugăm să precizați pe plic „ANGEL-TEST”. Succes!

Pentru scrisori și topuri

Repetăm rugămintea de a ne scrie la C.P. 307, O.P. 22, sector 1, București cod 71100. Precizați numele rubricii căreia vă adresați. Pentru cei care ne trimit clasamente ale posturilor de radio (cu care avem contract de reciprocitate) numărul unde de fax este 6593651. Termenul limită pentru ca topurile să fie publicate, este vineri (până la ora 12.00). Așteptăm din partea posturilor de radio lista orelor exacte la care se difuzează spoturile publicitare V.P.R.

Colecțiile vă stau la dispoziție!

Din 1993 mai avem numerele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13. Colecția costă 900 lei plus 300 pentru colet și expediere. Deci 1200, cu precizarea pe mandat: COLECȚIE 1993. Numerele din trimestrul I le avem pe toate (deocamdată). De la 14 la 24 inclusiv. Colecția costă 2000 lei, în loc de 2560. Și în acest caz expediția costă 300 lei.

Pentru abonați 50% reducere!

Prețurile cresc în continuare după cum bine știți. Noi ne-am scumplit cu 10 lei! Pentru abonați, avantajele cresc. Prețul unui exemplar rămâne de 150 lei! Cei care doresc să profite de ocazie, o pot face trimițând banii prin mandat poștal (pentru minim trei luni, ceea ce înseamnă 1950 lei) pe numele SORINA BADEA, sau MIHAELA COVILTIR, Calea Victoriei 101 scara B, etaj 2, ap. 10, sector 1, cod 70176. În paranteză vă rugăm să treceți numele revistei, iar adresa voastră să o scrieți cu litere de tipar!

SKIP ROCK '94

PARA INSTRUMENTI

10 Iunie CONEXIUNI QUARTZ compact MYSTIC GAME	11 Iunie PARADISE LOST METROLA TERTON KRYPTON CARGO iris	12 Iunie MAN PASCU DIRECTIA 5 HOLOGRAF JETHRO MULL
---	--	---

Concurs SKIP ROCK '94

G.D.Total Service ne-a pus la dispoziție invitații și T-shirt-uri deosebit realizate, pentru a-i premia pe cei care se pricep la muzică, pe cei care vor să prindă cele trei seri (10, 11, 12 iunie) de pe stadionul Dinamo II. Concursul va fi fulger. Trei întrebări la prima rundă, cu răspunsul dat în numărul viitor. Doar cine se grăbește, reușește. Pe 24 va fi al doilea set de întrebări, iar pe 31 cel de-al treilea.

1. Enumerați basistii pe care i-a avut Holograf de la înființare până azi!
2. John Evan Band din Blackpool are vreo legătură cu una dintre trupele care ne vizitează? Dacă da, care este aceasta?
3. În ce componență s-a înregistrat recentul album Metrock?

Vă rugăm să precizați pe plic denumirea concursului, iar bucureștenii ar fi bine să vină direct la redacție. Data limită pentru recepționarea răspunsurilor la prima rundă este 24 mai.

ZBURDÂND PRIN ISTORIA POP-ROCK

19.05

1978. În plin apogeu al punk-ului britanic, un grup din South London își lansează primul hit serios, Sultans Of Swing. Este vorba de Dire Straits, care s-a format cu doi ani mai devreme, sub conducerea lui Mark Knopfler.

1979. Paul, Ringo și George au cântat împreună, pentru prima dată de la despărțire, la nunta lui Eric Clapton și a fostei soții a lui George Harrison, Patti (născută Boyd). Clapton s-a urcat și el pe scenă, alături de cei trei, ca și Mick Jagger, spre bucuria întregii aristocrații rock prezente la ceremonie.

1984. Trio-ul irlandez The Bachelors își anunță încetarea activității, după opt piese de Top 10 în Marea Britanie (realizate în anii '60).

20.05.

1955. O altă interdicție la BBC. Piesa Mama He Threats Your Daughter Mean, cântată în Statele Unite de Russ Brown nu s-a putut difuza, pentru că sugera (susținea cenzorii) bătaia nevastii!

1970. Dublă premieră a filmului Let It Be la Londra și Liverpool, la o săptămână după lansarea americană. Nicu unul dintre cei patru The Beatles n-a fost prezent la aceste evenimente, confirmând zvonurile legate de despărțirea definitivă.

1971. Peter Cetera, vocalul și basistul de la Chicago a suportat o intervenție chirurgicală

Frankie Lymon

cală de urgență, după ce a fost agresat de niște derbedei la un meci de baseball. În timp și-a revenit, iar în 1986 a ajuns pentru două săptămâni în fruntea clasamentului american cu Glory Of Love.

1978. The Buddy Holly Story, film difuzat în premieră în orașul de baștină al lui Holly, Lubbock, Texas. Rolul solistului a fost interpretat de Garey Buscy.

21.05.

1963. Micuțul Stevie Wonder, care tocmai își aniversase cu opt zile în urmă cei 13 anișori, a înregistrat primul single, care urma să ajungă la un milion de exemplare vândute (Fingertips).

1968. Pete Townshend (The Who) se însoară cu Karen Astley. Fratele ei, Jon, era producător, iar sora ei vitregă Virginia Astley făcea parte din grupul de fete The Ravishing Beauties.

1979. Elton John susține la Lenin-grad primul dintre cele opt concerte programate în U.R.S.S. A fost primul solist din vest, care a susținut un turneu acolo. Un alt show, cel de la Roassya Hall din Moscova, a fost transmis în direct la BBC Radio One. Despre turneu s-a turnat un film documentar, To Russia With Elton, montat de promotorul Harvey Goldsmith.

1988. Versiunea Wet Wet Wet a piesei „With A Little Help From My Friends” (compoziție Lennon/McCartney) s-a ajuns pe primul loc în topul britanic. Discul single a fost editat în scopuri caritabile.

22.05.

1958. Turneul lui Jerry Lee Lewis în Marea Britanie s-a anulat după primele concerte, ca urmare a unei dezvăluiri făcute de un reporter, privind viața perso-

nală a pianistului rock'n'roll: era însurat cu propria verișoară, care avea 14 ani!

1989. Controversatul grup rap Public Enemy și-a concediat un component, pe Professor Griff, pentru că făcuse declarații antisemite în „Washington Post”.

23.05.

1957. Frankie Lymon, la 13 ani, ajunge pe primul loc cu melodia „Why Do Fools Fall In Love”. Cânta împreună cu grupul The Teenagers (membrii erau chiar adolescenți). La numai 25 de ani Frankie a murit în urma unei supradoze de droguri.

1979. Premiera filmului biografic The Kids Are Alright despre The Who. Evenimentul s-a produs la New York.

1981. Stars On 45 domină topurile din întreaga lume. Muzicieni anonimi din Olanda au reușit o performanță unică. Ideea i-a aparținut lui Jaap Eggermont care, într-o vreme, a fost baterist la Golden Barring. Soliștii au fost aleși după asemănarea lor cu vocile Beatles. Editorii americani au insistat ca pentru versiunea lor să fie scrise toate titlurile incluse în modley. Așa a spărut un titlu din 41 de cuvinte, cel mai lung din istoria discurilor single.

24.05.

1963. Elmore Jones, chitarist de blues, a încetat din viață. A fost inclus în Rock'N'Roll Hall Of Fame abia în 1991.

25.05.

1970. Solistul chitarist Peter Green părăsește grupul pe care l-a fondat, Fleetwood Mac.

1974. O mare pierdere pentru lumea muzicală, în general, și pentru jazz în special: Duke Ellington.

1991. Gene Clark, unul dintre fondatorii trupei The Byrds, a murit în urma unui stop cardiac.

25.05.

1956. Ted Heath, 56 de ani, liderul unuia dintre cele mai populare grupuri de muzică de dans din Anglia, a declarat la revenirea din primul turneu american: „Rock'n'roll-ul este cântat în bună parte de artiști de culoare și este greu de crezut că va deveni vreodată popular în Marea Britanic.”

1967. Clasicul „A Whiter Shade Of Pale” în topul britanic pentru prima dată. Spre bucuria celor de la Procol Harum.

1968. Simon și Garfunkel s-au autoînlocuit la cârma clasamentului american. Albumul Bookends a fost detronat de coloana sonoră a filmului The Graduate, realizată tot de ei.

1973. Carole King a atras 100.000 de spectatori la New York Central Park. Până la această dată nimeni n-a avut parte de o audiență atât de mare.

1985. Al 5-lea album de studio pentru Dire Straits, Brothers In Arms, intră în topul britanic direct pe primul loc, reditând performanța din 1982 (Love Over Gold).

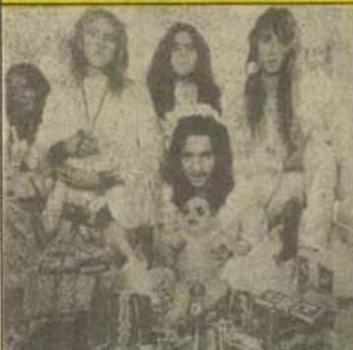
Talk-show Uniplus
în fiecare vineri,
orele 23,15

Bilunar (deocamdată),
vă veți întâlni cu
VPR și Adrian Coleașă
într-o nouă emisiune,
provizoriu numită
„Prinde-mă, dacă poți!”

CONCURS

I. Fotoghicitoare

Pe cine reprezintă imaginea, iar pentru o jumătate de punct, în ce an s-a realizat?

II. 1. Care dintre componenții grupului irlandez U2 este și producătorul discului „Zooropa”?
2. Cu care grup rap au colaborat cei de la Aerosmith?

III. Fotoghicitoare

Cine este această tânără?

IV. Fotoghicitoare

Cine este personajul cu mâna la cap?
V. 1. Cu ce melodie a revenit Aerosmith (1986) în actualitate și pe care album apăruse inițial (1977)?
2. Prince a primit în cariera sa un Premiu Oscar. Pentru ce și în ce an?

Coca-Cola

Super Concurs! Super Premii!

Trimiteti 6 capace Coca-Cola pe adresa OP 22 - CP 299, București, împreună cu o foaie de hârtie cu NUMELE, PRENUMELE, ADRESA și TELEFONUL dumneavoastră până la data de 14 iunie 1994.

- Colectarea plicurilor și tragerea la sorți din 17 iunie vor fi supervizate de binecunoscuta Organizație Gallup.
- Toate premiile vor fi înmânate de Coca-Cola și decizia privind câștigătorii este finală.
- Lista cu toți câștigătorii concursului va fi adusă la cunoștință publicului în cel mult o săptămână de la tragerea la sorți.
- Angajații firmelor Coca-Cola și Gallup, cât și membrii familiilor acestora nu pot participa la concurs.
- Participanții pot trimite un număr nelimitat de plicuri.

Mai multe plicuri - mai multe șanse să câștigați!

În numărul trecut v-am povestit cum s-a încheiat festivalul „Ioan Luchian Mihalea”. De data aceasta voi relata cum a început și cum se s-a petrecut în cele trei seri de concurs.

Joi, cu o zi înainte de a începe festivalul, se vehicula ideea că se va amâna. Asta pentru că afișele (de care s-au ocupat Fundația „Ioan Luchian Mihalea”) au fost mult prea târziu gata. Biletele (de ele s-a ocupat firma Interfaces) au fost și ele puse târziu în vânzare. Pe post de televiziune nu a fost dat până joi nici un anunț publicitar. Deci, toată lumea se aștepta la o

Ionel Tudor

participare redusă a publicului. Cu toate acestea, festivalul nu putea fi amânat. Recitalurile fuseseră angajate, deja. Organizatorii știau că se vânduseră în jur de vreo sută de bilete. În Sala Palatului, 100 de persoane nici nu se observau. Se conta pe onorarea invitațiilor, pe faptul că pentru studenți și elevi intrarea era gratuită. Carmen Movileanu, care urma să prezinte spectacolul, alături de Viorel Popescu, a anunțat organizatorii că, în cazul în care vor fi foarte puțini, nu va prezenta. A făcut-o totuși. „Nu din orgoliu sau din vanitate am spus că nu voi prezenta”, mi-a spus Carmen în ultima seară. „Doream doar să se înțeleagă că

FESTIVALUL IOAN LUCHIAN MIHALEA

e trist ca un festival care poartă numele celui care a fost Ioan Luchian Mihalea să nu aibă spectatori. El întotdeauna a avut și s-a bucurat de săli pline. Am încercat să găsim și o motivație. Așa că, prima seară nu s-a bucurat de prea mulți spectatori. Dar, uneori e mai bine să fie mai puțini, dar buni, decât mulți și gălăgioși. Fiecare concurent a fost încurajat prin aplauze. Au fost 11. Toți au fost acompaniați de formația condusă de Ionel Tudor. Aranjamentul orchestral pentru toate piesele interpretate (24) au fost realizate de Ionel Tudor. S-a afirmat prin unele ziare că formația nu a avut o prestație bună. Asta înseamnă să-i conști pe puținii profesioniști pe care-i mai avem: Marian Georgescu (ch.), Nicolae Tănase (saxofon), Tudî Zaharescu (baterie), Florin Ochescu (ch.), Eugen Tegu (bas), George Natsis (clape), Ionel Tudor (pian). Faptul că s-a

renunțat la bandă, că în sfârșit, s-a demonstrat că un festival, fie el și concurs de interpretare, se poate desfășura și live, e de admirat. Prima seară s-a încheiat cu Direcția 5, Monica Anghel, Ioan Gyuri Pascu și Vlady Cnejevici. Pe afiș apărea și Dan Spătaru. Din păcate nu a putut fi prezent, a plecat în Germania pentru o operație la rinichi. O surpriză. Un băiat de doar 15 ani, Paul Panait, a interpretat trei piese, ultima fiind „Dincolo de nori” într-o manieră proprie. Publicul l-a aplaudat îndelung.

Cea de-a doua seară a fost ceva mai bine. Numărul spectatorilor a mai crescut cu vreo 200. Au evoluat alți 11

concurenți. Partea a doua, cea a recitalurilor, a aparținut Martei Hristea (laureată a festivalului de la Voinea), Danielei Gyorf, Marinei Florea,

Cristian Caragea (Președintele Fundației Ioan Luchian Mihalea) și Valerica Mihail

Aurelian Teșan

lui Alexandru Andrieș și Nicu Alifantis.

Juriul (George Grigoriu, Ionel Tudor, George Natsis, Petrică Gălușanu, Titus Andrei, Nicoleta Păun, Joey de Alvare, Florin Silviu Ursulescu și Cristian Caragea) a decis câștigătorii. Inițial, a făcut parte și George Stanca.

Dar cum persoana delegată de el în cea de-a doua seară, nu deținea notările sale, colegii l-au trecut absent motivat. Era ziua lui de naștere, motiv pentru care îi urâm și de aici la mulți ani. A treia seară a fost cea a Galei Mirela Maxim, membrii grupurilor Minisong și Song, Gabriel Cotabiță și Aurelian Teșan au fost cei care au susținut recital. Câte ceva despre premianți. Maria Botta spera chiar premiul I. S-a pregătit mult pentru acest concurs, pentru că nu a vrut să-l facă de râs pe Oanță. „Sunt două persoane la care am ținut foarte mult. Mihaela Runcanu care a fost primul meu dascăl. Nici acum nu m-am obișnuit cu dispariția ei. Cu Ioan Luchian Mihalea ar fi trebuit să încep să mă pregătesc, dar n-am mai apucat.” Ioana Anghel, care nu va renunța să participe la astfel de competiții, considerând că „ai întotdeauna nevoie de o recunoaștere”, se aștepta la un loc bun, dar nu chiar la primul. Piesa „Uneori” a cântat-o fiind acompaniată doar de pian. A ales această variantă, pentru că, păstrând totuși tonalitatea originală, Ioana o cântă cu o octavă mai jos decât Gabriel Cotabiță.

Și pentru că la începutul piesei trebuia să ia note foarte jos, orchestra i-ar fi acoperit vocea. Mihai Băjenaru a luptat pentru premiu (și locul III îl mulțumește), din respect pentru Ioan Luchian Mihalea. Mihai a practicat artele marțiale, dar muzica l-a atras într-o măsură mai mare. Mihai Onilă (pre-

miat de Romagram) este și el un practicant al artelor marțiale. Muzica îi dă posibilitatea de a se exprima, este unicul mijloc de a comunica cu oamenii. La șapte ani bătea ritmul cu patentul, la 12 părinții i-au pus profesor de pian. La formarea lui a contribuit și Aura Urziceanu, Viorel Gavrilă și Edmond Deda. „Ei m-au ajutat din tot sufletul lor, pentru ca eu, la rândul meu, să ofer publicului tot ceea ce eu am mai frumos și bun în suflet.” Adina Rus (premiată cu Premiul special al juriului) speră ca acest premiu să fie un început de carieră. Vrea să ajungă mare. Deși e studentă la Medicină, muzica e pe primul plan. Nu va renunța însă nici la facultate. Valerica Mihail (Premiul Fundației „Ioan Luchian Mihalea”) provine dintr-o familie cu 10 copii. Atât părinții cât și frații ei cântă muzică populară. Și ea a debutat tot în această zonă, pe când avea trei ani. De la 12 ani s-a dedicat pop-ului. Își compune singură piesele. A avut emoții mari, pentru că s-a aflat pentru prima oară pe o scenă bucureșteană.

Cam așa s-a derulat prima ediție a festivalului Ioan Luchian Mihalea. Cei doi reprezentanți ai firmei Dan Constantin International SRL - Dan și Paul Constantin - producătorii festivalului sunt decisi ca cea de-a doua ediție să fie un succes deplin. „Am învățat multe din greșelile făcute în organizare”, a declarat Paul Constantin. „Acum, știm ce trebuie făcut, cum și cu cine trebuie să lucrăm. Vă promit că acest festival va deveni un etalon, îl va depăși chiar pe cel de la Mamaia.”

Orlinda Deladi

A. G. WEINBERGER

(continuare din numărul trecut)
„I WEAR MY BLUES IN MY BLUE-JEANS”

Rep: Cu cine mai cântați?

A.G.: Chiar voiam să-ți spun că am avut probleme până să găsim un tobar. Am tot căutat noi prin Oradea, până mi-a venit mie o idee genială: „Dom'le, hai să-l luăm pe Bela la tobe.” Cu Podium am luat Marele Premiu la Bacău, în '86, la Râmnicu Vâlcea și pe la alte festivaluri.

Rep: Cine mai era în trupă, în afară de voi trei?

A.G.: Atăția eram. Un trio. Cântam un fel de west-coast. Înainte de festivalul de la Târgu Mureș, Bela a venit la mine și mi-a zis: „A.G., ce-ai zice tu dacă ai veni în gașca mare, Metropol?” Adică în gașca de concert. Mare bucurie, îți dai seama. De când așteptam momentul ăsta! Dar, ca de obicei, l-am rugat să-mi dea o zi răgaz, să mă gândesc. În final am acceptat și, la Târgu Mureș, am cântat în ambele trupe. De atunci se spune despre mine că sunt mercenar.

Tot atunci am făcut pentru prima oară, cred, în istoria rock-ului din România, un duel de chitare cu Dan Compoieru. Într-o pauză ne-am așezat amândoi pe podiumul de tobe, cu chitarele fără distors sau alte efecte și am cântat. Toată sala a înghețat, după care... ropote de aplauze.

Am făcut apoi ceva turnee, după care a urmat Costinești '87. Ce an, '87! Până acum a fost cel mai bun an din viața mea. După aia am fost dat afară din Metropol, pentru că n-am ascultat Iron Maiden și Judas Priest. Eu ascultam blues-uri și alte faze.

Așa că am refăcut Podium-ul, am dat câteva concerte, după care trupa „s-a spart”, în '88.

Și am ajuns să cânt cu Sandu Andrieș pe trei sau patru discuri, am dat și niște concerte împreună... A! Și am format cu Harry Tavitian „The Transsylvania Blues Community”, o gașcă legendară. În '89, noi și Holo-

graful am fost, cred, singurele găști din România care au făcut turneu. Anul ăla, noi am avut trei turnee. Adică două și jumătate, pentru că al treilea a fost în timpul revoluției. Eram la Tg. Mureș, montasem tot și am plecat să luăm pâine, ca să avem seara, la hotel. Și atunci a început...

Rep: Cine mai era în gașcă?

A.G.: În afară de mine și de Tavitian, mai erau Corneliu Stroe și Cătălin Rotaru.

Rep: După care a început o epocă nouă...

A.G.: Da. Care este o mare...

Rep: Îmi povesteai mai demult despre niște piese de teatru, pentru care ai scris muzica.

A.G.: În perioada '85-'89 am scris muzica pentru șapte spectacole de teatru. Din acestea s-au realizat doar cinci. Unul dintre cele nerezitate a fost „Ivan Turbincă”, ce trebuia jucat la Teatrul de Păpuși din Oradea. Ar fi fost un spectacol extraordinar din toate punctele de vedere, dar din cauza unor „mâncătorii” interne, premiera a fost supusă la vot, în adunarea de sindicat. Și s-a votat „nu”. Deși ajunseserăm la repetiția generală... Am lucrat apoi cu Ștefan Iordănescu, la „Acești Ingeri triști”, la Arad, apoi cu Laurian Oniga, la Secția Maghiară a

Teatrului din Oradea, la „Ivonna, principesa Burgundiei”. Am făcut și teatru underground la Oradea, unde aveam o trupă. Am organizat chiar și un happening cu o piesă numită „Planeta”, care se compunea din texte grecești antice, erotice, plus alte astfel de texte din Baudelaire, Apollinaire și alții asemenea. Am avut zece reprezentații, cinci primăvara și cinci toamna. Și gata! Între timp am mai organizat niște concerte la Oradea. Printre care, cred, primul și ultimul „Week-end jazz” din România. În '88 s-a întâmplat, la Băile Felix. În decembrie (sezon mort!) a venit un director nou, pe care l-am abordat imediat, ca să nu apuce să se dezmeticească și l-am convins să facem chestia asta. Am trimis oferte prin OJT și au venit grupuri organizate din Bistrița și Arad. Am introdus două curse pe zi din Oradea, pe autobuz scria „Week-end jazz” și așa am reușit, repet- în sezon mort, să umplem hotelul Belvedere. Au venit Dan Mândriliță, Mircea Tiberian, Bela Kamocsa, eu și alții. S-a cântat trei zile. Toată lumea a fost mulțumită, bani s-au luat exagerat de mulți, 3000 de lei pe seară, de om. În '88! După '89 am început să organizez în Oradea celebrele (mă rog, în oraș) „Blues Party” și „Jazz D'elite”. Vreo două sau trei pe an. Veneau Tavitian, Bela Kamocsa, Johnny Răducanu, cam tot ce mișca în zona jazz-ului.

Rep: Din câte am auzit eu, era un fel de club de jazz.

A.G.: Nu! Ți-a fost înființat în '91, la „Groapă”, de către mine și un bun prieten de-al meu, Florian Chelu. Un tip cu o vastă cultură, este fiul lui Noica! Și maniac după Beatles, le știe tot repertoriul pe de rost.

Am început cu o seară John Lennon, de ziua lui, în '91. Am pus un singur afiș și... „Groapa” e o bază sportivă într-o pivniță foarte mare, unde este și un bufet în care pot intra vreo 30 de oameni. Acolo am dat primul concert și a fost lume, ca la bala-muc. Stăteau peste tot, realmente nu aveai unde să arunci un ac. Dacă am văzut așa, ne-am mutat în sala de antrenamente, care era mult mai încăpătoare. Acolo intră cam 200 de oameni.

Am adunat toți muzicanții din Oradea, oferindu-le un loc unde să poată cânta. Programul l-am gândit și puțin educațional, pentru că veneau și o grămadă de puști care, după filmul „Doors” își lăsaseră părul lung, dar muzică nu prea știau. Și noi făceam pe rând, o seară Rolling Stones, o seară Beatles, o seară Simon & Garfunkel. Și se spunea „asta a fost piesa cutare, scrisă în cutare condiții etc.” după care a mai fost o seară din creația lui Paul McCartney, care a ieșit foarte bine și așa mai departe.

Tot acolo am mai inițiat un duel de chitariști. Fiecare chitarist cu nume din Oradea își alegea piese din Stones sau Hendrix sau mai știu eu cine, urcau apoi mai mulți pe scenă și cântau. Mi-ar plăcea să pot face așa ceva și în București, dar nu găsesc un producător.

Acum, de când am venit la București, la Oradea s-a terminat și cu concertele de la teatru și cu clubul de jazz. Prietenul meu, Chelu, mai face niște spectacole „istorice” la teatru, despre tot felul de trupe. În fiecare lună despre alta. E bine că tinerii au acces la astfel de informații.

Rep: Cum ai ajuns aici?

A.G.: Cu mașina. M-a adus un prieten de-al meu cu un Fiat, în care au încăput toate stațiile și tot ce aveam eu de adus. Deci trei oameni, plus stații și chitare și bagaje...

Rep: Ai răspuns unei invitații sau ai venit tu hotărât să faci ceva?

A.G.: Am primit și niște impulsuri babane de la oameni care mi-au spus să vin aici, că aici e ora exactă, că aici se împart cărțile și se fac jocurile... Și când am venit, acești oameni au dispărut.

De un mare ajutor mi-a fost un foarte bun prieten de-al meu, Sorin Sfârșiea, care mi-a oferit un loc unde pot sta.

Rep: Până la urmă, nu te-ai lăsat și ai format Blues Machine. Cum v-a-ai găsit?

A.G.: Pe Mugurel (Vrabete-n.r.) îl ochisem mai de demult, dar cum sunt un tip mai timid, n-am avut curajul să-l abordez și când s-a pus problema cântării la „You & Me”, i-am întrebat pe rând pe toți dacă n-au chef să vină să cânte acolo. Inițial erau și

Sorin Chifriuc și Valter Dionisie (clape). Eu aș mai lua încă doi-trei oameni, dar nu găsesc. Ori sunt diletanți, ori sunt fițoși, ori sunt obsesivi, ori n-au chef...

Rep: Fiecare dintre colegii tăi aparține, totuși, unei alte trupe. Asta nu te sa nu îi încurcă?

A.G.: Se pare că nu. Dar totuși, vreau să spun că eu cred că Blues Machine este singura gașcă din țară, care are una sau chiar două cântări pe săptămână! În timp ce formațiile de care aparțin colegii mei, nu. Deși se pare că și pentru ei lucrurile încep să se miște, au început să mai plece în turnee. Nu știu cum o să facă Blues Machine...

Rep: La asta mă gândeam și eu, că poate dorești să „sari” pragul al cântărilor în cluburi.

A.G.: Da, dar asta nu depinde de mine. Eu m-am făcut arătat aici, în București. Acum urmează să primesc cererile, pentru că așa este cursul normal și firesc al lucrurilor.

Rep: Îmi povesteai că ai mai cântat blues și în Israel, Turcia și Germania. Comparativ cu România, cum era atmosfera „dincolo”?

A.G.: La fel. Aici e chestia! Că oamenii sunt oriunde la fel de bucu-roși să asculte o muzică bună. Totul e să se cânte „pe bune”. Pentru că se simte. În Germania, deși oamenii sunt mai reci, a fost o atmosferă extraordinară. În Israel, recunosc, am avut cea mai bună secție ritmică din viața mea. Iar în Turcia am fost cu domnișoarele de la Secret. O experiență interesantă, mai ales pentru ele, care nu mai cântaseră niciodată așa ceva. Dar a ieșit foarte bine, au rămas amintiri plăcute. Am avut un proiect cu fetele, din care fac parte și cele două piese, pe care le-am compus eu și le-am înregistrat împreună: „Baby, Don't You Shut The Door” și „Fly Over Me”. În România nu merită să faci nimic. Totuși, mai sper.

Rep: Și dacă nu se va întâmpla nimic?

A.G.: Eu sunt convins că se va întâmpla.

Anca Lușeș

COSMOS PE STRALA MORTII PESTILENCE

● Randy Meinhard (c), Patrick Mameli (c), Martin Van Drunen (b/v), Marco Foddis (t).

● Probabil cel mai important grup al invaziei death, Pestilence apare în 1986 în Olanda, ca rezultat al întâlnirii chitariștilor Randy Meinhard și Patrick Mameli. După un obscur demo „Disentery”, realizat cu aportul lui Chuck Colli (chitară bas) și Mameli (tobe!), este înregistrat primul demo adevărat, „The Penance”.

● În mai '87 vine excelentul baterist Marco Foddis, iar în septembrie Chuck e înlocuit de Martin Van Drunen. Cvartetul imprimă „The Hat Red Within” pe compilația casei Roadrunner, „Teutonic Invasion 2”.

● Axat pe noul demo, „Antropomorphia”, debutul (1) apare în octombrie '88 (semnat de Kalle Trapp ca producător, nume inspirat de o carte medievală despre vânarea vrăjitoarelor). Deși considerat „ultra-death metal”, Mameli îl etichetează drept un subprodus brutal, puternic influențat de Possessed și Death. Nemulțumit, Meinhard părăsește trupa și formează

Sacrosanct, antrenându-l în aventură și pe bateristul Foddis. Acesta revine la Pestilence (după un L.P. editat în 1989), iar Meinhard este înlocuit de Patrick „Atchoum” Uterwijk, de la Tneriac. Rezultatul este excelentul (2), produs de Harris Jones, un album „pur și dur, de death metal clasic”, combinând ritmurile Death cu agresivitatea vocală Obituary și părți melodice specifice. Vândut în 60.000 de exemplare, acest album este unul dintre cele mai bine cotate ale tuturor timpurilor. Datorită orientării și identității sale, Pestilence pătrunde în galeria măștrilor genului „progressive-death metal”.

● Formația concertează cu D.R.I. (1989), Autopsy/Morgoth (Europa-1990) și Death/Carcass (SUA/toamna '90), dar la sfârșitul anului Martin Van Drunen pleacă la Asphyx.

● După o scurtă perioadă de inactivitate, Mameli (care își asumă din acest moment și rolul vocal) înregistrează cu Foddis, Uterwijk și Tony Choy (Cynic/Atheist) și producătorul Scott Burns (3), unanim considerat o capodoperă a stilului și punctul de vârf al creației Pestilence. Grupul demonstrează, poate pentru prima oară în death, că o muzică dificilă din punct de vedere tehnic poate fi brutală și dură.

● După un amplu turneu cu Malevolent Creation, la finele anului 1991, urmat de „Battle Of Death Metal Kings” (cu Death/Morbid Angel/Cannibal Corpse și alții în Germania), cvartetul a apărut în Statele Unite, Japonia și a revenit în Europa în vara '92 (cu Torchure), în deschidere. De notat și piesa „Twisted Truth”, inclusă pe compilația „Monsters Of Death” (Roadrunner/04.1992). Pe albumul (4), lansat în mai 1993 apare Jersen Thesseling (chitară bas) și cantonează cvartetul într-un perimetru mult mai accesibil ascultătorului mediu. Metalic, dur, superb orchestrat și „ornat” cu pasaje de claviaturi, produs de Steve Fontano, „Spheres” rămâne un album important pentru rock-ul anilor '90.

Discografie (selectivă):

- (1) „Maleus Maleficarum” Roadrunner/10.1988
- (2) „Consuming Impulse” Roadrunner/09.1989
- (3) „Testimony Of The Ancients” Roadrunner/10.1991
- (4) „Spheres” Roadrunner/05.1993

● Eddie South (Bistrița) Ți-am preluat doleanțele, notează: trupa death/thrash grav și brutal Incantation (așezată de unii între Benediction și Cannibal Corpse) debutează în 1991 cu EP-ul „Entratment Of Evil”, lansat simultan de Seraphic Decay și Relapse Records, motiv pentru care își va epuiza primele 4.000 de exemplare. Cu un nou vocal, Relapse imprimă în ianuarie 1992 noul EP „Deliverance Of Horrific Prophecies” și imediat trupa semnează cu Nuclear Blast. Aici va apărea un celebru album al deatului, „Onward To Golgotha” (octombrie 1992) în componența Craig Pillard (c/v), Ronnie Deo (b), John McEntee (c) și Jim Roe (t). Americanii mai sunt prezenți pe compilațiile „Death Is Just The Beginning Part II” (1992, cu titlul „Immortal Cessation”) și pe „Corporate Death” (Relapse/1994). În aprilie 1994 străbate Europa alături de Sinister și consideră-te rezolvat și pe săptămâna asta.

● Cod Of Metal.1) Am promis, deci urmează Suicidal Tendencies. Alcătuit în 1982 la Venice, California, în configurația Mike Muir (v), Rocky George (c), Stymec (b) și R.J. Herrera (d), practică un speed-core vânos, antipolitic, precum punkul și marcat puternic de simțul libertății personale. Încet, dar sigur, trupa se aliază cu curentului hardcore și în cele din urmă metalului thrash, dar fără a-și uita rădăcinile. În 1983 iese pe L.P. „Suicidal Tendencies”, urmat după o perioadă de pauză de „Join The Army” (1987), „How Will I Laugh Tomorrow... When I Can't Even Smile Today?” (1988, primul cu chitaristul ritmic

Mike Clark) și „Controlled By Hatred” (1990), toate la Enigma/Virgin. În 1990 Mike, Rocky, Mike Clark, R.J. și Robert Trujillo (b) înregistrează antologul L.P. thrashcore metalizat „Lights, Camera, Revolution”, produs de Mark Dodson și ieșit în iunie la CBS. Cvintetul străbate Europa (în deschiderea turneului „Clash Of The Titans” alături de Slayer, Megadeth și Testament) și Statele Unite timp de mai multe luni. Anul 1991 aparține casetei video „Lights... Camera... Suicidal” (Sony Music) și variantei sale audio „Lights... Camera... Conversation”. În paralel, Mike, Rocky și Robert formează Infectious Grooves alături de Stephen Perkins (fostul toboșar Jane's Addiction, proiect ce înregistrează L.P.-ul „funk - metal-hip-hop” „The Plague That Makes” (Epik/1991) pe care apare invitat și Ozzy Osbourne). Suicidal se regroupează în 1992 pentru un nou L.P./C.D./M.C. „The Art Of Rebellion”, dar în toamnă R.J. Herrera părăsește trupa și este înlocuit de Jimmy De Grasso (ex-Y&T/Lita Ford). Componența rezultată, alături de vechiul producător Dodson reimpresă toate piesele albumului de debut pe noul L.P./C.D./M.C. „Still Cyco - After All These Years” (CBS/1993), care conține și trei nouăți. Rezultatul final constă într-un „urias moment de nebunie hardcore, o bogăție muzicală neașteptată, texte peste norma trupelor obișnuite”, mai pe scurt: o rebeliune intactă atestând că Suicidal Tendencies este unul din marile grupuri de astăzi. 2) Pentru Trouble vezi V.P.R. 11(24)/1994, iar o schiță Pantera urmează peste 7 zile. Până atunci, pa!

● Pauza de sărbători, apoi spațiul ocupat de Festivalul de la Buzău, ne-au îndepărtat puțin de actualitatea metalului național, motiv pentru care nu am menționat o serie întreagă de manifestări interesante. Vom încerca, începând cu numărul de azi, să „reactualizăm” și acest (îndrăgît) teritoriu.

● Un nou grup doom'n'death în București: Dread, alcătuit din patru elevi de 17 ani de la Liceul Sfântul Sava: Dragoș Hălmagi (v/c), Mugurel Niculescu (c.solo), Gabi Iliescu (c/b), Bogdan Radi (t). Deocamdată trupa nu are nici un concert la activ, a finisat însă patru piese și lucrează la altele în vederea înregistrării până la sfârșitul anului a unui demo/L.P. cu 8-10 titluri.

● Nici consacrații nu stau degeaba. Deși nu au participat la Top T'94 din Buzău (din cauza înregistrării defectuoase a casetei trimise), ieșenii de la Hades repetă intens. Și fiindcă acum un an am promis că vom reveni asupra acestui grup important al undergroundului din Moldova, iată o sumară trecere în revistă. S-a înființat în februarie 1990 din componenți ai trupelor locale Test și Acropol, fondatorii numindu-se Sebi Diaconu și Marius Gerber. La început predomina repertoriul hard'n'heavy, patru dintre piesele acelei perioade („Cu tine”, „Eu alergam în mână cu un crin”, „Burning Ice” și „Despărțire în noapte”) fiind difuzate la Radio Iași, dar și rodate pe scenele din Huși, Vaslui, Suceava, Bacău și Galați. De altfel, la Festivalul Studențesc „Gaudemus '91” din acest ultim oraș, Hades a obținut premiul de popularitate. După o perioadă de pauză, datorată schimbărilor de personal și orientări speed'n'thrash, trupa revine la Radio Iași unde sunt înregistrate piesele „Metal Culeandra”, „Spread The Death”, „Dirty God” și „Heresia”. Ultimele două titluri sunt înregistrate și ca videoclipuri. În ultimii ani formația a participat la gale și festivaluri în Iași, Galați, Bacău, Timișoara, București (Metal Fan '93), Râmnicu Vâlcea și Chișinău. Exceptând ediția 1993 a cântat la toate festivalurile „Fête de la musique” organizate de Centrul Cultural Francez din Iași. Grup extrem de controversat, cu o situație puțin curioasă - mai mulți admiratori în orașele țării decât acasă - Hades are meritul că există, că rezistă tuturor presiunilor și că încearcă să introducă și nord-estul Moldovei pe harta națională thrash. Componența 1994: Marius Gerber (b), Sebi Diaconu (v), Andi Buzenchi (c), Moțoc „Joe” Adi (c), Gabi Mandache (t). Sebi și Gabi i-au înlocuit în '93 pe Pozdărcă Liviu (v) și Alin Iațac (t) care apar în fotografia alăturată.

● Marian Dragoș - Liviu și Ilie Dragoș, corespondenții noștri din

ACTUAL DIN ROCKUL NOSTRU

Târgoviște, ne informează asupra unui nou eveniment care a avut loc în acest oraș metalurgic la propriu și la figurat: concertul organizat pe 19 martie de Dragoș Brezoi, un producător de numai 22 de ani. Prețul biletului a fost de 700 lei, prezentarea a aparținut D.J.-ului Rotaru „Puiu” Petre (animatorul rockotecii bilunare de la Casa Tineretului), iar sonorizarea a fost asigurată de Viorel Dincă, un tehnician local sufletist. Din păcate, numărul redus al plătitorilor (sub 100) și neonorarea promisiunilor de cazare au redus mult din farmecul a ceea ce trebuia să fie „un mare show-rock”. În deschidere s-a produs D.D.T. din Giurgiu, grup aflat la prima ieșire scenică și despre care am relatat nu de mult la A.D.R.N. Abordează un punk spiri-

HADES (Iași)

tual dublat de o acută critică socială, dar din păcate au fost caracterizați de „chitare dezacordate și falsuri de la A la Z”. A urmat Capitele, un trio local care a reușit „să mărească dezordinea printre spectatori” și care s-a aflat la ultimul concert public.

După o pauză de 10 minute, pe scenă a urcat Proelium, grup format în august 1992 într-un garaj al unei admiratoare pe nume Kuki. A fost marele succes al serii, grupul format astăzi din Dragoș „Bodo”, Brezoi (v, b, c), Laurențiu „J.O. Lenți” Ilie (t) și Grasu „Bebe” Sorin (c.ritm) și a avut la claviaturi de Mihai „Bobiță” Stoica (de la Capitele), reușind un recital dens, sprijinit de compoziții interesante. Finalul a aparținut brașovenilor de la Near Death Experience, trupă care a evoluat cu doi vocaliști: Dumitrescu Toni și Vlădescu Cristian și trei instrumentiști: Constantin Buda (t), Wiener Roland (c), Munteanu Radu (b), dovedind un real

profesionalism și care a obținut aprecierea tuturor celor prezenți. În încheiere Bobiță Stoica și Dan Pană (bateristul de la Chrom - Dioxid) au susținut un „duel” instrumental terminat cu „Child In Time” din repertoriul Deep Purple, după care toată lumea s-a mutat în rockotecă.

● Petruț Alin, vechi și competent colaborator al nostru, ne mai comunică câte ceva din scena death metal de pe cuprinsul țării. Din păcate Chaos (trupă înscrisă la Metal Fan, dar care nu a cântat) s-a destrămat în toamna trecută. Totuși piesele bune interpretate de ei au fost preluate de chitaristul Emil, care le-a reintrodus în circuit alături de noul său grup Psychosymphony. Vestii și despre Gothic din Lupeni. După ce bateristul Tony Predan a părăsit formația (pentru concerte din toamna trecută trupa evoluând în trio cu Petruț Alin), la instrumentul cu patru corzi s-a instalat Marcel Polotzka (23 de ani). Grupul lucrează tare la noul demo „Spheres Of Madness” programat să apară luna aceasta. Invitat la o piesă este Cristi Gramm, un chitarist „necunoscut în afara Văii Jiului, dar probabil cel mai bun chitarist din țară la ora actuală, pentru el un solo gen James Murphy nereprezentând vreun efort deosebit”. Așteptăm și noi înregistrarea promisă, date și fotografii ale trupelor amintite.

● Intrată cu drepturi depline în grupul de corespondenți locali ai V.P.R.-ului, Laly din Cluj-Napoca ne scrie despre un concert susținut de trupele Riff și Iris. Surprinzător numărul tot mai mare al spectatorilor peste 30 de ani. Aceeași corespondentă recidivează, anunțându-ne că pe 14 aprilie 1994 s-a deschis o nouă stagione de concerte rock la Casa Studenților din Cluj. Promoția slabă (afișele apărând cu numai două zile înainte) a făcut ca publicul să fie aproape inexistent, deși prețul biletului a fost de numai 300 lei. „Serata rock” a fost deschisă (ne semnificativ) de IPSE și a continuat cu recitalul celor de la Why „nu cu mult mai buni, dar măcar mai simpatici decât predecesorii lor”. Un combo (prea) inspirat de Ugly Kid Joe și Nirvana, pe care „nu te poți supăra prea tare”. Formația cea mai tare a fost Spectrum, un grup omogen de hard'n'heavy care a și încheiat spectacolul. Două zile mai târziu, într-o sală de la periferia orașului a concertat Messenger (un promișător grup local) integrat între mai multe reprize de rock și disco.

G.G.

Gașca de prieteni

thrash sau death care să cânte ca Nirvana? Absolut imposibil! 2) Eventual încearcă să asculte măștrii de la care Nirvana s-a inspirat: punkerii britanici ai anilor 1970 (Pistols, Clash, Damned, The Roots, U.K.Subs) și trupele de referință Motör head și The Police. 3) Ce cântă Nirvana? Un amalgam alcătuit din ingredientele de mai sus și așezat într-o formă pe care o denumesc „alternative” sau „fusion-rock”. Ținând cont de cum a ieșit ultimul lor produs (In Utero) eu i-aș zice „con-fusion”. 4) Pe coordonate asemănătoare, nu ți-aș recomanda să ascuți o formație total insipidă, Spin Doctors. Mai zilele trecute un cunoscut instrumentist (profesionist și cu ani buni de muzică în spate) îmi spunea: „dacă prin 1989-1990 în România ar fi apărut o trupă care să cânte la fel de prost, lumea ar fi aruncat cu pietre”. 5) Dacă „genurile dure” nu te satisfac, ți-aș recomanda câteva grupuri care fac într-adevăr muzică: Prong, Suicidal Tendencies, Clawfinger, Tool, Nine Inch Nails, Soul Asylum, Rage Against The Machine, și recomandarea: nu te mai lua după topurile pop americane. Acolo totul e industrie. 6) Amănunte despre Neurotica odată cu lansarea primului L.P., anunțată pentru această primăvară. 7) Adresa este aceeași și pentru corespondență și pentru coletele cu casete.

● Marius Bobiță (Ploiești) Îmi ceri piesele de pe nu mai puțin de 6 albume. Accept (!!!) Părerea mea este să indici o adresă exactă ca să te putem include în rubrica „Cum părăsesc... Vând... Schimb... Caut...”

● Deathul fără nume (oare? n.n./Galați) 1) Singuraticule, „Gașca” ți-e deschisă. 2) Procură-ți urgent nr.11 (24)/1994. Acolo găsești datele de bază pentru Delicde. Un amplu articol a existat și-n fostul P.R.&S, la litera respectivă a „Coșmarului”. 3) Și despre Suffocation s-a scris, chiar de două ori. Caută V.P.R. 13/1993 sau 14 (27)/1994. 4) Immolation a apărut, dar mai demult așa că notează: Bob Vigna (c/v) și Tim Wilkinson (c) alcătuiesc Rigor Mortis în Texas în vară lui 1986. După doi ani trupa se instalează la New York, fi cooptează pe Ross Dolan (b/v) și Neil Boback (t) schimbându-și numele în Immolation. După două casete demo, Boback este înlocuit la tobe de Craig Smilowsky (ex-Gerophobia) și formația intră cu producătorul Harry Johns în Morrison Studio pentru a trage un album relevând „o nouă dimensiune a brutalității”: „Dawn Of Possession” editat de Roadrunner în 1991. 3) Pentru Dismember, caută-ne săptămâna viitoare.

● Geanina B.Dellilah (Tg.Jiu) 1) Cum despre Manowar s-a scris mult și mai

Heavy Metal Lexikon

Bonfire

S-a format în 1986, direct din trupa Cacumen din Ingolstadt. În acel an Cacumen trecuse la profesionalism, pas pentru care doi dintre membrii nu erau pregătiți, astfel încât cei trei rămași, Claus Lessman (vocal), Johann Ziller (chitară) și Horst Maier Thorn (chitară) au găsit, odată cu Dominik Hülshorst (baterie, ex-Darxon) și Jörk Desisinger (bas, ex-Dynasty) nu numai doi muzicieni, ci și un producător, o nouă casă de discuri, o nouă firmă, un nou management și un nou nume! Pentru a nu pierde din vedere jelul exprimat de denumirea inițială a trupei (Cacumen înseamnă în latină vârf, pisc), a fost ales de această dată un nume - Bonfire (foc în aer liber cu ocazia unei sărbători populare) - caracterizat printr-o conotație cât se poate de pozitivă și o analogie sonoră cu Bon Jovi, care poate da naștere, în inconștient, unui efect secundar sugestiv-associativ. Schimbarea numelui a fost o mișcare importantă pentru niște aspiranți la succes internațional, întrucât, atunci când se numeau Cacumen, păreau destinați pe vecie unei atracții regionale minore.

În vara lui '86 a apărut L.P.-ul de debut „Don't Touch The Light”, care se distinge printr-un vocal bun și piese reușite („Starin' Eyes”). „Diagnosticul” presei de specialitate a fost că albumul suferă de monotonia cauzată de intervalele identice dintre acorduri. Totuși, prima impresie n-a fost rea, iar perspectiva unui succes pe plan internațional a rămas deschisă. Și asta mai ales ținând cont de faptul că la acea oră piața muzicală germană era plină ochi de manifestări speed & thrash, dar suferea acut de lipsa unor trupe în tradiția Scorpions.

În aceeași vară noul material sonor a fost prezentat cu succes la festivalul în aer liber, de tipul „Rock Am Ring”. Datorită unui manage-

ment inspirat, a apărut în deschiderea concertelor ZZ Top din Europa. Aceasta a însemnat, desigur, experiența unui public și continuarea drumului spre succes. După acest turneu au fost foarte bine primiți în Germania și Țările Scandinave și au cântat trei zile la Paris, în fața unui public pasiv, arogant, nepregătit. În ciuda acestei dezamăgiri, un frontman de talia lui Claus Lessman a reușit, totuși, să se impună.

L.P.-ul „Fire Works” (1987) a fost înregistrat în Los Angeles și a fost produs de Michael Wagener, fapt care i-a făcut pe cei de „Metal-mag” să pună întrebarea cheie: „De fapt, ce e atât de deosebit în modul de lucru al lui Michael?” Jörk Desisinger: „El știe exact ce vor americanii să asculte.” Întrucât Dominik părăsise trupa, pasajele de baterie au fost interpretate de Ken Mary (Fifth Angel/Alice Cooper). Reproșurile privind lipsa de originalitate, pe care presa le făcuse la apariția primului album, nu au trecut neobservate, astfel încât, pe acest album apar și compoziții Joe Lynn Turner și Jack Ponti.

În cronică din „Metal Hammer”-ul din august '87, însă, trupei i s-a reproșat un furt masiv de idei și piese, fapt pe care ziaristii s-au grăbit să-l demonstreze: „... pe de altă parte, trupei Bonfire i se poate reproșa o totală lipsă de identitate. Toate piesele au fost furate de pe la o formație sau alta. Nici o trupă heavy mai răsunătoare n-a fost cruțată. Astfel, piesa de deschidere, «Ready For Action», amintește, din punct de vedere al structurii, de Pretty Maids, în timp ce refrenul este un White Lion, în mod clar. Și mai evidentă este sursa de inspirație la piese ca «Fantasy» sau «Give It A Try». Aici a fost schimbat un singur cuvânt dintr-un text Stryper, care, în rest, a fost «preluat» cu totul. E drept, Bonfire fură ziua-n amiaza mare, dar trebuie să recunoaștem că la asta se pricep.”

Din păcate, asemenea cronici îndrăznețe nu mai apar de multă vreme. Oamenii aveau, cel puțin, curajul să spună lucrurilor pe nume, și nu foloseau, ca acum, fraze idioate, care spun multe dar, de fapt, nimic.

În această ordine de idei, trebuie menționat faptul că la o trupă de acest calibru, care necesită investiții uriașe, membrii formației nu mai sunt de mult singurii stăpâni ai direcției muzical-componistice, întrucât fiecare sponsor sau producător care investește bani, își câștigă dreptul de a-și da cu părerea în orice chestiune.

În ciuda reproșurilor formulate mai sus, în cronică L.P.-ului, eu as-

cult discuri cu mare plăcere, chiar și versul „Here I stand, can't you understand, I'm a champion” (iată-mă, nu înțelegi că eu sunt un campion?). Acest exemplu clar de „modestie” era până acum cunoscut numai de la Queen („We Are The Champions” - așa spune „champignons” - „ciuperca”, în franceză).

În primăvara lui '88 Bonfire a întreprins un turneu prin Germania cu Strangeways. La baterie fusese angajat Edgar Patrik. Indiferent de faptul că „Fire Works” nu fusese destul de convingător pentru critica de specialitate, turneul a demonstrat că Bonfire avea, cel puțin pe plan național, un statut indiscutabil de trupă de „melodic hard-rock”, care putea să umple cu ușurință sălile de concert cu o capacitate medie. O dovadă în plus este prezența albumului în Top 50 din Germania.

Din mai '88 Bonfire a început un turneu european alături de Judas Priest, o adevărată mană cerească pentru ei (inițial, turneul era planificat cu Judas Priest și Cinderella, dar aceștia din urmă au renunțat). Astfel, Bonfire a putut câștiga un public de zeci de mii de fani ai hardrock-ului din întreaga Europă.

După turneu s-a dovedit că Horst Maier Thorn, chitaristul, avea o „sănătate prea sensibilă pentru a putea suporta stress-ul unui turneu” (altă afirmație nebuloasă, cu care membrii unei trupei încearcă să arunce praf în ochii fanilor, când nu vor să explice de ce unul dintre ei părăsește formația).

Există posibilitatea întreprinderii unui turneu prin cluburile americane, nu era timp de sentimentalism, așa că la scurt timp, postul de chitarist a fost ocupat de Gerhard Schleifer și trupa a plecat în turneu american (septembrie - octombrie '88).

Pentru producția albumului „Point Blank” (titlul unui film dur cu gangsteri, cu Lee Marvin în rolul principal), Bonfire s-a dus din nou la Los Angeles, unde a fost ajutat de același Wagener. Albumul a apărut în octombrie 1989. În timpul înregistrărilor Johann Ziller, deși era fondatorul trupei, părăsește trupa, pentru că descoperise o serie de neregularități în distribuția profiturilor.

După apariția L.P.-ului, Bonfire a plecat în turneu prin Germania, alături de formația Vamp.

1986 L.P.: „Don't Touch The Light”

1987 L.P.: „Fire Works”

1989 L.P.: „Point Blank”

Manuela Boatcă

Cell

Cell s-a născut în 1990, odată cu sfârșitul implicării lui Jerry Dirienzo (ch., voce) în Via (alături de Thalia Zadek, mai târziu la Come). În aceeași perioadă, Swine Dive, grupul hardcore al lui Keith Nealy (tobe), tocmai decedase (RIP), ca și Flower, trupa lui Ian James (ch., voce). La sfârșitul lui 1991, li s-a alăturat basistul David Motamed (ex-Das Damen), nou-născutul a tras aer în plămâni, nu i-a plăcut și a tipat.

Au urmat înregistrările demo, un single la Ecstatic Peace (labelul lui Thurston Moore), un turneu american cu Sonic Youth și aclamatul album de debut, „Slo-Blo”, la City Slang. Sonic Youth? Prieteni vechi, ce le-au adus (printre altele) și semnarea de către Geflen.

Șapte luni de turnee în Statele Unite și Europa, alături de nume ca Royal Trux, Pavement, Sugar și Eleventh Dream Day, apariția pe scena secundară a hipermediatizată festival Lollapalooza și încep repetițiile pentru cel de-al doilea album. Înrolându-l pe producătorul John Agnello (Screaming Trees, Tad, Dinosaur Jr.), Cell a plecat la Woodstock, N.Y., pentru înregistrări, în octombrie 1993. Șaisprezece zile mai târziu, „Living Room” vedea lumina zilei, iar pe 31 ianuarie și pe cea a rafturilor magazinelor.

S-a scris mult despre legătura dintre Cell și Sonic Youth, iar membrii primului grup au ținut să punteze mereu, foarte hotărât, „nu suntem Sonic Youth

bis”. „Living Room” o dovedește din nou, cu prisosință (dacă mai era nevoie). Pornind de la diferențele artistice și terminând cu simplul fapt că Cell sunt în plină expansiune creativă, în timp ce Sonic Youth par să nu găsească ieșirea din tunelul unei lipse de inspirație realmente novatoare, înfrântoare privind la ceea ce au fost.

„Living Room” expune idei și imagini relative la spațiul individual, închis-limitat sau deschis-liber; spațiu fizic („sufrageria” din titlu), sau spațiu interior. Poate că linia principală a albumului constă tocmai în descoperirea/crearea acestui din urmă spațiu, în pofida unei lumi restrictive. Coperta, ce prezintă un copil privind un peisaj urban complex, exprimă deja unele dintre ideile cântecelor. Șad And Beautiful!

În aprilie, Cell a pornit din nou la drum, nu înainte de a-mi răspunde la câteva întrebări.

Cell?
Cântam o piesă „Cell”, scrisă de Jerry și de Thalia Zadek de la Come. Am început să dăm concerte, aveam nevoie de un nume și Cell s-a lipit.

S-ar putea spune că pictura de pe coperta „Living Room” exprimă viziunea voastră artistică?

Nu atât o viziune artistică, cât mai mult un simbol al unor noi începuturi și oportunități ce se uită la un peisaj ce urmează de-abia să fie explorat.

Vi se pare că duceți mai departe moștenirea punk? A unor artiști ca Patti Smith de exemplu, mai mult decât ceea ce mulți înțeleg prin punk rock.

Toți cei din grup am crescut odată cu impactul punk și cred că am fost afectați cu toții de atitudinea do-it-yourself și „napoi la bază” a punk-ului. Grupuri ca Patti Smith, Television, The Clash, Gang Of Four, Blondie etc. ne-au influențat atât muzical, cât și spiritual.

Pentru mine, textele voastre sunt mai degrabă poeme urbane decât altceva. Sunteți preocupați de social și politică și în ce măsură afectează acestea ceea ce scrieți?
Din punct de vedere al textelor, ne ocupăm mai mult de problemele interpersonale decât de cele globale. Să fii într-un grup care-ți ocupă tot timpul poate fi o chestie foarte destabilizantă și cântecul de pe „Living Room” reflectă multe din lucrurile prin care am trecut în ultimul an. Să încerci să-ți îți toate laturile vieții tale la un loc... relațiile, spațiul personal, încercarea de a supraviețui

făcând muzică... toate astea pot părea destul de nesigure și trebuie să înveți să faci ca totul să meargă.

Relația voastră de lungă durată cu Sonic Youth este binecunoscută. Cred că v-a adus și ceva probleme...?

Da, s-au spus multe despre această relație, așa că n-are sens să mai plictisim pe nimeni, nu-i așa? Fundamentalmente, suntem cu toții amici din scena newyorkeză, dar unii încearcă să exagereze mult dimensiunile relației noastre cu ei. Sunt un grup copieștii și o gașcă de oameni nemișcătoare.

În Statele Unite sunteți la un major, în timp ce în Europa la un label independent.

Am fost semnați mai întâi în Europa, de Christoff Ellinghaus de la City Slang, pe baza demoului. „Slo-Blo” a fost înregistrat pentru City Slang și de-abia după ce discul a fost găsit ne-am găsit un label în Statele Unite.

Faptul de a fi la un major creează vreun fel de presiune asupra voastră?

Unul dintre principalele motive pentru care am hotărât să mergem cu D.G.C.-ul a fost gradul de independență pe care erau dispuși să ni-l acorde. Chiar dacă odată cu un contract cu un major poate apărea presiunea unei expunerii naționale intense, poate și aceea a speranței în performanțe ridicate, avem cel puțin un control artistic complet. Avem atât avantajele unei rețele bune de distribuție, cât și autonomie artistică, o combinație atrăgătoare.

Apropo, „Slo-Blo” a fost aclamat de critică. Ați fost sub presiune pentru „Living Room”?

Cred că presiunea cea mai mare vine de la noi înșine. Facem muzică pentru noi, nu pentru aprecierile criticii, și e mult mai important ce credem noi, ca

trupa, despre cântece, decât vreun „critic”. Aclamarea poate satisface, chiar inspira, dar nu e cel mai important lucru.

Cum e scena pentru un grup ca al vostru și cum vă descurcați cu industria muzicală?

„Scena” e destul de ciudată pentru noi. Nu cred că ne încadrăm într-o scenă anume. Suntem un grup relativ nou, dar în State suntem la un major. Nu intrăm perfect în nici-o căsuță stilistică. Nu ne luăm după mode și nu ne interesează să fim „aroma lunii în curs” pentru nimeni.

Avem de-a face cu industria muzicală când suntem nevoiți și poate fi o experiență dificilă uneori. Sunt atâtea alte lucruri de care trebuie să te ocupi în afara muzicii și trebuie să fii atent la toate detaliile. Poate fi frustrant, dar se și pot învăța multe.

Cum a fost Lollapalooza? Tot mai mulți spun că nu mai e decât o operațiune comercială.

Absolut, Lollapalooza a fost o operațiune comercială, lucru de care am fost conștienți de la început. Oricine crede că a fost (sau este) un mare festival „alternativ” se înșală amar. Am cântat cu Royal Trux și Mosquito, ceea ce a fost grozav, și am apărut în fața unei mulțimi de oameni. În nici un moment nu am simțit petrecându-se așa-zisa „alternativă”. Una peste alta, ne-am distrat.

Ceva care să te fi impresionat în ultima vreme?

Tocmai am făcut rost de noul Pavement și e copleșitor, așa cum și era de așteptat. Cel mai bun disc pe care l-am ascultat în ultima vreme.

Planuri, proiecte, speranțe?
Turneu, turneu, turneu. Europa în aprilie, Statele Unite în mai și iunie, poate din nou Europa, probabil din nou Statele. Poate vom face niște demouri între turnee, sau poate vreun single nou.

Oricum, cum e „Living Room” din punctul vostru de vedere și cum crezi că va evolua trupa?

Cred că „Living Room” e un pas important în procesul de creștere al Cell-ului. Atâtea timp cât grupul continuă să se maturizeze și să învețe, cred că ceea ce scoatem va fi tot mai puternic și dacă nu ne vom omorî unii pe alții în viitoarele șase luni de turnee, următorul album ar trebui să fie destul de bun.

Un ultim cuvânt?
Start a band.

Adrian Coleșă

peste tot, iată acum, câteva date despre Warrior Soul. Trupa apare la New York în 1987 cu un metal axat pe blues, dar interpretat cu o înverșunare mai degrabă specifică punkului. Numele este inspirat de serialul T.V. „Patton”, iar pe albumul „Drugs, God & The New Republic” (DGC/1991) componența indică pe: Kory Clarke (v), John Ricco (c), Pete McClanahan (b), Mark Evans (d). Mai poți nota albumul (excelent, și-l recomand) „Salutation From Ghetto Nation”. 2) Ai primit confirmarea de intrare în „Gașcă”.

• Vall Drăguș (Galați) 1) Corect, rockul ne unește pe toți, deci fii binevenită în colectivul nostru. 2) Despre Anathema s-a scris enorm în ultimul timp. 3) Am prea puține date despre legendarul grup punk/grindcore Discharge. Știu că su un mare L.P., „Grave New World” (1986), au dispărut o vreme, apoi au reapărut în 1991 cu „Masacre Divine”. Dacă între prietenii rubricii există cineva care posedă date biografice complete, spațiul nostru fi stă la dispoziție. 4) Pe scurt despre Celtic Frost. După doi ani de existență obscură (dar care a lăsat istorici primul L.P. 100% death - metal „Apocalyptic Raids” din 1983) duoul (!) elvețian Hellhammer își schimbă în 1984 numele în Celtic Frost, alături de Thomas Gabriel Warrior (c/v) și Martin Eric Ain (b) fiind cooptați Ron Marks (c) și Reed St. Mark (t). Imediat semnează cu firma germană Noise și la puțin timp după debutul pe compilația „Doomsday News -

The New Generation Of Heavy Metal” vor fi editate (1) și (2), veritabile discuri black/death. După ce în 1985 iese (3), unul din cele mai semnificative albume death înregistrate vreodată, Marks părăsește grupul, trioul rămas înregistrând „Into The Pandemonium” album de referință pentru thrash metal, care conține un experiment new wave („Mexican Radio” preluare WALL OF VOODOO) alături de „Mesmerised”, un cântec de dragoste compus pe versurile lui Beaudelaire. Mutația continuă, îndepărtând grupul de fanii săi de tot mai multe experimente. Pe (5), mixtură de thrash cu glam-rock (!) Warrior e acompaniat de Oliver Amberg (c, ex-Coroner), Curt Victor Bryant (b) și Stephen Priestly (t, ex - Hellhammer), iar pe (6), disc ignorat de marele public, se revine la formula de trio: Tom G. Warrior, Priestly și Martin Ain (revenit). După 1992 Warrior, Curt Victor Bryant (c), Renee Hernandez (b) și Reed St. Mark (t, din nou la trupa mamă după un album cu Mind Funk) lucrează în Texas, SUA, la un nou album (provizoriu intitulat „Seed Of Tranquility”) descris ca o variantă heavy a lui „Vanity/Nemesis”. Această formulă a imprimat în 1993 un demo cu reluări Sisters Of Mercy, Emerson Lake & Palmer, Prince și Roxy Music. Recent, grupul și-a anunțat oficial dizolvarea. Discografie: (1) „Morbid Tales” 1984; (2) „Emperor's Return” (mini L.P.) 1985; (3) „To Mega Therion” 1985; (4) „Into The Pandemonium” 1987; (5) „Cold

Lake” 1989; (6) „Vanity/Nemesis” 1990; (7) „Parched With Thirst, Am I Dying - Best Of 1984-1992” (2 L.P.) 1992, toate la casa Noise.

IMPORTANT
• STUDIOUL METAL FAN
C.P. 11-42, sector 2 București, cod 72.400, telefon (655.28.22, orele 8.00-12.00; 16.00-20.00).

Vă recomandăm: THERAPY - Troublemaker; BLODBATH - Traumatic Memories; MONSTER MAGNET - Super Judge; JANE'S ADDICTION - Ritual de la Habitual; THE GREAT KAT - Beethoven On Speed; NAPALM DEATH - Death By Manipulation; BIOHAZARD - Urban Discipline; CEREBRAL FIX - Death Erotica; 5 YEARS NUCLEAR BLAST (compilație); SAMMAEL - Ceremony Of Opposites; PUN-GENTSTENCH - Club Mondo Bizarre; BRUJERIA - Matando Gueros; DREAM THEATER (3 albume); EN-SLAVED - Hordanes Land; NECRO-SANCT - Desolate; GODFLESH - Godflesh; MESHUGGAH - None; COMECON - Converging Conspiracies; LOUDBLAST - Cross The Threshold; PROTECTOR - The Heritage; PAN-TERA - Far Beyond Driven; CROW-BAR - Crowbar; SCHNITT ACHT - Slash & Burn; EDGE OF SANITY - The Spectral Sorrows; THE GATHERING - Almost A Dance, plus alte 500 de titluri din perimetrul metalului dur.

Actualitatea clasicilor

Chuck Berry este personificarea muzicii ultimii jumătăți de veac. Nu neapărat fiindcă Johnny B. Goode, compoziția lui, e pusă lângă fragmente semnate Bach, Mozart, Beethoven, în primul satelit expediat dincolo de sistemul nostru solar. Chuck pare întru chiparea fizică a spiritului muzicii rock. Fiecare os, oscior, mușchi, mușchuleț se mișcă în ritmul auzit, corpul cântărețului fiind o metaforă, o transpunere în plan vizibil a inexprimabilului. Virgil Mihăiu, cunosător al coregrafiei, ar putea scrie pagini frumoase despre poezia dansului la Chuck Berry. Eu notez doar că acest neastâmpăr, proaspăt chiar și după trei-patru decenii, pune pe jar tălpile noastre dedate comodității. Nu-i aici nota originală a celui considerat părinte al rockului. Sunt atâtea care reușesc să ridice publicul în...reelin' & rockin'. Chuck Berry are valențele unui clasic în viață. În opera lui pot fi decelate multiple direcții, pe care urmașii le-au preluat și dezvoltat.

Iată, de exemplu, ce mi-a relevat caseta produsă de OAK MEDIA în '82. Banda (aprox. o oră) conține secvențe dintr-un excelent Live at The Roxy, Los Angeles. Invitată în concert - Tina Turner, aflată în perioada ei cea mai rea. Încă avea părul drept și rochița ca pielea de jaguar. Sexy și atunci, Tina pierduse senzualitatea care dă vocii ei timbrul inconfundabil. Chuck o parodiază când o anunță; dar ironia lui nu poate ascunde noblețea gestului de sprijin pentru o mare artistă aflată la necaz. De altfel, văzând caseta, am observat alt lucru demn de consemnat. Figura lui Chuck seamănă cu a lui David Niven, actorul-gentleman englez. Amândoi sunt descendenți ai unor neamuri nobile și posedă o distincție care transpare de sub apetența pentru spectacol.

Chuck Berry este un show-man excepțional, antrenant și autoironic, care se bucură deodată cu spectatorii că poate oferi o muzică pe plac. Figura lui brăzdată de excесе, suferințe și patimi e permanent veselă. Pare ceva congenital, pare blestemat să distreze omenirea. Când își ia rămas bun, n-o face ca alții, ci continuă să cânte. Întrebând publicul dacă n-ar fi mai bine să rămână, să cânte zile și nopți la rând...Iar publicul, în extaz, aprobă și urcă pe scenă, în buna tradiție a anilor '60, toți dansând și comunicând prin cânt...

Dar să revin la observația anunțată. Chuck Berry datorează originalitatea sa faptului că n-a rezistat infiltrației blues, ca o pânză de apă freatică, în structurile rock. Vizibilă, în concerte, este și influența jazz. A se urmări cum dezvoltă improvizajii vocale, adevărate scaturici ca la Armstrong, sau cum rostogolește soulurile, ei și orchestra. Toate acestea se știau, și le știam și eu.

Surpriza a fost să regăsim în modalitatea Berry-ană de rostire a textului, punctul de plecare al rap-ului! Iată adevărata actualitate a lui

Chuck! El leagă cuvintele, exclude pauzele, solicită omofonia fără să forțeze, menține o tensiune a versului la fel de bine ca și-un Ice T, de exemplu, dar fără violența vulgar-acuzatoare a acestuia. Reevaluând și stilul său de a se mișca (iar derularea rapidă pe imagine a videobenzii este o probă elocventă!), putem să afirmăm că Chuck Berry este și „tăticul” rap-erilor!

Surprinde cumva această „găselniță”? Dar am spus că e apanajul clasicilor să fie permanent actuali, regășibili în imediatul fiecărei noutăți!

M.V. Pop

P.S. Pentru The Free Bird: m-am gândit, repetat, și n-am izbutit să mă edific dacă a fugi este o formă de curaj! Aștept să mă lămurești tu! Serios!

Exclusiv prin poșta la:
POWERPLAY srl
 O.P. 8 C.P. 709
 1900 TIMIȘOARA
 Tel. 056.14.14.26.
 Înregistrări AUDIO - peste
 500 CD - 8 lei/minut.
 VIDEO - psste 200 de titluri -
 8 lei/minut.
 Vânzări: CASETE AUDIO
 ORIGINALE - 1400 lei/minut.
 TRICOURI IMPRIMATE
 (import) - 7000 lei/buc. + taxe
 poștale;
 CATALOG GRATUIT!

Cu ou și cu oțet CE SE ÎNTÂMPLĂ?

De o bună bucată de vreme se întâmplă un lucru trist, chiar grav: publicul nu mai vine la concerte. De câțiva ani concertele rock sunt destul de rare, dacă nu chiar prea rare și atunci când ele, totuși, se organizează, sunt lipsite de unul dintre elementele de bază, publicul. Și ce poate fi mai trist decât să vezi o sală de spectacol goală, sau, mă rog, o sală în care sunt doar câteva sute de oameni? Probabil că sunt destule motive, subiective și obiective, care îi fac pe tineri să nu mai vină la concerte, chiar și atunci când pe afiș sunt nume ale unor trupe din străinătate. Să zicem că numai vor să vadă și să asculte lucruri de o calitate discutabilă, mediocre. Sau să zicem că au pretenții mult mai mari decât aveau în vremea în care concertele rock erau cel mult tolerate. Sau că au pe cap atâtea belele, că numai de concerte nu le mai arde lor. Poate și faptul că la TV, așa rar cum se întâmplă, au posibilitatea să vadă trupe de afară și asta să-i satisfacă suficient, încât să nu mai dorească să vină și să asculte pe viu un concert. Ca să nu mai vorbim de faptul că toate radiourile independente și chiar și radioul „central” difuzează enorm de multă muzică bună și în condiții foarte bune. Iar de invazia de casete audio cu muzici la care nici nu visai că poți să le procuri de la orice tarabă, nu mai e cazul să amintesc. Numai că și în vest, în țările cu o „îndelungată tradiție” și cu o democrație mai puțin originală există casete, C.D.-uri, radiouri, emisiuni TV, probleme, nemulțumiri etc., etc și sălile de concerte, ba chiar stadioanele sunt pline. Ce se întâmplă cu noi?

R. Man

• CHESTIONAR VPR • CHESTIONAR VPR •

21. Crezi că e necesar să publicăm informații primite de la cititori, deși nu avem posibilitatea verificării? Te bucură să-ți regăsești numele orașului tău în paginile revistei?

Dacă pe cei mai mulți dintre cititori îi bucură faptul că-și regăsec numele orașului în paginile revistei, sunt foarte puțini (15%) cei care sunt de acord să publicăm știri din țară, fără a avea posibilitatea să le verificăm. Sugestia de a le controla, e bine venită, dar greu de realizat. 75% ne-au recomandat să ne alegem corespondenți de încredere, altfel „ne vom pierde credibilitatea”. Pentru această ultimă variantă am optat și noi deja, și chiar dacă primim scrisori de la diverși, nu publicăm decât știrile primite de la cei cu care colaborăm de aproape trei ani și pe a căror seriozitate contăm.

22. Care este cel mai sever reproș pe care ni-l faci?

Revine ca un refren, reproșul legat de calitatea hârtiei. Nu mai e nevoie să precizăm că pe cât de scumpă este, este totuși cea mai ieftină existentă în țară. Putem spune că, în general, observațiile voastre sunt cuminți, dar asta nu înseamnă că nu le vom lua în serios: posterul să nu lipsească, mai multe materiale create și nu traduse, prea puțin pop și, implicit, prea mult rock, prea mult și prea puțin, totodată, material despre rock-ul anilor '60-'70, de ce este și de ce nu este prezent grupul Harakiri, de ce nu anunțăm din timp lansările de disc/casete, deși am precizat de nenumărate ori că este treaba producătorilor să informeze presa și nu invers. Nu folosim coperta suficient de spectaculos, Gălbioara lipsește prea des, nu răspundem la timp la scrisori, să introducem și să scoatem Hip Hop Connection, nu ne facem reclamă suficientă și aici se leagă un alt reproș constant, cum că am fi prea modești și nefrecvențatori în posibilitățile noastre. Faptul că vă întrebăm ce ați dori să citiți, n-ar trebui să fie confundat cu nesiguranța sau absența ideilor. Tot la acest capitol, apar și foarte multe nume de artiști sau compozitori români pe care încă nu i-am abordat. Am primit, ce-i drept foarte puține, și câteva înjurături rock, pe care le returnăm din tot sufletul.

23. Cum preferi?

a. opt pagini suplimentare trimestrial la un preț de 400 lei/bucata

b. încă patru pagini color (tot trimestrial) din cele 16 actuale, la prețul de 350 lei/bucata

Pentru varianta a, au optat 70%.

24. Având în vedere că prețul abonamentului rămâne (indiferent de ceea ce se întâmplă) de 150 lei/număr și de scumpirile despre v-am spus la început, suportați prețul de 300 de lei constant?

Din câte ne-am dat seama, îl suportați, motiv pentru care ne-am grăbit să ne adaptăm votului vostru majoritar.

25. Ce alte publicații muzicale mai cumpărați?

Răspunsurile la această întrebare grupează punctajul cel mai mare în jurul fostei publicații „Pop Rock & Show”, urmată, în ordine, de „Ecran Magazin”, „Bravo”, „Salut”, „Popcorn” și „Rocker”. Au mai primit puncte și alte publicații românești care nu mai apar sau o fac atât de sporadic, încât sunt greu de urmărit, cum ar fi: „Rockmania”, „Play Back” sau „Metal Fan”. Un singur cititor de-al nostru cumpără și revista „Șoc Show”.

26. Ce alte publicații străine, de gen, mai cunoașteți?

Practic apar, printre răspunsurile voastre, toate titlurile importante de reviste din Europa și Statele Unite. Din păcate, „Bravo” domină competiția, dar ne consolează faptul că ați auzit sau ați citit din reviste ca: „New Musical Express”, „Melody Maker”, „Best”, „Q”, „Vox”, „Metal Attitude”, sau „Hard Force Magazine”. Ne putem mândri cu cititori documentați.

27. Dacă VPR ar avea un frate mai mic, cum l-ați numi? Ați fi de acord cu înființarea unui club VPR?

De la „VPR jr.” la „Mini VPR”, trecând prin formule gen: „Vârsta

Puștilor din România” sau „VIPER” am primit sugestii acceptabile. Un Club VPR este dorit de 92% dintre participanții la chestionar.

28. Contactați VPR:

a. prin telefon
 b. prin poștă
 c. nu contactați niciodată VPR.

86% ne contactează prin intermediul scrisorilor, 8% nu ne caută deloc, 4% cheiluiesc banii pe telefon, iar 2% apelează în mod egal la ambele formule de comunicare.

29. Pe cine ați dori să vedeți la Rock '94?

a. români
 b. străini

Dintre numele propuse pentru „Rock '94”, doar unele s-au concretizat pe afișul festivalului din iunie: Cargo, Iris, Compact, Conexiuni, Holograf, Metrock, Tectonic. Cereri foarte multe au avut grupurile: Altar, Pansament, Celelalte Cuvinte și Neurotica. Nici o cerere pentru Direcția 5 și Quartz. Dacă privim punctele obținute, putem spune că producătorii au intuit destul de corect preferințele voastre. Dintre invitații străini doar Paradise Lost au avut parte de 30 de cereri. Erau așteptați cu sufletul la gură și tone de puncte Metallica, Guns N'Roses, Aerosmith, dar și UB 40, Chris Rea și Bob Dylan.

30. Ce emisiuni TV preferați?

a. politice
 b. varietăți sau pop-rock
 c. seriale
 d. altele

Cei mai mulți (68%) preferă emisiunile de varietăți, pop-rock. 12% sunt pentru seriale, 10% pentru punctul d („altele”), 2% privesc emisiunile politice pentru a se distra, celelalte procente reprezintă diverse combinații între a,b,c și d.

• de toate • DE TOATE • de toate •

• Suedezii Afflicted înregistrează cel de-al doilea album în studiourile Sunlight din Stockholm. „Dawn Of Glory” este prevăzut să apară în septembrie • Pe 30 mai va apărea „Tales From The Thousand Lakes”, noul album al finlandezilor Amorphis • Americanii Brutality lucrează la materialul celei de-a doua apariții la Nuclear Blast. Deocamdată fără titlu, albumul va cuprinde și un cover Sabbath, „Electric Funeral” • Suedezii Dismember au anulat apariția unui nou mini CD în vară, urmând să scoată un album în august/septembrie • Pe 13 iunie va ieși un nou L.P. Gorefest, „Erase”, (înregistrat cu Pete Coleman - Paradise Lost, „Icon”), după care grupul va participa la festivalul Dynamo și va porni într-un turneu european, probabil alături de prietenii Death • Hypocrisy au terminat lucrul la „The Fourth Dimension”, nou album ce ar trebui să apară pe 11 iulie • Canadienii Kataklysm vor intra în curând în studiouri pentru înregistrările L.P.-ului de debut „Sorcery” • După primirea entuziastă făcută mini CD-ului „None”, Meshuggah lucrează la material nou, un album urmând să fie înregistrat până la sfârșitul anului • Australianii Mortification vor fi în turneu prin Europa în iunie, alături de englezii The Reign • Pyogenesis lucrează la mixajele finale ale primului album pentru Nuclear Blast, „Sweet X-Rating Nothing”, ce ar trebui să apară în august • Pungent Stench au din nou probleme cu cenzura. Distribuitorii elvețieni Rec Rec au înapoiat toate exemplarele comandate din „Club «Mondo Bizarre»”, exemplul urmat și de alții • Resurrection nu vor avea un nou album. S-au hotărât să se separe • Pe 4 iulie va apărea pe CD primul demo Winter. Se speră într-un nou album cât mai curând posibil • Belgienii Agathocles continuă în același ritm infernal de prolific. De curând le-a apărut un split 7" cu Nyctophobe, în curând un split LP/CD cu Averno; urmează 7" împreună cu FH 72, Patarni, Man Is The Bastard și Social Genocide, precum și un nou album, „Black Clouds Determinate”, probabil la sfârșitul verii • Noul 7" Hybernoid, „World Of Ruin”, va apărea în cursul acestei luni. În iunie, grupul va intra în studiourile Academy pentru înregistrarea albumului de debut • Galezii Acrimony au fost semnați de Godhead, subsidiar al italienilor Flyer Records, la sfârșitul lunii iulie urmând să începă înregistrările albumului de debut • Pe 18 aprilie a apărut „Mystic Places Of Dawn”, album de debut al grecilor Septic Flesh, „dreamy emotional death”, la francezii Holy Records • Tot la Holy, va apărea pe 25 mai cel de al doilea album Misanthrope, „Miracles: Totem Taboo” • Pentru septembrie este așteptat debutul discografic al israelienilor Orphaned Land, „Sahara”, „oriental doom death” • Pe 17 mai va apărea albumul de debut al germanilor Mangled Torsos, „Drawings Of The Dead”, la germanii Morbid Records • Tot Morbid, după un picture 7" ediție limitată (1000 exemplare), „Dying Embers”, vor scoate și cel de-al doilea album Salem (Israel).

Adrian Coleasă

Să-l înțelegem pe KURT COBAIN (IV)

Rep.: Când ai fost arestat pentru violență împotriva soției, Poliția a găsit la tine în casă trei arme. De ce simți nevoia să ai arme?

K.C.: Îmi plac. Și îmi place să trag cu ele.

Rep.: Unde? În ce?

K.C. (râsete): Mai mergeam din când în când la câte o partidă de vânatoare. Nu e una oficială, dar e una dintre cele care sunt permise în această zonă.

Rep.: Nu crezi că e periculos să le ții în casă, mai ales pentru fiica ta, Frances?

K.C.: Nu. Armele sunt pentru protecție. Nu am body-guarzi. Sunt oameni mai puțin cunoscuți decât mine și Courtney care au fost jefuiți. Avem un sistem de alarmă. Doar o singură armă e încărcată și e pusă pe un raft, unde Frances nu poate ajunge.

Mai am un M16 cu care îmi place să trag. Tirul este singurul sport care mi-a plăcut vreodată. Nu sunt obsedat de arme, nici măcar nu m-am gândit la așa ceva.

Rep.: Ce părere are Courtney despre armele din casă?

K.C.: Era cu mine când le-am cumpărat. Pe bune, nu sunt un tip musculos și nu aș fi în stare să opun rezistență unuia care ar intra înarmat sau cu un cuțit. Da' nici n-am de gând să stau și să mă uit cum îmi omorâ copiii sau violează nevasta. N-aș sta prea mult pe gânduri dacă ar fi să-i zbor creierii. În concluzie, armele sunt pentru apărare. Și din când în când mai ies și trag. (Pauză) La țintă. Asta să fie clar (râsete).

Rep.: În general oamenii cred că cineva care a reușit să vândă câteva milioane de discuri trăiește pe picior mare. Au fost persoane care au afirmat că ai vrut să-ți cumperi o casă nouă, în care să-ți faci un studio, dar nu ți-ai putut permite.

K.C.: De curând am încasat un cec pentru drepturile de autor pentru „Nevermind”, care mi-a prins foarte bine. Când a început să se vândă în milioane de exemplare, mă gândeam: „Dumnezeule, o să am 10,15 milioane dolari.” Nu e cazul, nu trăim pe picior mare.

Nu învinovățesc pe nimeni care crede acest lucru. Anul trecut am cheltuit un milion, dar n-am nici cea mai vagă idee pe ce. Mi-am cumpărat o casă cu 340.000, taxele au fost alte 300.000, am împrumutat-o pe mama și mi-am cumpărat o mașină. Atât.

Rep.: Te îngrijorează impactul pe care succesul, stilul tău de viață ar putea-l influența pe Frances?

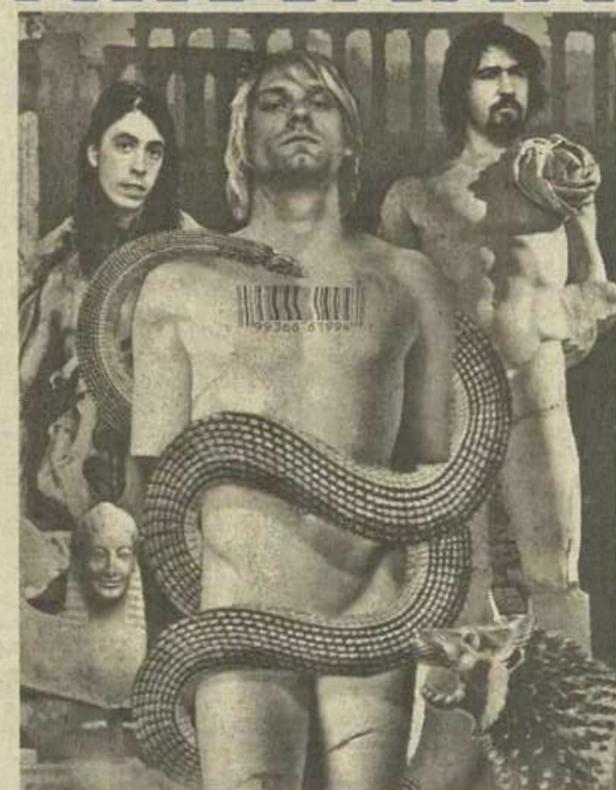
K.C.: Deocamdată e prea mică, e atrasă de toată lumea. I-am luat două doici, una stă cu ea tot timpul, iar cealaltă, o femeie în vârstă, are grijă de ea în weekend-uri. Când o luăm cu noi în turnee, e înconjurată de oameni tot timpul. Ne străduim să ne ocupăm de ea, i-am luat deja lucruri pentru preșcolari.

Rep.: Pe „Serve The Servants” cânti la un moment dat „I tried hard to have a father/But instead I had a dad”. (Am încercat din răsuputeri să am un tată/Dar tot ce-am obținut a fost un tătic). Ți-e teamă că vei face aceleași greșeli ca tatăl tău?

K.C.: Tatăl meu și cu mine suntem persoane total diferite. Sunt convins că pot mai fi dragăstos cu Frances decât a fost tatăl meu cu mine. Chiar dacă aș divorța de Courtney, deși nu cred că se va ajunge la așa ceva, n-aș lăsa relația dintre noi să piară. Încercăm tot timpul să-i acordăm lui Frances dragostea noastră. E singurul punct care știu că nu va merge rău.

Rep.: Cu toate rezervele tale de a cânta „Smells Like Teen Spirit” sau de a scrie același tip de cântece, duci dorul perioadei

NIRVANA

în care Nirvana nu era încă formată? Vei încerca să faci ceva de unul singur?

K.C.: Nu cred că voi fi în stare să urmez o carieră solo.

Rep.: Nici nu sună prea bine.

K.C.: Nu (râsete). Dar mi-ar face plăcere să lucrez cu oameni care fac ceva diferit de ceea ce fac eu acum.

Rep.: Asta nu s-ar potrivi pentru Nirvana zilei de mâine și pentru genul de muzică pe care îl practicați acum.

K.C.: De fapt, despre asta a fost vorba în acest interviu. Că am fost extenuați. Am ajuns la punctul în care nici nu prea vorbeam unul cu celălalt. Ei credeau cele mai rele lucruri despre mine, ca majoritatea oamenilor, dar nu-i învinovățesc pentru asta. Nimic nu e atât de grav pe cât pare. De când am urmat o cură de dezintoxicare, lucrurile au revenit la normal. Mai puțin pentru

Dave. Încă sunt nedumerit în privința lui, pentru că are tot timpul impresia că ar putea fi oricând înlocuit. Încă are impresia...

Rep.: ... că nu a trecut examenul...

K.C.: Mda. Nu-l înțeleg, deși l-am felicitat ori de câte ori mi s-a ivit ocazia, cu toate că nu sunt o persoană care să facă complimente, mai ales în timpul repetițiilor. De obicei spun „hai să facem cântecul ăsta, sau pe celălalt.” Dave e tipul de om care trebuie să fie încurajat tot timpul. Am observat asta, așa că acum o fac destul de des.

Rep.: Au existat și discuții în contradictoriu?

K.C.: Da, cele legate de drepturile de autor. Eu am făcut toate versurile și muzica și am luat 75%, iar ei restul. Consider că e destul de cinstit. Numai că în acea vreme eram încă dependent de droguri și au crezut că voi cere mai mult. Le-a fost teamă că mă voi tocmi și că voi începe să-i plătesc cu un salariu fix, chestii de genul ăsta.

Știu că vom mai înregistra cel puțin un album și n-am nici cea mai vagă idee despre cum va suna: eteric, caustic, ceva în stilul ultimului album R.E.M. Asta dacă voi fi în stare să scriu cel puțin două cântece la fel de bune ca ale lor. Ei sunt cei mai buni, nu s-au lăsat impresionați de succes și au continuat să facă o muzică senzațională. De aceea îmi place să-i văd lucrând. Grunge e un termen generos pentru new wave, dar nu poți ieși din limitele lui. Trebuie să riști și să sperii că te va accepta un public, fie cât mai variat, fie care va crește odată cu tine.

Rep.: Și dacă puștii vor spune: „Nu înțelegem ce vrei să spui, cară-te”?

K.C.: Ei bine. (râsete). La naiba!

Traducere și adaptare după „Rolling Stone”
Diana Ropotan

CULTUL COBAIN

De o lună, de la acel week-end mortal de la Roma, s-au aflat problemele acestui simbol al curentului grunge. S-au scris, inevitabil. Apoi, faptele: îngrozitoare.

„In Utero”, un album care nu s-a vândut decât în 1,5 milioane de exemplare în America.

Și Geffen și-a dat toată silița: pentru o distribuție grandioasă – în magazinele de specialitate ultra-conservatoare –, a acceptat, într-un final, să producă „In Utero”, a trebuit să refacă spatele copertei. S-a vorbit despre o suplimentare cu 200.000 a tirajului inițial. Se va spune că era un tip cunoscut. Un artist profitabil, o adevărată mină de aur pentru rock-biz, care a făcut singurul lucru pe care l-ar fi putut face un adevărat rocker. A apăsat pe trăgaci!

Mötley Crüe, Bon Jovi, The Ramones, o groază de trupe așa-zise rock, au acceptat toate concesionile, toate compromisurile. Kurt Cobain nu. Prin gestul său a arătat întregii lumi că mai există muzicieni care cred cu adevărat în ceea ce fac, că rock'n'roll-ul trăiește!

Și să mai spună cineva că Kurt Cobain a murit degeaba...

Traducere și adaptare după „Rock & Folk”,
Corina Vladu

JAZZ FEST „Cluj '94”

Întotdeauna fericit să iau parte la ediția I a unei sărbători festivaliere, ediția întâi care – ca și prima dragoste nu se uită niciodată – presupune o febrilitate și emoții speciale! „Orașul big band-urilor”, cum este supranumit Clujul, are tradiție, au avut loc aici nu mai puțin de 11 mini-festivaluri, organizate scrupulos și cu fervoare de Iosif Viehmann. De astă dată inițiativa a aparținut lui Ștefan Vannai, dar s-au implicat și ceilalți „infatigabili” (atribuit la Virgil Mihaiu) promotori și fani înrâșiți de decenii, Viehmann, Pitty Vintilă, Virgil Mihaiu (poetul-cscist de jazz înainte citat), Lucky Păiș (cu toții componenți și ai Juriului pentru „Concursul Debutanților”), ca principalii „acionari de suflet” ai Asociației non-profit „Jazz Napocensis”. De parte de a fi un concurs de conveniență, competiția amintită a însemnat elementul de specific, de semnificație și de principală finalitate pentru Festival. Un festival care s-a dorit înainte de toate promoțional, fiindcă Ștefan Vannai l-a făurit după chipul și asemănarea activității sale cotidiene, de perpetuu mentor al generațiilor de „new comers”. Prin participarea scenică atât de numeroasă, Festivalul clu-

JAZZ - VOX

jean derulat la Sala Casei Universitarelor în serile de 3 și 4 mai (un sincer BRAVO mai marilor acestei instituții, care au înțeles caracterul promoțional al manifestării, oferind sala gratuit!), ne-a reamintit involuntar de Simfonia a VIII-a, „a celor 1.000”, compusă de Gustav Mahler. Am numărat nu mai puțin de 106 oameni de jazz – consacrați, cunoscuți ori în devenire – perindându-se pe podium, dintre care doar 38 (contorizați de mine cât se poate de atent) trecuți de 30 de ani; din numărul de 106 au figurat în concurs 39! E drept, au existat și câțiva (puștii, nedepășind numărul degetelor de la o mână) prezenți în componențele mai multor formații, cel mai solicitat instrumentist fiind bateristul Adi Tetrade, instrumentist în trei formații (dar apărând de patru ori căci grupul Royal a acompaniat-o și pe solista vocală din concurs) și... Ștefan Vannai care, pe lângă nenumăratele probleme organizatorice mari și mici pe care și le-a asumat, a dirijat două ansambluri în concurs plus, firește, Big band-ul GAIO în prima gală. Cu toate că s-a pornit de la premise materiale modeste (sponsorii devin pe zi ce trece rara avis...) și s-a contat pe încasările de

Ștefan Vannai

pe bilete – acestea fiind în fapt minimalizate de plecarea acasă cu prilejul sărbătorilor a multor studenți, virtuali spectatori. Festivalul a ieșit „cu fața curată”, îndrăznesc să cred, sub aspect pecuniar. Mult mai importante și plausibile în zona reușitei au fost însă realizările muzicale! Deși unor colegi organizatori din alte părți le era teamă că la Festivalul clujean nu prea va fi jazz, s-a cântat jazz adevărat, într-o extinsă și policromă paletă de stiluri, de la ragtime și tradițional, la modern fusion și free. Nu a lipsit genul blues-ului.

O cronică detaliată cu nume și titluri de piese ar ocupa, poate, integral

spațiul tipografic al revistei, așa că mă voi limita la esențial. Palmaresul Concursului Debutanților i-a relevat pe Valeria Dejica – vocalistă în vârstă de 17 ani (Premiul I și titlul de Laureat), Petrică Andrei (Pitești) și Daniela Nicolae, pianisti cărora li s-a atribuit ex aequo Premiul al II-lea, Big band-ul ALFA cu media de vârstă sub 18 ani, ansamblul care a dobândit Premiul al III-lea și premiul pentru cel mai bun swing, Ștefan Vannai (Premiul pentru cea mai bună compoziție obținut de Suita „Interferențe” interpretată în concurs de Ansamblul de percuție „La început a fost ritmul”) și alte premii conferite instrumentiștilor Laurențiu Todea – baterie, Ciprian Saveski – trompetă, tandemul chitistic Acoustic Duo.

Dacă prezența unui grup de la Academia de Muzică „Gheorghe Dima”, Percussion Quartet (în Festival ei au apărut sub denumirea de „Quartetul de marimbafoniști”) a marcat un moment muzical pe cât de insolit pe atât de remarcabil de tehnică instrumentală, sincronia dinamică a nuanțelor, muzicalitate, celelalte nume de marcă aparținând propriu-zis jazz-ului și blues-ului. S-au bucurat de un ecou intens în inimile publicului clujean, comparabil prin receptivitate, ba am zice, uneori superior celui din Brașov, Constanța ori... din când în când București. Ne referim, desigur, la

muzicienii din Cluj ai Big band-ului GAIO (mult maturizat), ai grupurilor Old Timers Dixieland Band (de curând a împlinit 20 de ani de activitate neîntreruptă), Royal Fusion Quartet (în plin progres față de anul trecut), la Lucky Păiș (angajat într-un original demers solistic la baterie), la formațiile Noi sau Tatitha Qumi cum se mai numește acest quartet și Grup social (blues de tentă rock). Dar și la oaspeții alesi: Garbis Dedelan – saxofonist bucureștean unanim cunoscut și recunoscut, guest star al Big band-ului GAIO, grupuri „de top”, precum Dan Ionescu Electric Version din Timișoara, Duo-ul Harry Tavitian – Corneliu Stroe din Constanța, iar din Grecia, făcându-ne cunoștință cu mișcarea de amatori din care s-a născut Festivalul de Jazz Tradițional și Clasic de la Corintos, septetul instrumental Swing – Dixie Stigma plus un solist vocal.

Mulțumirile noastre de la depărtare (dar apropiate sufletește) oamenilor de bine de la Palatul Copiilor, Casa Tineretului (Univers T), Universitatea Babeș-Bolyai, Casino Salzor, Magna, Coca-Cola, Sega Casino, Radio Unipuls, Trakking, To-TV, TV-cablu, Intercommentz, care au sponsorizat sau ajutat Festivalul să devină o certitudine în viața noastră muzicală!

Florian Lungu

Laura Marinuc (Dorohoi). Ai noroc, câteva exemplare din numărul dorit există, așa că-ți vei primi. Serialul Queen nu și-a redus spațiul decât conjunctural. Propunerile tale pentru o rubrică de analiză a discurilor vechi și noi figurează printre cele omologate. Mai interesantă îmi pare ideea anunțării unor titluri cu două-trei săptămâni înainte, iar voi, cititorii să vă spuneți (scrieți) opiniile despre materialul muzical cu pricina. Vor mai fi și alte seriale, dar nu obligatorii realizate de Costin. Pentru corespondență te-am cedat Orlandei. Îți va publica anunțul. Informații despre viața muzicală din Dorohoi n-am primit încă! **Danny Hippy** (Bărlad). Casetele video de la „Pre-texte...” se găsesc la Power-Play din Timișoara. Se pot obține prin comandă. Biletele pentru Rock '94 s-au pus în vânzare. Micile nereguli tehnice și organizatorice de la Buzău le-am aflat de la colegul Gabi Gomboș. Mă bucur că a treia ediție de la „Ei și...” și-a plăcut mai mult. Nu-s convins că vor mai fi și altele. **Iulius Brici** (Cluj-Napoca). Prezența revistei printr-o lectură a studenților teologii mă onorează. Deocamdată Holograf rămâne în formula veche. Mai spre toamnă se prevăd mișcări. Asta după ultimele reconcilieri ante și post-Dublineze. Despre Jarre, Vangelis, Kitaro am avut un serial lung în P.R. & S., primit tocmai de la Cluj! Asta nu înseamnă că nu vom avea scurte portrete și discografii selectivă cu cei amintiți, plus Klaus Schulze, Tangerine Dream ș.a. Pentru Edi Petroșel poți scrie și pe adresa noastră. **Iulian Lipovanu** (Iasi). Mai multă muzică electronică. Ai văzut că am promis mai sus. Chiar căutam un specialist autorizat, până revine din Olanda Doru

Căplescu. **Cat Of Metal** (Brăila). My Dying Bride ai avut de vreo două ori de la Adi Coleasă. Noile apariții discografice le anunțăm mereu. Texte rare ne străduim să adunăm. **Dragoș Minea** (București). Iată că a sosit și rândul marilor nume punk. Vom continua, iar bătrânii Iggy Pop și Lou Reed nu vor fi omiși. **Dizi** (Piatra Neamț). Acum, că se apropie aniversarea Woodstockului, cred că putem încerca și o introducere în atmosfera flower-power. **Resurrection** (București). Pentru a face o revistă pe un singur gen, ar trebui să avem câte una de fiecare (rock, pop, dance, rap etc.). Chiar și cei la care te referi și care au condiții materiale deosebite, includ în aceeași revistă mai multe genuri. Da, ai dreptate, trebuie să fim mai „râi” cu faptele necinstite din lumea muzicii autohtone! Dar analogia cu politicul nu stă în picioare. De altfel, nici acolo „nu cad capete”, dacă presa scizează mari nereguli. Poate, totuși, ai citit comentariile noastre despre Ecopop, Manic Depression Tour și altele! Nu cred că soliștii noștri ar trebui să se sinucidă pentru a atinge cota lui Kurt Cobain. Mai întâi să facă muzica pe care a dat-o Nirvana, apoi să câștige tot atâția bani și dacă vor avea motive să plece dintre noi, tot n-ar proceda bine. Admir sinceritatea ta și sper să-nțelegi că sunt lucruri care chiar nu se pot rezolva imediat. **Ovidiu Popa** (Județul Iasi). Rețin că te-a impresionat Daniel Iordăchioae cântând piesele lui Johnny Logan. De ce nu-l solicită suficient compozitorii noștri, nu știu. Afirmi că nici redactorii muzicali nu-l difuzează cât ar merita. Poate nici el nu s-a agitat destul în acest sens. Personal nu l-am văzut de foarte multă vreme, iar din câte știu a fost plecat din țară. Când nu ai impresar, te ocupi de

Răspundem, dacă suntem în stare

soarta ta. Adresa lui Nanssi Brandes voi încerca s-o obțin, iar cu acordul lui o voi publica. **Sady** (Galați). Credeam că vei scrie și după apariția materialului despre Dio! La cât de mult l-ai dorit, meritam atât. **Roxana Șchiopu** (București). Oferta de a ne ajuta e nobilă, dar parcă-i mai bine să „te pui cu burta pe carte”. Mulți doresc ca V.P.R. să nu fie o revistă strict muzicală. Printre ei se numără și difuzorii de care depindem și pe care i-am urmărit și tu. Evident că tot cititorii vor decide. **Milky Tartorița** (București). Categorie nu trebuie amestecată viața particulară cu cea de scenă, atunci când analizezi calitățile unei vedete. Nu-i nevoie să aștepti comemorări sau aniversări pentru a-mi scrie. Poate ceva mai concis. **Diana Nichita Miron** (București). Tot ce ai afirmat despre emisiunea TV este valabil. Cu o singură precizare, pe care o consider necesară: dialogul cu David Palmer a fost mult mai lung și mai profund. Dorința producătorilor a fost alta decât a mea. „La traduceri stați prost.” Vezi, am notat public, pentru ca toată lumea să vadă, fiind vorba de V.P.R. Ceva neașteptat, inedit, ieșit din șabloane ar trebui să fie uneori. Nimeni nu se dă în vânt după critici, dar cele aduse de tine sunt absolut justificate. Un aer de rutină s-a instalat și va trebui să facem ceva în acest sens. Poate ne lipsesc ideile potrivite? **Mihail Ghiduc** (Bo-

toșani). După cum vezi, Jethro Tull vor fi la București și la SKIP ROCK '94. Despre caseta video Jesus Christ Superstar a scris M.V. Pop. Colecția o mai găsești, așa că trimite-ți mesagerul să o ia. **Carmen** (Focșani). Pentru casete Bon Jovi e mai bine să apari la „Caut, cumpăr...”. **Gabi Nicolau** a trecut la Quartz și a fost odată la V.N.D. Încă n-au terminat înregistrările și astfel ne-am rezumat la vorbe. La Rock'94 va fi pe scenă unde a apărut cu Krypton-ul la ediția trecută. **Ozzy** (Tg.Jiu). Piese de pe **The Doors** (1967): Break On Through, Soul Kitchen, The Crystal Ship, Twentieth Century Fox, Alabama Song, Light My Fire, Back Door Man, I Looked At You, End Of The Night, Take It As It Comes, The End. Pe **Strange Days** (1968): Strange Days, You're Lost Little Girl, Horse Latitudes, Moonlight Drive, People Are Strange, My Eyes Seen You, I Can't See Your Face In My Mind, When The Music Is Over. Despre idolul tău, Ozzy, vom mai scrie peste câteva timp. Cu certitudine merită! **Oana Apetroae** (Baicu). Și dorința ta s-a împlinit. N.K.O.T.B. a avut parte de pagina 13. Ne ceri să fim mai „optimiști”? Paradoxal, deși nu se simte din ceea ce scriem, chiar suntem. Altfel ajungeam noi la 31 de apariții? **Laurențiu Dumitriu** (Galați). Pentru a te lansa, trebuie să respecti niște etape. Mai întâi să cânti în orașul tău, unde există o viață muzicală destul de alertă. Apoi să-ți înregistrezi vocea pe o casetă și să o trimiți unor producători interni (Electrecord, Valrom, Romagram, Cardinal etc.). Nu rata concursurile unde poți fi văzut de compozitori! Nu te arunca la străinătate din prima. Dacă ești atât de bun pe cât spui, vei ajunge și acolo, dar nu de acum!

Mr. Nobody (Târgoviște). Emisiunea TV să fie de 2-3 ore! Hai că-i bună! Abia s-a obținut și ora respectivă. Un „topuleț” nu prea merge, pentru că acum vom avea MTV Charts primite oficial de către TVR. Pentru un top ai nevoie și de filmări cu artiștii noștri, ceea ce costă, iar producătorii nu au încă posibilități. Emisiunea nu are nici o întrerupere pentru reclame! Concurul l-am încercat, dar n-a fost cum speram. Gâlboara va veni mai des la redacție, dar se apropie iar examenele, așa că dispare brusc și fata. Rubrica VND n-o să mai fie, așadar ai motive de bucurie. Fără Hara-kiri ar însemna să ne facem că plouă la propriile greșeli și nu cred că-i fair-play față de cititori și față de colegii pe care-i mai ciupim uneori, când o zburcesc! Poze alb/negru pe pagini color au apărut numai când n-am avut la dispoziție o imagine potrivită (Janis Joplin, Jim Morrison ș.a.). **Robert Varga** (Cluj-Napoca). Adevărurile de colaborator permanent au fost expediate! Întâlnirea cu voi, corespondenții, se amână puțin din cauza sesiunii. Așa ne-au rugat unii dintre colegii tăi. Ar fi ideal să coincidă cu decernarea premiilor V.P.R. '93. Totul se rezumă la BANI! Fac și corectura de rigoare pentru sponsorii concertului Compact C (despre care ai scris în numărul 14): **Radu Cluj** și **Expo Transilvania** erau denumirile și nu altele. „Postere pop au fost doar 4, iar cele rock 17!” Va trebui să echilibrăm situația. Notez propunerile tale: **Janet Jackson**, **Phil Collins**, **Mariah Carey** (care a avut imagini color de mai multe ori), **Depeche Mode**, **Michael Jackson** (să așteptăm să scoată ceva nou), **2 Unlimited**, **Gabrielle** ș.a.

Andrei Partoș

DE TOATE • de toate • Le-am predat luni • de toate • DE TOATE

• Veselie mare în presa noastră. Nu mai ține nimeni cont de reguli (de bun simț). **Freddie Mercury** este scris **Freddy** cu litere de un centimentru în așa-zisul ziar al tinerilor, specializat în poziții (chiar și pentru vârsta a treia). În plus citim stupefianți: „Astfel, sfârșitul anului 1989 îl trece pe **Freddie Mercury** în galeria... Și atunci la 24.11.1991 a fost **Revoluția!**” • Se face o campanie masivă unor grupuri rap (cu majuscule că de, e nume de persoană!) mergând până la afirmații gen „formațiile românești încep să se impună!” Unde se impun ele oare? Că există grupuri rap autohtone, ne bucură și ne face să sperăm într-o manifestare de amploare cu invitați străini (de certă valoare) dar ca și rock-ul, rap-ul are și el criterii valorice evidente. O serie de știri de pe **Teletext** (MTV sau Super Channel) sunt traduse greșit, deformând vădit datele. Nu ne oprim azi la acestea, dar vă atenționăm, pe voi, cititorii noștri, să nu luați totul drept valabil când consultați cele pagini mari cu titluri de-o șchioapă pe care sunt risipite opt știri și un concurs. • Suplimentul 33/45 al ziarului **Evenimentul** de la Iași continuă să apară. Primim periodic sumarul, dar pentru că am observat oarecum miraj că nu există nici o vagă urmă de reciprocitate, nu-l mai semnalăm. • **EURO POP BOOK** va fi tipărit mai târziu decât am anunțat inițial, aflăm de la **Centre D'Information et de Ressources sur les Musiques Actuelles** (C.I.R. - C.I.J. - C.I.M.T.). Intenția editorilor este de a prezenta cartea la **MIDEM '95**. Culegerea informațiilor se va face spre sfârșitul lunii august. Vă vom anunța din timp! • **Stevie Nicks** susține că a fost salvată de ingeri în mai multe situații. Ultima oară, tocmai era să cadă pe scări și „cineva” a susținut-o! Noul ei L.P. se intitulează **Street Angel**. • Se pregătește un film despre **Bob Marley** în baza cărții scrise de **Timothy White**. Printre producători se află și fosta soție a defunctului **King Of Reggae**, **Rita Marley**. • Un titlu probabil pentru viitoarea peliculă: **Catch The Fire**. • Poliția franceză este în mare alertă pentru că în unele

localități au apărut postere reprezentându-l pe **Bob Marley**, iar pe imagine au fost desenate frunze de cannabis. Se consideră un însemn la consum de droguri. Rapid a fost depistat și confiscat aparatul care producea postele. • **Tony Mortimer** de la **East 17** a relatat un aspect trist din viața sa de familie. Fratele său s-a sinucis când avea 23 de ani, în urma unei depresii psihice profunde. **Tony**, cu patru ani mai tânăr, n-a spus nimic până acum presei despre tragicul eveniment. • **Metal Action** din **Hit Parade** (mai) editat în Statele Unite: 1. **VS - Pearl Jam**, 2. **Bat Out Of Hell II - Meat Loaf**, 3. **Get A Grip - Aerosmith**, 4. **Siamese Dreams - Smashing Pumpkins**, 5. **In Utero - Nirvana**, 6. **The Beavis And Butt - Head Experience**, 7. **Blind Melon - Blind Melon**, 8. **Yhe Spaghetti Incident? - Guns N'Roses**, 9. **Ten - Pearl Jam**, 10. **Rage Against The Machine - R.A.T.M.** • În **RIP**, tot din luna mai, este publicat un interviu (prima parte, se precizează în final) cu **Kurt Cobain**. Probabil că a fost ultimul realizat în State. Oricum revista a fost tipărită mult înainte sinuciderii lui **Cobain**. • Găselnițe de mare clasă la TVR. Ilustrația muzicală pentru un festival de muzică ușoară de la **Alexandria** a fost asigurată de **Beavis, Butt-Head** și **Cher!** Și uite așa ajută **Valrom**-ul creația românească! • „Actualitatea muzicală”, revistă bilunară editată de **Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România**, a împlinit 100 de apariții. Le dorim la mai multe! Nu putem să nu constatăm atitudinea partizană a TVR față de instituțiile de stat. **Duminică** dimineața s-a vorbit pe îndelete despre greutățile redacției, despre difuzare, despre valoarea semnăturilor din A.M. Nu ne amintim să fi făcut cineva vreun reportaj despre **Pop, Rock & Sho** când a ajuns la 100 de apariții, nici când a ieșit primul număr al V.P.R., deși acestea apar săptămânal, se luptă cu dificultăți identice (dar pe buzunar propriu) și au avut și avem în continuare tiraj de trei ori mai mare decât protejații Televiziunii. Și de ce, mă rog, noi putem expe-

dia prin Poștă peste 1.000 de abonamente, iar cei de la A.M. nu?! Cum e cu echidistanța instituției careia îi plătim de zor abonamente trimestriale? Cui trebuie să-i dăm o masă bună, cu cine să ne împrietinim de-zinteresat ca să ne putem lamenta în tihnă la o aniversare. Poate la numărul 50 se leagă de o „Bună dimineața!” Să nu credeți că nu trimitem săptămânal o serie de exemplare mai multor redactori din TVR. Atât facem pentru că așa ni se pare decent! Cu sau fără TVR tirajul nostru este constant de șase luni. Problema este doar cea a profesionalismului și corectitudinii, care doar în sfera politicii este comentată. Că dacă aveam o pagină S.F. eram permanenți la **Vide-magazinul M.T.S.** - **Mironov**. • **Andrew Fletcher** de la **Depeche Mode** părăsește trupa pentru a se ocupa de afacerile colective. De altfel asta a făcut în ultimele 18 luni. Un purtător de cuvânt al grupului a declarat în N.M.E. că absența sa va fi temporară. În locul său, la keyboards va fi **Daryl Bamonte**, vechi prieten, un adevărat „roadie”, care a și fost pe scenă în timpul turneului **Sud-American**. • **D**: **Ream** inclus pe afișul de la **Fleah 94**, urmând să cânte între **The Proclaimers** și **Shane McGowan** and **The Popes**. Stranie așezare! • **Fleedwood Mac** a confirmat participarea la **Bethel 94**. • **Seal** revine cu un single, **Rayer For The Dying**. • Un album în memoria celei care a fost **Edith Piaf** va ieși peste câteva zile. Au contribuit la realizarea lui **Donna Summer**, **Pat Benatar**, **Emmylou Harris**, **Ann Wilson** și **Willie De Ville**. • **Huey Lewis** and **The News** prefațează un nou L.P. cu discul single **Some Kind Of Wonderful**. • Ofițerul de poliție **Scott Whitwell** a fost împușcat în partea dorsală de 2 pac **Shakur** motiv pentru care omul cere 10 milioane de dolari de la rapper. Nefericitul eveniment s-a petrecut în octombrie 1993 în Atlanta. • MTV se implică și prezintă **Rock Am Ring** (lângă Köln) și **Rock Im Reim** (la München). Concertele se vor desfășura pe 21 mai.

DE CE UNPLUGGED?

Mai întâi ce este unplugged?
După curentul lansat de MTV, în traducere - deconectat - este o chemare la renunțarea folosirii sofisticatelor efecte și superefecte, o chemare la liniște și la a demonstra că melodia este adevărată valoare și nu industria micro-electronicii și dibăcia tehnicienilor din culise, care se întrec în manevrarea de butoane și parametrii.
Numeroase trupe și soliști pop și rock au recepționat apelul MTV-ului în a-și adapta sonoritățile zgomotoaselor chitări electrice la căldura sunetului acustic și electroacustic, în a renunța la utilizarea băncilor de sunete din sofisticatele claviaturi ale deceniului nou în favoarea pianului, chiar unul de jucărie - cazul grupului **The Cure**. Nume: **NIRVANA**, **PEARL JAM**, **THE CURE**, **R.E.M.**, **SOUL ASYLUM**, **ERIC CLAPTON** - el a fost primul care a apărut unplugged la show-ul MTV -, **ROD STEWART**, **ANNIE LENNOX**, **MARIAH CAREY** și lista ar putea continua.
TIMPURI NOI este primul grup românesc care s-a pregătit unplugged. După trei luni de elaborare a pieselor pentru sonoritățile chitărilor acustice, ideea se concretizează în acest prim spectacol. Părerii și comentarii despre el și despre unplugged vom putea exprima - sper - în numerele viitoare ale revistei.

Important este că acest spectacol există și pentru mine ca manager și producător al grupului și ca inițiator al ideii de unplugged în România, că **TIMPURI NOI** sunt - după 11 ani de activitate - din nou deschizători de drum.
De ce unplugged?
Pentru că aș dori ca acest prim spectacol să fie o chemare pentru toate trupele de la noi în a elabora piesele cunoscute publicului în variante acustice.
Ar fi și un interesant criteriu de selecție al muzicii, nu? Închipuți-vă ascultând unplugged **IRIS**, **HOLOGRAF**, **COMPACT**, **ALTAR**.
Eu - și cred că și voi, **PUBLICUL** - îi aștept.
RADU CARTIANU

TIMPURI NOI UNPLUGGED

Biletele pentru concertul din 20 mai (Teatrul Ion Creangă) se găsesc și la redacția V.P.R. Dacă ne vizitați cu 2.200 lei veți primi și câte o insignă **Coca Cola** (pentru fiecare bilet cumpărat).

Pentru că ne-ați întrebat despre jurații noștri la preselecțiile „Eurovision '94”.

Am tot așteptat să apară listele în alte publicații care s-au grăbit să atace una sau două persoane din juriu (pentru că au fost mai multe). Iată-le pe cele din 25 ianuarie și 18 februarie (respectiv 22.02). Președintele a fost constant **Titus Munteanu**. Membrii: **Vasile Veselovski** (o etapă), **Cornel Fugaru**, **Doru Căplescu**, **Alexandra Cepraga** (maestru de sunet TVR), **Andrei Kerestely** (o etapă), **Dana Bartzter**, **Andrei Partoș**, **Vasile Filipescu** (actor), **George Natsis**, **Marius Marchiș** (compozitor, Cluj), **Ada Vertan** (producător), **Mihai Mitran** (economist), **Adrian Popescu** (arhitect), **Doron Engel** (**PEPSI COLA**), **Doina Tătaru** (cercetător științific), **Irina Egli** (redactor).
În 20 martie la Sala Polivalentă (notare pe fișe individuale, nesemnate, iar apoi introduse pe calculator). **Titus Munteanu**, **Cornel Fugaru**, **Dan Dimitriu**, **Dana Bartzter**, **Bogdan Cristinoiu**, **Marius Marchiș**, **Dorin Munteanu** (redactor Radio Timișoara), **Dan Pavelescu** (compozitor, Brașov), **Andrei Partoș**, **Doru Căplescu**, **Alexandra Cepraga**, **George Natsis**, **Ioana Dumitrescu** (studentă), **Liana Stanciu** (redactor Radio Contact), **Adrian Popescu** (arb), **Mircea Veruși** (redactor, Iași), **Mihai Albu** (reprezentant Pepsi), **Mihai Mitran**, **Ada Vertan**, **Irina Egli**, **Vasile Filipescu**, **Doina Tătaru**.
La 30 aprilie: **Titus Munteanu**, **Cornel Fugaru**, **Liana Stanciu**, **Anca Turcașu**, **Vasile Filipescu**, **Dana Tătaru**, **Adrian Popescu**, **Mihai Mitran**, **Ana Vertan**, **Ioana Dumitrescu**, **Loredana Groza**, **Orlanda Deladi**, **Alexandra Cepraga**, **Irina Egli**, **Dan Dimitriu**.

RADIO OLDIES GOLDIES TOP EDIȚIA NR. 8

1. Bobby Brown - Frank Zappa, 2. I Put A Spell On You - Creedence Clearwater Revival, 3. Just Like A Woman - Bob Dylan, 4. Far Far Away - Slade, 5. Seven Wonders - Fleetwood Mac, 6. Paint It Black - The Rolling Stones, 7. Tap Turns On The Water - C.C.S., 8. Lady In Black - Uriah Heep, 9. Diamonds And Rust - Joan Baez, 10. What Have They Done To My Song, Ma - Melank.

Propunere: Hotel California - The Eagles.
Realizator: Mihaela Dedeoglu.
Topul se difuzează în fiecare vineri, de la 17.10.

DELTA HOT LIST (14 MAI)

1. Liberation - Pet Shop Boys, 2. C'est la vie - UB 40, 3. How To Fall In Love - Bee Gees, 4. Take It Back - Pink Floyd, 5. I'm So In Love With You - Texas, 6. We Wait And We Wonder - Phil Collins, 7. Everything Changes - Take That, 8. You Made Me The Thief Of Your Heart - Sinead O'Connor, 9. The Red Shoes - Kate Bush, 10. Y'a D'la Haine - Les Rita Mitsouko, 11. The Most Beautiful Girl In The World - Prince, 12. Crash! Boom! Bang! - Roxette, 13. Forever Now - Level 42, 14. Don't Look Any Further - M-People, 15. Lean On Me - Michael Bolton, 16. Since I Don't Have You - Guns N'Roses, 17. Omega Man - Bee Gees, 18. Close To Me (live) - The Cure, 19. Philadelphia - Neil Young, 20. Dry County - Bon Jovi.

Realizator: Mihai Ionaș.
Topul se difuzează în fiecare sâmbătă, de la orele 15.00.

EDIȚIA 36

1. Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 2. Gimme Dai Lovin' - Dr. Alban, 3. Said I Loved... - Michael Bolton, 4. Sleeping In My Car - Roxette, 5. So Natural - Lisa Stansfield, 6. Bring It Home - Urban Cookie Collective, 7. We Belong Together - Wooden Heart, 8. New High Energy - K. Da' Cruz, 9. Randy (Never Gonna Stop That Feeling) - Mark'Oh, 10. Non c'e - Laura Pausini.

Propuneri: Dreaming In Colours - Urban Cookie Collective, Don't Turn Around - Ace Of Base, Hands Up (4 Lovers) - Right Said Fred.
Realizatori: Dana Makoldy & Liviu Deaconu.
Topul se difuzează în fiecare vineri, cu începere de la 20.20, pe frecvența de 87.8 MHz (FM).

TOP TOP

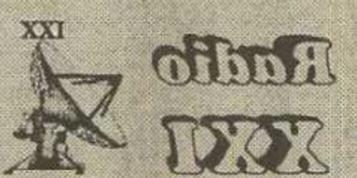
RADIO TINERĂ MA

20 TOP SLOW - EDIȚIA NR. 19

1. Strani Amori (98) - Laura Pausini, 2. Wearing The Inside Out (105) - Pink Floyd, 3. Streets Of Philadelphia (94) - Bruce Springsteen, 4. Babe (101) - Take That, 5. Born To Lose (107) - Elton John & Leonard Cohen, 6. Star (106) - D:Ream, 7. I Can't Believe It's Over (99) - N.K.O.T.B., 8. Now And Forever (88) - Richard Marx, 9. So Much In Love (109) - All 4 One, 10. Please Send Me Someone To Love (108) - Sade, 11. Teardrops (95) - The Radios, 12. Hablas de mi (102) - Gloria Estefan, 13. Cover Your Rig (110) - ZZ Top, 14. Completely (101) - Michael Bolton, 15. Dincolo de nori (93) - Dan Bittman, 16. If You Were Mine (90) - Taylor Dayne, 17. Breathe Again (92) - Toni Braxton, 18. Everything Fades Away (87) - Mariah Carey, 19. The Most Beautiful Girl In The World (102) - Prince, 20. Past The Mission (111) - Tori Amos.

Propuneri: Talk (113) - Yes, Whispers In The Dark (114) - Indecent Obsession, What I Do Best (115) - Robin S.

Realizator: Alexandru Niță
Topul se difuzează sâmbătă, de la 15.30, pe frecvența de 68.7 FM Stereo.

TOP METAL EDIȚIA 19

1. Shoes - King's X, 2. I'm Broken - Pantera, 3. Spoonman - Soundgarden, 4. You - Candlebox, 5. No Excuses - Alice In Chains, 6. Nowhere - Therapy?, 7. Hooligan's Holiday - Mötley Crüe, 8. March Of The Pigs - Nine Inch Nails, 9. Through & Through - Life Of Agony, 10. Rape Me - Nirvana.

Realizator: Vadi.

TOP ROMÂNESC EDIȚIA 21

1. Inherited - Sin, 2. Răul - Semnal M, 3. Nunta - Phoenix, 4. Străzi bănuite de noapte - Survolaj, 5. Poziția de drepti - Krypton, 6. Să te gândești la mine - Compact, 7. Don't Go - Direcția 5, 8. Semnul tău - Roșu și Negru, 9. Violeta - Sarmalele Reci, 10. Lovitura de bocanc - Sunet Transilvan, 11. Dincolo de nori - Dan Bittman, 12. Lordul John - Mircea Vintilă, 13. Valuri - Iris, 14. Scrisoare - Nicu Alifantis, 15. Kill These Hookers - Metrock.

Realizatori: Felix Crainicu & Diana Sirghi.
Topul se difuzează duminică, pe frecvența de 100.2 MHz.

TOP 10 BRAVO (RTL 2 / 15 mai)

1. Babe - Take That, 2. Without You - Mariah Carey, 3. Omen III - Magic Affair, 4. Everything Changes - Take That, 5. It's Alright - East 17, 6. Sleeping In My Car - Roxette, 7. Somewhere Over The Rainbow - Marusha, 8. Don't Turn Around - Ace Of Base, 9. Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 10. Happy People - Prince Ital Joe feat. Marky Mark

HEAVY ROCK/METAL TOP 10 10-17.05

1. Inside - Stiltskin (n.e.)
2. Under The Bridge - Red Hot Chili Peppers,
3. Unbelievable - Skin,
4. Millennium - Killing Joke (n.e.),
5. Objects In The Rear... - Meat Loaf,
6. Speakaway - ZZTop,
7. Alone In The Lap Of Luxury - Marillion,
8. Oblivion... - Terrorvision,
9. The Day I Tried... - Soundgarden,
10. Locked - Mutha's Day Out

U.K. DANCE CHART 10-17.05

1. Saturday Night, Sunday Morning - T-Empo,
2. Reach - Judy Cheeks,
3. Rockin' For Myself - Motiv 8,
4. Bass Cadet E.P. - Autechre,
5. Hold That Sucker Down - QT Quartet,
6. Light My Fire - Dubhouse,
7. Must Be Music - Hyterix,
8. Wreckx Shop - Wreckx-N-Effect,
9. Lick A Shot - Cypress Hill,
10. Slave To The Rhythm - Grace Jones

OLANDA (13-20.05)

1. I Like To Move It - Reel 2 Real,
2. The Most Beautiful... - Symbol,
3. Without You - Mariah Carey,
5. One - Metallica,
6. Strani amori - Laura Pausini,
7. Liefde In De Nacht - Nico Landers,
8. Don't Turn Around - Ace Of Base,
9. Streets Of... - Bruce Springsteen,
10. Jessie - Joshua Kadison

MIX TOP VPR

EDIȚIA 4

Datorită numărului mare de participanți la acest top și foarte scăzut la Top 60, am decis ca cei din urmă să devină, lunar, ori să dispară. E păcat să fabricăm noi clasamente, așa cum fac mulți alții, dacă pe voi nu vă preocupă existența lor.

1. Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 2. Without You - Mariah Carey, 3. Look Who's Talking Now - Dr. Alban, 4. Dincolo de nori - Dan Bittman, 5. Sweetness - Paradise Lost, 6. O lume nebună - Iris, 7. Rock'N'Roll Dreams... - Meat Loaf, 8. Amazing - Aerosmith, 9. Violently Happy - Björk, 10. Sleeping In My Car - Roxette, 11. Speranța - Luminița Anghel, 12. Tanța - Timpuri Noi, 13. Măine în zori - Compact, 14. Since I Don't

Have You - Guns N'Roses, 15. Ea nu știe ce vrea - Laura Stoica, 16. 40 Years Later - Altar, 17. Return To Innocence - Enigma, 18. All Apologies - Nirvana, 19. In-Di-Anka - Direcția 5, 20. Fără dragoste ta - Mădălina Manole, 21. Keep Talking - Pink Floyd, 22. Don't Turn Around - Ace Of Base, 23. Strani amori - Laura Pausini, 24. It's Alright - East 17, 25. Breathe Again - Toni Braxton.

Propuneri: El Amor - Gabriel Cotabiță, Nowhere - Therapy?, Vreau iubirea ta - Carmen Trandafir, Ura de după ușă - Ura de după ușă, Always - Erasme, The Most Beautiful Girl In The World - Symbol (Prince), Nu te pot uita - Marina Flores, Chipul tău - Compact, Travelogue For Exiles - Survolaj, The Calling - Yes, True Belief - Paradise Lost.

Indie People And Capricorn Sister. 1. Linger - The Cranberries, 2. Line Up - Elastic, 3. Evelyn - National Galerii, 4. Being Boiled - Fetish 69, 5. A Door In A Window - Ballyhoo, 6. Icicle - Tori Amos, 7. Hey Johnny - Sonic Youth.

Dozna (Ploiești). 1. Lost Angeles - Colosseum, 2. Tea For One - Led Zeppelin, 3. Sometime Ago - La Fiesta - Chick Corea, 4. The Hunter - Paul Rodgers, 5. All Along The Watchtower - Jimi Hendrix, 6. All Your Love - Steve Miller Band And U2, 7. Hoedown - Emerson, Lake & Palmer.

Gabriel Turcu (Constanța). 1. Somebody Dance With Me - D.J. Bobo, 2. The Conquest Of Paradise - Vangelis, 3. Chronologie 4 - Jean Michel Jarre, 4. Anything - Culture Beat, 5. Mr. Vain - Culture Beat, 6. Ei și - Roata, 7. Everytime We Touch - Maggie Reilly.

Adiță (Ploiești). 1. Come As You Are - Nirvana, 2. Shine On You Crazy Diamond - Pink Floyd, 3. Doar tu - Laura Stoica, 4. Since I Don't Have You - Guns N'Roses, 5. Suflete de gheață - Iris, 6. Va fi rândul tău - Krypton, 7. Mica țiganiadă - Phoenix.

1. Return To Innocence - Enigma, 2. Omen III - Magic Affair, 3. The Sign - Ace Of Base, 4. Since I Don't Have You - Guns N'Roses, 5. U Got 2 Let The Music - Cappella, 6. Don't Go Breaking My Heart - Elton John & RuPaul, 7. Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 8. It's Alright - East 17, 9. Rock My Heart - Haddaway, 10. Another Night - MC Sar.

Realizatori: Ioan Big și Stelian Mătase.

RADIO CLUJ 909 ȘI 1593 KHz

Top Alternativ - ediția a IX-a

1. All Apologies - Nirvana, 2. Stay Together - Suede, 3. A Loon („Strings“ E.P. Version) - Kristin Hersh, 4. Advert - Blur, 5. Herd - Machinery Hall, 6. Disarm - Smashing Pumpkins, 7. Julie (E.P. Version) - Levellers, 8. Play Dead - Björk & David Arnold și Oblivion - Terrorvision, 9. Creep - Stone Temple Pilots, 10. Found Out About You - Gin Blossoms. (Horia Sănescu)
Propuneri: Alchouse Rock - The Macc Lads, De Niro - Disco Evangelists, Springing The Atom - Family Cat
Topul se difuzează duminică, ora 16.00.
Adresa: RTV Cluj, str. Donath 160.

TOPUL NAȚIONAL EDIȚIA NR. 112

1. Balada caprii - Zob, 2. Prison Of Death - Altar, 3. Angel Eyes - Esperando, 4. Dincolo de nori - Dan Bittman, 5. Va fi rândul tău - Krypton, 6. Fight On My Own - Aquila, 7. The Birth Enoygh - Sin, 8. Warrior - Metrock, 9. Travelogue For Exiles - Survolaj, 10. În urma ta - Bethlehem, 11. Fight - Bogdan Zamfir, 12. Clepsidra cu flori de tei - Pro Musica, 13. Nori de hârtie - Voltaj, 14. Măine în zori - Compact, 15. Disco'N'Dance - Secret, 16. Strange Affair - Quo Vadis, 17. Don't Worry Be Happy - Neurotica, 18. Shut Gun - Kape-la, 19. Tatiana - Sarmalele Reci, 20. Când mă uit în ochii tăi - Celelalte Cuvinte, 21. Harley Davidson - Iris, 22. Risipitorul - Conexiuni.

Stă să între: Primăvară româncască - Semnal M.
Propuneri: Iluzii - Antract, Atât de singur - Cronos, N.T.T. - Manuel Savu, Decide Your Fate - Ultimatum.
Realizator: Romulus Constantinescu.

Trei scorpii sau trei zâne?

Adunate în jurul unei măsuțe joase într-un foto-studio din nordul Londrei, Polly Harvey, Björk și Tori Amos alcătuiesc un tablou cel puțin ciudat. Este pentru prima oară când cele trei dau un interviu împreună. În timp ce vorbesc, personalitatea fiecăreia începe să se contureze încet, încet: Polly Harvey este o fire mai precaută, mai mult ascultând decât vorbind, în timp ce și fabrică singură jigărele; Björk este un soi mult mai abstract, dând grai oricărui gânduri ce îi trec prin cap și dezvoltându-le până la absurd; Tori Amos se lipește din când în când de subiect, făcând tot felul de asociații hazlii, care produc dezamuzarea unor hobote nebune de râs.

Deși se cunoșteau de mai mult timp, cel mai mult s-au apropiat la ceremoniile de decernare a Brit Awards, unde Björk a colectat o mulțime de premii și a interpretat Satisfaction, împreună cu Polly.

•••••

Rep: Simțiți că există o legătură între voi trei?

Polly: Cred că există. În orice caz, pentru mine. Este pentru prima dată când am avut ocazia să întâlnesc alte femei care se află în aceeași situație ca și mine. A fost foarte încurajator pentru mine să văd că și altcineva întâmpină aceleași greutăți. Mă simțeam singură. Credeam că nimeni nu mai trece prin chestia asta, adică să te întâlnești toată ziua bună-zia cu avocați, să ai procese în stânga, în dreapta și în centru, în timp ce te străduiești să compui și un nou album.

Björk: Și tu ești dată în judecată?
Polly: Da, chiar acum. E oribil!
Björk: Îmi pare rău pentru tine.
Tori: Vrei să-l împușcăm pe avocat?

Polly: Dar întâlnirea cu ele m-a făcut să nu-mi mai fie chiar așa de milă de mine însămi.

Rep: V-ați mai întâlnit și înainte, nu?

Björk: Eu și cu Tori ne-am întâlnit în Islanda.

Tori: A venit să mă vadă în culise, acum doi ani. Știam de ea de la The Sugarcubes. Eram fascinată de Islanda, și citisem mult despre ea, așa că

m-am dus. Acolo toată lumea se... îmbată, nu-i așa?

Björk: Asta-i cultura islandeză. În asta constă totul!

Tori: Este locul unde băutura este cea mai scumpă de pe tot globul.

Björk: E o glumă. O bere costă cam cinci quizi.

Tori: Dar a fost un public într-adevăr bun, pentru o țară care e beată.

Björk: Asta pentru că ai știut să-i menții atenți. A fost uimitor. Am avut și eu concerte în Islanda și au ieșit ridicole, pentru că oamenii mă cunosc și când cântă, ei strigă: „Băi, ai lipsit la

Polly: Eu nu prea eram. Dar, de cum ne-am cunoscut, totul a fost foarte ușor.

Björk: Poți să-i miroși pe unii oameni destul de repede. Nu complet, evident, dar poți să simți dacă ești sau nu pe aceeași lungime de undă.

Rep: Vă simțiți sau v-ați simțit vreodată în competiție una cu cealaltă?

Björk: Nicidecum.

Polly: Nu.

Tori: Niciodată. Este amuzant pentru noi, pentru că ziaristii ne asmut una împotriva celeilalte. Dacă te gândești la Jimi Hendrix, Jimmy Page

HIPS, TITS, LIPS, POWER

Well, would you spell their first? In the last 18 months, Polly Harvey, Björk and Tori Amos have regressed the charms with their special brew of spooky, left-field weirdness and postrogen-marinaded musings. Q invites the gossamer threesome over for a Fupperware Party With Attitude. Adrian Decevoys pours the tea and supplies the loquacious antics.

orele de engleză!" sau „Unchiu-tău o regulează pe nepoată-mea!"

Tori: Ar fi putut să-mi strige și mie și ar fi fost poate adevărat. Dar, oricum, eu nu i-aș fi înțeles.

Rep: Ce gândeați una despre cealaltă, înainte de a vă cunoaște?

Tori: Respect total.

Björk: Ar putea suna foarte arrogant, dar când vine vorba despre oameni care fac muzică, în majoritatea cazurilor nu sunt foarte interesată. Asta nu înseamnă că ci nu sunt de calitate, ci, pur și simplu, că nu fac nimic pentru mine. Dar pot să spun că, atunci când am ascultat albumul lui Tori și Polly, mi-au plăcut. Când am cunoscut-o pe Polly, a fost exact cum mă așteptam eu să fie.

Rep: Erați nerăbdătoare să vă cunoașteți?

și Eric Clapton, ei se asemănau mai mult între ei, decât noi. Noi avem sâni. Și avem organul acela. Asta-i tot ce avem în comun. Nici măcar nu cântăm la același instrument. Și sunt într-adevăr dezamăgita, când creierăsele lor mici și netede fabrică tot felul de false competiții și concurențe. Asta nu-i ajutor! E loc pentru toată lumea pe planeta asta. Dacă încerci să fii ca altcineva, atunci nu mai este. Noi vedem lucrurile din unghiuri diferite. N-ar trebui să fim privite ca „Două țate în plus". Cum fac, de exemplu, tipii de la radiourile din America, care tot timpul spun: „Păi, am dat deja o femeie săptămâna asta!" Nu s-ar gândi așa și în cazul bărbaților!

(va urma)

Anca Lupeș

10 minute cu Phil Anselmo (PANTERA)

Decât să dizertăm inutil pe tema albumului „Far Beyond Driven", mai bine să profităm de întâlnirea cu Phil Anselmo, liderul și vocalistul de la Pantera, pentru a-l cunoaște mai bine.

Rep: Când erai mic, erai un tiran sau te dominau ceilalți?

Phil Anselmo: Îi băteam pe cei mai mici, dar primeam șuturi de la cei mai mari. Pe atunci eram scund și slăbuț.

Rep: Ai vrea să te răzbuni pe cineva care te-a supărat atunci, dacă ai avea ocazia?

P.A.: Era un tip pe nume Steve Lytel, căruia aș vrea să-i sparg fața. Dacă ar fi mort, aș fi foarte bucuros. Dacă o să moară mâine și o să citească în ziare, o să fiu fericit.

Rep: Ce fel de elev erai la școală?

P.A.: Nu mi-a plăcut școala. Cu toate acestea, am fost un elev bun, silitor, aveam note mari la școală. M-am înțeles întotdeauna bine cu părinții și de aceea făceam tot posibilul ca să nu-i supăr, dar capul nu-mi stătea la lecții. Pe la 16 ani m-am lăsat de școală.

Rep: Când te-ai hotărât că vrei să faci parte dintr-o trupă?

P.A.: De mic. Pe la 13 sau 14 ani am început să spun că vreau să fac parte dintr-o trupă. Asta și pentru că prietenii mei aveau instrumente. Primul meu grup s-a numit Sambain și realiza un metal de cea mai joasă speță.

Rep: Care erau influențele tale muzicale în acea perioadă?

P.A.: Este greu de spus, pentru că urmăream tot universul metalic. Împreună cu un tip care se numea Thomas Gromeskas, mi-am cumpărat toate albumele de heavy pe care le-am găsit. Într-o zi mergeam cu ca-

mioneta lui și fumam chiștoace. Era nebun după Black Sabbath și de aceea mi-a impus și mie sound-ul trupei. Am ascultat „Paranoid" și am rămas șocat. La 14 ani, „șocat"! Ce amintire! A fost o adevărată sărbătoare când a adus albumul Venom, „Black Metal". Pentru noi erau niște nebuni, dar metalul lor era puternic și cuprinzător și de aceea este unul dintre grupurile mele preferate. La fel și Mercyful Fate și Metallica.

Rep: Făceai deja parte dintr-o trupă?

P.A.: Nu, dar cu timpul... Thomas și cu mine eram considerați niște tipi aparte, pentru că purtam tricouri cu Iron Maiden și blugi decolorați. Din punct de vedere muzical, făceam jam-session-uri cu oricine. La 16 ani am întâlnit un grup cu foarte mulți prieteni. Când repetam, era foarte multă lume... era senzația de gașcă.

Rep: Îi înțelegeți pe tinerii care vă așteaptă în jurul sălilor de concert?

P.A.: Da, dar acest lucru devine, treptat, obositor. Sunt mulțumit că sunt acolo, dar nu-mi place să dau autografe și să fiu chestionat în legătură cu viața mea personală. Este dezagreabil să te simți observat constant. Din acest motiv prefer să stau în casă, sau să ies foarte rar. Nu vreau să fiu favorizat, pentru că sunt Phil Anselmo de la Pantera. Prefer să stau acasă să beau, să fumez „iarbă" și să ascult muzică în compania adevăraților prieteni.

Rep: Te enervează ideile pe care și le face publicul despre tine?

P.A.: Da, dar nu pot face nimic. M-am hotărât să-mi trăiesc viața fără să-mi pese ce gândesc ceilalți.

Rep: Nu pari convins de scena „alternativă"...

P.A.: Ce-i cu toate trupele astea care apar te miri de unde? Sunt îmbrăcați aiurea, au un aer trist, se plâng tot timpul, dau spectacole psihedelice... Ce tâmpenie! Credeam că sunt singurii care disprețuiesc aceste grupuri, dar și prietenii mei de la Crowbar, Eyehategod și Graveyard Rodeo au aceeași părere. Detestăm rock-ul alternativ, nu e punctul nostru forte!

Rep: Cum faci distincția între un tip adevărat și cel care este în apropierea ta numai pentru că faci parte dintr-un grup?

P.A.: Nu am o rețetă miracol. Sunt oameni pe care îi apreciez imediat și alții pe care îi disprețuiesc la prima vedere. Este foarte greu să fii prieten cu cineva. Nu cunosc numele majorității oamenilor pe care, datorită meseriei, am ajuns să-i frecventez. Dacă cineva vrea să-mi devină prieten, vine și-mi spune ce bun sunt și ce mare trupă este Pantera. Prefer să am în apropiere persoane care să vorbească despre altceva, nu numai despre Pantera.

Traducere și adaptare după „Hard Force Magazine" Marius Furdul

Dublin-ul prin ochi de fată

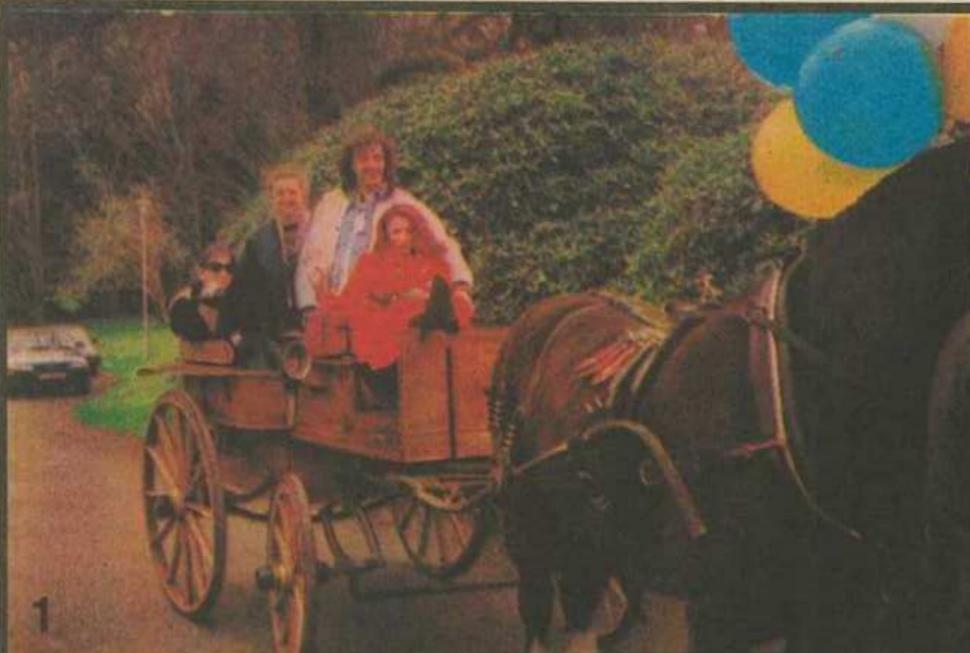
Știu. Veți spune că s-a vorbit mult despre Eurovision, despre ceea ce a făcut echipa noastră la Dublin. Poate mai mult decât ar fi trebuit. Cred că nici dacă ne-am fi situat pe primul loc, nu s-ar fi făcut atâta tapaj. Dar cum v-am promis să vă relatăm despre Dublin pas cu pas, o facem acum cu ajutorul „trimisului nostru special", Mariana Turcanu în speranța că se vor trage concluzii bune și rele pentru ca o viitoare participare (cine știe când și a cui) să se producă cu lecția învățată. Încă un argument pentru această relatare: ați avut parte în presă, la radio și la TV doar de versiuni masculine. Și cum din delegație au făcut parte patru soliste, o conducătoare (din partea TVR) și o soție, e normal să le acordăm și lor creditul meritat. La Otpeni pierdut mult timp cu controlul actelor, pentru că, în ultima vreme, mulți au părăsit țara cu pașapoarte false. Avionul a decolat din București cu o oră întârziere. ● Drept urmare, echipa nu a ajuns la zborul Londra - Dublin la care a fost așteptată. ● La Dublin, în aeroport, funcționa un birou de presă al festivalului. ● Toți au primit ecusoane și câte o geantă cu mici atenții din partea organizatorilor: fel și fel de plante și două sticle cu o băutură specifică. ● Tot la aeroport, au făcut cunoștință și cu ghida. O persoană foarte drăguță (care a lucrat la Televiziunea irlandeză), Colleen McCarthy, care a fost tot timpul cu ai noștri. ● În camere, la hotelul Buswells, cazarea s-a făcut astfel: Laura Coroianu, Dan Bittman, Cătălin Căji (zic Teavă) singuri în câte o cameră. Ceilalți câte doi. Soții Furtună, desigur, împreună, Corina Dogaru cu Mariana Turcanu și Geanina Olaru cu Daniela Vlădescu. ● Toți au fost curioși să viziteze orașul, deși ghida îi lăsa să se odihnească. ● Luni a avut loc prima repetiție. La intrarea în sală se făcea o percheziție minuțioasă. Au fost rugați să vină încălțați cu pantofii „de gală", asta pentru a fi potrivite stativele cu microfoane. ● După repetiție, echipa a fost invitată în sala de audii pentru a urmări înregistrarea. ● S-au făcut primele observații, cam multe la număr: corul nu avea același volum la microfoane, tempo-ul prea lent a făcut ca piesa să depășească trei minute, nu se auzeau toate instrumentele din orchestră. Pentru un instrument chiar se pierduse partitura. ● Acestea au fost și ultimele reproșuri, pentru că, de la a doua repetiție, toate corecturile s-au făcut întocmai. ● Prima recepție a avut loc la Trinity College, într-o sală construită în secolul al XVIII-lea. ● De fapt, recepțiile au fost nenumărate. Chiar mai multe decât repetițiile. ● Cea mai importantă a fost miercuri, oferită de ministrul culturii la Dublin Castle. ● Altele s-au desfășurat la Euroclub Annabells, la Lillie's Bordello, un loc preferat de vârfurile culturii irlandeze. ● Se pare că, odată, acest loc a fost un bordel. Recepția finală a fost organizată la cel mai luxos hotel din Dublin, Burlington. ● Ziua de marți, a fost dedicată în întregime distracțiilor. Dimineață, devreme, echipa s-a trezit pentru a filma clipul de prezentare. ● Locul de întâlnire era la Muzeul Național de Artă. În realitate, s-a filmat pe stradă, muzeul fiind indicat doar pentru a fi vizitat. ● Un tren de lux i-a purtat pe delegați într-o călătorie pe coasta de est, unde au putut admira frumosul peisaj din Wicklow, Grădina Irlandei, vilele formațiilor U2, Def Leppard, castelul lui Chris de Burgh. În această excursie au avut parte și de un picnic. ● Au mai fost recepții organizate de către țările participante în concurs. Era imposibil să participe la toate, mai ales că ele se desfășurau în diverse cluburi din oraș, închiriate special. ● România nu a oferit nici o petrecere. Abia a avut un C.D. promoțional (care a sosit cu ceva întârziere, dar ce mai contează?) pentru material promoțional. ● Toate celelalte țări aveau un press book bine pus la punct. ● Concurențele din Finlanda au avut chiar o mașină pe care era scris mare Cat Cat și titlul piesei. ● Joi, în Dublin a concertat David Lee Roth. Nu toate delegațiile s-au arătat interesate de eveniment. A noastră, vă dați seama,

că da. Concertul a avut loc într-o sală nu prea mare, dar nici aceasta nu a fost plină. Rockerii le-au pus tot felul de întrebări unor noștri. Au fost încântați să afle că Dan și Tino fac parte dintr-o trupă rock. ● La prima repetiție cu machiaj, coafuri și tot restul, Mariana nu a mai apucat să fie și coafată. Cum nu putea ieși pe scenă doar cu părul pus pe biguduri, a rugat-o pe Geanina să-i împrumute părul care făcea parte din costumul ei. Organizatorii au propus să apară așa și în spectacol. ● La capitolul îmbrăcăminte, fetele erau mereu admirate. La fiecare apariție în public erau îmbrăcate foarte elegant. Și-au făcut multe probleme din acest punct de vedere, deși n-ar fi fost normal, când Valromul le-a promis 2.500.000 lei pentru asta. Bani s-au dat, dar la fete nu au ajuns decât 200.000 de lei. Pentru toate patru. Cam greu să cumperi ceva din ei. Așa că fetele au găsit soluția: și-au luat materiale, iar Geanina și Mariana au confecționat toalete. În trei zile (măntea plăcării) trebuia făcut totul. Nici cu bani pentru diurnă nu au stat mai bine. Tot Valrom-ul promisese 10.000 dolari, ca bani de buzunar. Au fost dați și aceștia, dar fetele au primit doar câte 300. Au mai beneficiat de câte 112 lire sterline din partea TVR. Noroc cu recepțiile date, că dacă ar fi trebuit să dea bani pe mâncare, în trei zile ar fi rămas fără. ● La început au umbliat prin magazine în gașcă. Dar cum la prima descindere au pus toate ochii pe aceeași rochie, cumpărându-și fiecare câte una, cum la a doua, s-a întâmplat la fel, au hotărât să meargă prin magazine separat. Rezultatul nu a fost tocmai cel dorit, pentru că seara tot își arătau una alteia ce-au cumpărat și fiecare își exprima dorința de a avea un lucru asemănător. ● S-au legat și prietenii. Nu intime, căci fetele au hotărât să jînă post în Săptămâna Mare, poate așa Dumnezeu va ajuta echipa. N-a fost să fie. ● Au făcut, în schimb, un clasament al celor mai frumoase și al celor mai frumoși din festival. La fete, Dan Bittman a situat-o pe primul loc pe concurenta din Polonia. Tino a spus că lui cel mai mult îi place Izabela, soția lui, Romeo s-a abținut, de altfel el a fost cel mai tăcut personaj al delegației. Teavă a fost de partea lui Bittman. La băieți, ordinea a fost votată în unanimitate: 1. bateristul din Spania, 2. unul dintre băieții care făceau background, din echipa Maltei, iar pe locul 3 a fost croatul. ● Ultima zi (sâmbătă) a fost dedicată repetiției generale. ● În cabine, înainte de începerea spectacolului, Dan Bittman făcea vocalize, în admirația celorlalți. Doar norvegianul l-a depășit pe Dan. Câteva concurențe și-au încercat și ele vocea. Era cam multă gălăgie, așa că fețele noastre au hotărât să-i readucă pe toți la tăcere. Au rugat-o pe Daniela Vlădescu să le arate tuturor ce înseamnă să faci vocalize. Într-adevăr, după Daniela nimeni nu a mai încercat să scoată vreo notă. ● În sala unde concurenții își așteptau intrarea în scenă și care se numea Green Room, deși ea era vopsită în albastru, fiecare delegație avea pe măsuta drapelului țării respective. Și România a avut, nu de acasă, ci unul confecționat de către un român, instrumentist din orchestra irlandeză. Tot el a adus și ouă roșii. Era totuși, pentru noi, noaptea de Paști. ● Finalul spectacolului îi știți. ● După, nu prea le-a mai ars de nimic. ● Dan, Geanina, Corina, Daniela, Romeo s-au grăbit să revină în țară. Soții Furtună, Mariana și Laura au mai rămas pentru câteva zile la Londra. ● Aici au fost două puncte de mare atracție: Muzeul figurilor de ceră și clubul Hard Rock Café. ● Orice s-ar spune, echipa a făcut o impresie bună. Chiar și la casele de pariuri (trei la număr), listele s-au modificat. Dacă la început, în urma vizionării video-clipului, România era pe poziția 23, după prima repetiție apărea constant pe locurile 10-12. ● Alții, la o altă ediție se vor întoarce poate și cu un premiu. Așteptăm!

Orlanda Deladi

EUROVISION '94

- fața nevăzută -

1

CHOLESTEROL
• DIABETES • ANAEMIA •
• BLOOD PRESSURE •
TESTING HERE TODAY

2

4

3

5

6

7

1. După o masă bine stropită, o plimbare cu calu'.
 2. Pe străzile Dublin-ului, starea națunii.
 3. Marlana și Grace Jones (prietene pentru eternitate).
 4. Respectul pentru istorie se menține și la Londra.
 5. Doi români, un suc și o finlandeză blondă.
 6. La clubul U2 unde o mașină a fost perforată de zeci de mii de cule (dinăuntru spre afară!). I-a aparținut lui Bono Vox.
 7. Campionat feminin de billard la Clubul Televiziunii. A câștigat Laura Corolanu.
 8. În cullse, alături de dirijorul irlandez, cu câteva minute înaintea intrării în concurs.
 9. Marlana la Paris, la o șuetă cu Gerard Depardieu.

8

9

Fotografiile realizate de reporterii noștri: Marlana, Tino, Dan, Corina, Daniela. Le mulțumim!

DAVE MUSTAINE (str. Prevederii nr. 2, bl. G 34, sc. B, et. 3, ap. 27, sect. 3, București): „Rocker, 17 ani, ascult începând de la Guns N'Roses, Metallica, Ugly Kid Joe, Nirvana, Pantera și terminând cu Obituary. Caut o rockeriță nebună, pentru prietenie.“

LOREDANA (str. Vasile Milea bl. 23, sc. B, ap. 8, Târgoviște, jud. Dâmbovița, cod 0200): „Salut! Sunt o adolescentă de 16 ani, șatenă, cu ochii negri, fan Vanilla Ice. Aștept scrisori de la toți fanii.“

COSTIN CARAIMAN (Aleea Garoflei nr. 1, bl. L 79 A, sc. A, ap. 20, Constanța, cod 8700): „Sunt singur, nu știu de ce pe mine nu mă vrea nimeni. Mi-aș dori foarte mult să am prieteni, în primul rând în Constanța, dar și în împrejurimi. Eu sunt un rocker aș de părinți, pentru ca să-mi fac poze de buletin. Preferințe muzicale: The Doors, Janis Joplin, Guns N'Roses.“

VALI (Str. Trivale bl. D 15, sc. A, et. 1, ap. 5, Pitești, cod 0300): „Vreți să legați o prietenie, fie chiar prin scrisori, vreți să discutăm pe teme de prietenie, muzică (Guns N'Roses și multe altele), sport, SF? Atunci, nu mai stați pe gânduri, scrieți-mi.“

SOMEBODY (str. Serg. Maj. Nedeleanu Ion nr. 9, bl. P 61, sc. 2, et. 3, ap. 43, sect. 5, București): „Dragostea înseamnă mai mult decât o apropiere fizică. Înseamnă pasiuni, visuri și idealuri comune, sinceritate și corectitudine. Ce ofer eu în schimbul atâtor pretenții? Nimic altceva decât o dragoste fierbinte, fără margini. O fată șatenă e condamnată la singurătate. Până când? Oare poate să-mi alunge cineva tristețea? Ascult: Iron Maiden, Manowar, Paradise Lost, Sacred Reich, Pantera. Am 17 ani, 1,63 m, 53 kg.“

CONSTANTINESCU RADU (Aleea Parva nr. 5, bl. D 23 B, ap. 40, sect. 6, București, cod 77429): „Eu nu sunt Metal Duck, așa cum a apărut în numărul 1 din acest an. Nu ascult nici thrash și nici death și chiar urăsc formațiile Guns N'Roses și Metallica. Am 19 ani, 1,78 m și nu sunt «Berbec», ci m-am născut în zodia «Gemenilor». Formațiile pe care le ascult eu sunt Kiss, Ozzy Osbourne, Faith No More, Queensryche. Îmi place și muzica industrială. Eu l-am descoperit pe cel care și-a permis să trimită spre publicare acea ineptie și a fost pedepsit cum trebuie.“ Îmi pare rău că nu ți-am putut respecta dorința. Abia acum i-a venit rândul scrisorii tale.

MARIANA MIHALCEA (str. Venus nr. 40, localitatea Tândărel, jud. Ialomița, cod 8454): „Am o mare slăbiciune pentru rock'n'roll, mai exact pentru Elvis Presley. Am 16 ani și aș vrea, ca atunci când nu sunt înconjurată de prieteni, să corespund cu tineri și tinere din toată țara, care să aibă aceeași preferință, sau cu cei cărora le plac Mariah Carey, Jason Donovan.“

ADRIAN MARIUS ANTONESCU (Cărbunest, jud. Prahova, cod 2139): „Am 18 ani, sunt «Capricorn». Aștept scrisori de la cei cărora le plac Guns N'Roses, Nirvana, Led Zeppelin, Deep Purple, The Doors, Pink Floyd.“

ALINA ROȘCA (localitatea Grajina de Jos, jud. Prahova, cod 2119): „Am o mare problemă. Caut o persoană despre care nu știu foarte multe lucruri. E rocker, are 29 de ani, numele lui e Petre, locuiește în Iași și timp de un an a urmat cursurile fără frecvență ale facultății din Vălenii de Munte. Prima oară l-am văzut în februarie '93. E brunet, are plete până la umeri, drepte, negre, e de statură potrivită. El mă cunoaște din vedere. Între noi este ceva ce ne leagă. El nu știe cum mă cheamă și nici adresa n-o cunoaște. Sunt blondă cu părul lung. Am 1,62 m. Ne-am întâlnit

în barul școlii. Purta un fâș bleumarin și avea un rucsac în spate. Nu era singur.“

L.A. WOMAN (str. Gloriei bl. 14, ap. 10, Roman, jud. Neamț): „Ei sunt cumiși.../Eu sunt nebun.../Dar cum eu sunt ce-am fost mereu/ Poate că cel cuminte-s eu/ Deși de câte ori le-o spun/ Eu pentru ei sunt tot nebun.“ Pentru toți nebunii frumoși, pentru cei nebuni după Led Zeppelin, The Beatles, Pink Floyd, King Crimson, pentru toți oamenii buni toată speranța unui suflet de 17 ani. Încercați hippoții.“

LUIZA BARBU (str. Progresului nr. 51, Curtea de Argeș, jud. Argeș, cod 0450): „Se simte cineva singur, fără prieteni? Este cineva care plânge atunci când ascultă «Without You» și «Don't Cry». Dacă da, sunt sigură că îmi va scrie. Sunt amatoare de tenis de masă și de sport, în general. Sunt născută în zodia «Gemenilor», deci pe 24 mai, am ochi albaștri.“

ALEXANDRU IONESCU (str. Vulturului nr. 6, Brăila, jud. Brăila, cod 6100): „Am 14 ani. Îmi place la nebunie formația

Metallica și aș dori să corespund cu toți fanii ei. Cei care îmi vor scrie pot fi siguri că vor primi răspuns.“

CONTELE DIAVOLITHU' (str. Violetelor, bl. 4, sc. A, ap. 14, et. 3, Bacău, cod 5500): Am să redau întocmai textul tău de introducere, asta pentru ca să te cunoască mai bine cei care vor dori să corespundă cu tine. „Salut! Ai em (în engleză) Contele Diavolitu' și am 14 ani. Sunt un rocker căplat. V-am mai scris pentru corespondență cu prietenii din toată țara. Mă mai țineti minte? Omul acela...cu părinți comuniști la care mi plac să mă cert cu ei!“ Având în vedere multitudinea de solicitări normale, le preferăm pe acelea, iar cazurile de excepție (ca să nu le spunem de deajure), le vom păstra într-o cutie specială, ca amintiri dragi despre nivelul cultural gramatical al unei generații care are și ea „vârfului“ ei. Scopul rubricii rămâne cel de a vă ajuta să vă cunoașteți mai bine, de a lega prietenii și în nici un caz de a vă sublinia defectele. Dar pentru că spui și lucruri serioase, le las loc acestora. „Îmi place să ascult: I. Maiden, Slayer, Sodom, Altar. O rog pe Laura din Bacău (str. I.L. Caragiale), să-mi scrie.“

COCO (str. Drăgușa nr. 8, sect. 4, București, cod 75112): „Cu toate că sunt o fire mai veselă, am și eu, ca orice om, și momente de tristețe. Am 16 ani și câteva luni. La vârsta noastră, după un eșec sentimental, totul mi se pare fără rost, dar întotdeauna, în astfel de clipe, îmi aduc aminte de un citat din Shakespeare: «Nu este adevărată fericirea care n-a trecut prin suferință.» Și tot despre fericire, Socrate spunea: «Omul este singurul ființur al fericirii sale.» Mi-ar face plăcere să corespund cu tineri simpatici care adoră muzica de calitate. Îmi doresc cât mai mulți prieteni, pentru că așa cum spunea și Tom Jones «Prietenii vin și pleacă, dușmanii se acumulează.»“

CUMPAR VAND SCHIMB CANT

WAXL ROSE (str. General Vasile Milea, bl.26, sc.B, ap.14, Târgoviște, cod 0200, jud.Dâmbovița): „Caut postere, embleme, fotografii, articole cu și despre formația Guns N'Roses. Ofer texte, fotografii, articole, abțibilduri cu: Metallica, Roxette, Anthrax, Faith No More, Porno For Pyros, Mötley Crüe, Alice In Chains, Madonna, Depeche Mode, Michael Jackson, Alice Cooper, Poison, Take That, Queen, The Doors, Abba, Iron Maiden, Scorpions, Nirvana, Megadeth, Ozzy Osbourne, Duran Duran, Anathema, Damn Yankees, Black Sabbath, Warrant, The Beatles, Pearl Jam, Sepultura, Death, Tom Cruise, Richard Grieco, Jean Claude Van Damme, Arnold Schwarzenegger, N.K.O.T.B., Patrick Swayze. Dacă stați pe aproape și dețineți primul album GN'R - Live! Like A Suicide, scrieți-mi.“

DIANA N. (str. Cristofor nr.23, Sibiu, cod 2400): „Ofer materiale aproape de la A la Z, din reviste străine, în schimbul unor cu și despre Michael Jackson.“

NICOLETA LUPȘESCU (str. Banatului (fostă 23 August) nr.8 (fost 2), cod 1543, Orșova, jud.Mehedini): „Dorcesc să vand următoarele casete originale: Greatest Hits - Sandra, The Best Of... - Madonna, Listen WI-

thout Prejudice - George Michael. Ofer textele următoarelor piese: Anything - Culture Beat, I Miss You și What Is Love - Haddaway, Mouse Of Love și It's Alright - East 17, Finger Tips 93 și Dangerous - Roxette, Enjoy The Silence și I Feel You - Depeche Mode, Michael Jackson orice text, It's My Life - Dr. Alban, All That She Wants - Ace Of Base, Hazard - Richard Marx și încă foarte multe altele. Pot să vă ofer și adresele unor staruri“.

ROBERT(A) SMITH (str.Mihai Viteazul bl. 5 A, sc.B, et.3, ap.6, Zimnicea, jud.Teleorman): „Caut casete sau albume The Cure (excepții: Pornography, Mixed Up, Wish, Disintegration), postere, insignă, texte, orice alte materiale. Toate contra cost“.

MARIA P. (str.Amuralului nr.3, bl.114 A, sc.C, et.4, ap.133, sect.6, București, cod 77514): „Sunt fan Queen. Caut postere cu formația mea preferată, contra cost sau la schimb cu texte din repertoriul ei. Mi-ar face plăcere să și corespund cu tineri, preferabil fani Queen. Am 16 ani.“

ANDREI GHEORGHIU (str.Regiment 11 Siret, nr.1, bl.E 1, ap.67, Galați, cod 6200, tel. 036/437427, după ora 14:00): „Vând casete video originale: Black Sabbath - The Story, The Doors - In Europe, Janis Joplin - The

Way She Was, Jimi Hendrix - At Woodstock, Mortification - Grind Planets, Napalm Death - Live Corruption, Testament - Seen Between The Lines, Yes - Greatest Video Hits, Sepultura - Under Siege. Cumpăr efect «DELAY» (pedală) pentru voce.“

SIMON LORAND (str.Kossuth Lajos nr.1416/a, Joseni, jud.Harghita, cod 4206): „Sunt în posesia câtorva texte din repertoriul lui Paul McCartney, Eric Clapton, Roxette, Michael Jackson, Meat Loaf, 4 Non Blondes, Soul Asylum, Disney Cast, Culture Beat. Le-aș schimba cu texte Queen sau cu orice material legat de acest subiect.“

MIHAI NEAMȚU (str.Iuliu Maniu bl.102, sc.C, et.6, ap.26, Arad, cod 2900): „Vând C.D.-player, Audio - casete, tuner Profsonic, nou nouă, producție RFG, preț excepțional - 220 DM. Vând/schimb C.D. - Freddie Mercury - Living On My Own - 4 single-uri 17 minute“.

LELIA (str.Gorghinului bl.2, sc.C, ap.2, parter, Reșița, Caraș-Severin, cod 1700, tel.064/37893): „Caut, sperând într-o minune, albumul celor de la Suede și «L.A.Woman» - The Doors. Ofer în schimb bani sau orice altceva.“

Din nou despre „C&E“. De data aceasta referirile sunt făcute de către una dintre cele mai importante publicații de gen din Statele Unite. Este vorba de revista Billboard din 7 mai. Întâmba a ajuns în State povestea proiectului româno-american:

„NASHVILLE“ - O delegație de la NSAI a petrecut aproape două săptămâni în România, compunând împreună cu compozitori români și explicând sistemul de protecție a dreptului de autor în America.

Din această vizită a rezultat mai mult de două duzini de cântece noi, care vor fi înregistrate pe casete demo și oferite spre interpretare soliștilor americani. Există, de asemenea, și posibilitatea transunerii cântecelor pe un CD. În 1988, „Music Speaks Louder Than Words“, un album de cântece scrise de compozitori americani, printre care Michael Bolton, Cyndi Lauper și Mike Stoller, împreună cu 25 de colegi de breaslă sovietici, a fost lansat de firma Epic.

„Cred că ne-am întors acasă cu câteva hit-uri“, spune Pat Rogers, director executiv al NSAI și șeful delegației americane. „Am adus cu noi de toate, de la

ECOURI AMERICANE LA COUNTRY & EASTERN

Nashville Cats On The Road To Romania Writers Collaborate With Locals On 10 New Songs

BY EDWARD MORRIS

NASHVILLE—A delegation from the Nashville Songwriters Assn. International spent almost two weeks in Romania, co-writing songs with local writers and explaining the American system.

cântece care pot fi lansate pe Broadway la blues.“

BMI, ASCAP și RIAA au sponsorizat costurile de transport și, de asemenea, cheltuielile pentru trei zile petrecute la București. Ministerul Culturii și Departamentul de Informații al Guvernului din România au achitat restul de cheltuieli.

Compozitorii din Nashville implicați în proiect au fost Richard Leigh, Peter McCann, Ralph Murphy, Gary Burr, Gary Nicholson, Sonny Curtis, Angela

Roberts; band touring member Kathy Vick Blacoglia, Ken Levy, and Jon Klein; Josh Gurell and Michael Barackman.

reggae from London, Bermuda, and Caribbean. The single led

that teamed American writers including Michael Bolton, Cyndi Lauper, and Mike Stoller, among others, with 25 of their Soviet counterparts, was released by Epic.

“We came home, I think, with a couple of hit songs,” says Pat Rogers, NSAI's executive director.

trip and also paid for a three-day in Bucharest. The Romanian Ministry of Culture and Information provided the remainder.

Kaset, Rick Beresford, John Ims și James Dean Hicks.

Radu Clondescu, un reprezentant al Uniunii Compozitorilor (UCMR-DDA) a fost coordonatorul acțiunii din partea Ministerului Culturii. El se cunoșcuse cu Pat Rogers anul trecut, când ea și un fost angajat al BMI, Rick Sanjek, au fost în România pentru a participa la un festival organizat de dl. Clondescu.

Compozitorii americani au petrecut șase zile la un centru cultural din Sinaia, unde au compus în comun și au discutat

despre show-business cu opt compozitori din România, doi din Republica Cehă și doi din Slovenia. „Am început cu un concert“ (Pat Rogers), „în timpul căruia fiecare compozitor a interpretat câte două compoziții proprii.“

Tot ea povestește că majoritatea compozitorilor români vorbesc engleză și că toți au fost de acord ca versurile să fie scrise în această limbă, pentru că asta ar mări posibilitatea ca piesele lor să fie înregistrate în State.

În București delegația a condus un seminar de copyright și a ținut o conferință de presă. De asemenea, au susținut un concert cu public în care au prezentat compozițiile comune.

Grupul care a susținut seminarul a fost compus din Leigh, McCann, Clondescu, compozitorul din Los Angeles Allan Roy Scott și Gabriele Cotabita, un cântăreț pop român care acum trăiește în Germania. (n.tr. - greșeala reporterului american!)

Deși unii dintre români s-au temut la început că americanii le-ar putea fura cântecele, Rogers spune că în curând vor fi convingși de contrariu. Ţelul ei este să reușească să convingă cântăreții din SUA să le înregistreze și să se întoarcă în România cu un cecc cu drepturile de autor.

„Pentru toate cântecele care vor fi înregistrate“, explică Rogers, „românilor li se va oferi posibilitatea să lucreze, fie prin propriile edituri, fie prin edituri americane.“ Tot ea povestește că majoritatea casetelor și C.D.-urilor pe care le-a văzut în România erau pirat - și cele mai multe erau vândute la tarabe cu prețuri variind între 1 și 3 dolari bucata. „Guvernul român are gata un proiect al legii dreptului de autor“, precizează Rogers, „dar încă nu a fost dat în lucru.“

Compozitorii americani „au dat o mulțime de interviuri“, spune Rogers, incluzând și o apariție într-o emisiune specială, care va fi difuzată de mai multe ori la televiziunea națională și „numeroase interviuri radiofonice.“

Traducere și adaptare Anca Lupeș

În acest fel poate fi interpretat și faptul că Freddie, John și Roger și-au tuns părul ceva mai scurt! Rezultatul: în sondajele făcute de reviste în rândul cititorilor - ei au fost declarați cel puțin la fel de populari ca Sex Pistols. Asta deși au cedat un pic din viziunea lor unitară, dând dovadă de flexibilitate. Infirmau o vorbă veche, care spune: „You can't teach an old dog new tricks!” („Nu poți învăța un câine bătrân trucuri noi!”).

Queen Productions

Queen a fost întotdeauna un grup optimist; prima mișcare pe care cei patru au făcut-o la începutul lui 1978, dovedea, o dată în plus, că ei aveau încredere în viitor. În februarie 1978 s-au hotărât să aibă propria structură organizatorică, de impresariat, după doi ani și jumătate, de colaborare, cu John Reid. Ideea de a renunța la înțelegerea cu Reid le-a venit pe neașteptate: stând în spatele automobilului Rolls Royce al lui Freddie, în timpul filmărilor cu piesa „We Will Rock You”, la casa lui Roger Taylor din Surrey, membrii formației au pus la cale înființarea propriei companii, Queen Productions. Declarația pe care a dat-o Freddie publicității a fost laconică și a lămurit pe deplin situația: „Pur și simplu nu mai avem nevoie de un impresar ca John. Am ajuns în situația de a ne coordona singuri carierele.” Brian a confirmat cele spuse de Freddie: „Noi nu vrem în mod special să ne impresariem singuri, dar ne-am dat seama că e cea mai bună cale de a obține exact ce vrem. Aș putea spune că în acest fel ne controlăm mai bine destinul!”

Numindu-se ei înșiși directorii companiei Queen Productions. Ei și-au stabilit salariul la 690.000 lire sterline pe an, devenind directorii cel mai bine plătiți din Marea Britanie. Când te gândești că numai cu trei ani în urmă câștigau doar 50 lire sterline pe săptămână... John Deacon a fost ales șef cu finanțele, talentul său în afaceri fiind unanim recunoscut. Brian May

QUEEN (28)

Deacy e întotdeauna pe aproape și ne aduce la realitate.”

„Acesta a fost Parisul!”

După ce și-a clarificat afacerile și situația financiară, formația a plecat în Scandinavia unde, pe 12 aprilie 1978, a început un nou turneu european. Ultimul lor single, „Spread Your Wings” (lansat în februarie), n-a urcat prea mult în clasamente, oprindu-și ascensiunea la poziția 34. Queen era însă un nume deja impus în conștiința publicului, așa că succesul unui turneu nu depindea de

descria personalitatea lui John Deacon astfel:

„John are talent în afaceri în sensul că reușește să facă în așa fel încât toată lumea să câștige. El e și pasionat. E singurul dintre noi care poate spune oricând ce se întâmplă. El n-a lăsat niciodată pe cineva baltă. În privința oamenilor cu care trebuia să lucrăm am mers tot pe mâna lui. El cunoștea cel mai bine echipamentul tehnic. Din 1977/1978 am avut o echipă tehnică foarte bună, dar până atunci au fost destule ocazii, în care John a trebuit să intervină ca să remedieze câte ceva. El e basist și are „mentalitate” de basist în multe direcții. Are totul foarte clar în minte. El e omul cu picioarele pe pământ. O formație are nevoie de un tip ca el. E, într-un fel, în opoziție cu Freddie și cu mine, care o mai luăm razna. Echilibrează balanța.

succesul unui single. Vizita lor pe bătrânul continent a avut, deci, un succes previzibil. În mod deosebit concertele de la Paris - 23 și 24 aprilie 1978 - s-a bucurat de o atmosferă aparte. Sala, cu o capacitate de șapte mii de locuri, a fost la ambele concerte arhiplină. Publicul parizian a creat o atmosferă sărbătorească, care a stimulat formația să cânte mai mult decât de obicei. Cele două concerte au durat câte două ore și jumătate fiecare. „Asta a fost Parisul!”, a exclamat Freddie satisfăcut, după ultimul spectacol.

Însă admiratorii britanici ai formației începeau să se simtă neglijați. În anul precedent Queen nu susținuse nici un turneu pe cuprinsul Regatului Unit. După concertele magnifice de la Earls Court, britanicii au început să se întrebe dacă sălile din țara lor erau

îndeajuns de mari pentru spectacolele splendide oferite de Queen. Trupa avea un echipament atât de voluminos încât, oriunde mergea, era urmată de o caravană de vehicule (în total șapte trailere, incluzând în acest cargo un sistem de lumini cu peste patru sute de spoturi separate, cântărind aproximativ cinci tone). Admiratorii grupului erau constanți în Marea Britanie și poziția trupei era de neclintit. Ei n-au avut, însă, parte de un mare turneu. Au fost programate două concerte la Stafford Bingley Hall pe 6 și 7 mai, și alte două la Empire Pool, Wembley, pe 11 și 12 mai. Cele patru spectacole au avut o coregrafie magnifică, au beneficiat de efecte speciale. Sălile au fost arhipline.

„O prostituată a muzicii!”

În acea perioadă, formația a fost din plin onorată. A primit premiul „Best Group” la ceremonia „Daily Mail British Pop And Rock Awards”. Când casa de discuri EMI a fost prezentă în luna iulie la târgul de discuri, ea a ales pentru acest eveniment single-ul „Bohemian Rhapsody”, pe care l-a reeditat în trei sute de exemplare presate pe un vinil roșu, regal (Son Royal Purple Vinyl).

Queen depășise momentul în care o formație poate fi îngropată de presă sau de afaceriștii show-ului. Ei nu mai aveau nevoie de favorurile oamenilor de afaceri. Din contră, cei patru muzicieni erau, ei înșiși, parte a unui imperiu muzical. Fiecare avea o casă luxuoasă - în luna iulie 1978 Roger și-a cumpărat și el o casă în apropiere de Guildford, înconjurată de un teren de douăzeci de acri. Fiecare avea și câte un al doilea apartament, o mașină și orice haină doreau. Acești oameni făceau parte, de acum, din tagma oamenilor bogați. Cu toate acestea, oricât de confortabilă le-ar fi putut deveni viața, acea „suficiență” recunoscută în lumea starurilor, nu i-a caracterizat niciodată. Fiecare s-ar fi putut retrage foarte ușor într-un loc liniștit, departe de lumea dezlănțuită. Aveau destui bani pentru a trăi până la adânci bătrâneți. Ei nu au făcut asta. Muzica

i-a ținut împreună. Era, de fapt, rațiunea lor de a trăi. Ce altceva ar fi putut face? Așa cum spunea Freddie: „Eu nu mă pricep la altceva. Nu știu să gâtesc, nu sunt o bună gospodină. De fapt, sunt o prostituată a muzicii!”

Fat Bottomed Girls

În iulie 1978, formația s-a închis din nou în studio, pentru a lucra la un nou disc. L-au rechemat pe Roy Thomas Baker, ca producător, și asta, pentru că fie că nu erau mulțumiți cu munca lor la ultimele două albume, fie că simțeau nevoia de a fi ghidați, după ce „News Of The World” părea să anunțe o nouă direcție.

Noul album, intitulat „Jazz” (după albumul cu același nume al lui Ry Cooder), a fost înregistrat în studiourile Mountain din Montreux - Elveția și la Super Bear din Nisa - Franța. Pentru prima oară utilizau studiouri din străinătate. În timp ce erau la Nisa, ziua de naștere a lui Freddie, a fost sărbătorită la un club de noapte, închiriat în exclusivitate pentru acest eveniment. Toți invitații au făcut baie goi în piscină, cu excepția lui Freddie care, în schimb, a dansat pe masă. Există deci o limită în exhibiționismul său...

La ce lucra formația? Cum erau niște băieți isteți, cei patru de la Queen șiau că a lansa un disc-single, pe a cărui copertă să fie nuduri, însemna a incita, poate chiar a avea succes. Așa s-a născut ideea fetelor cu fundurile mari mergând pe biciclete. Cum altfel decât complet dezbrăcate? Discul, care conținea pe fața A două piese - „Bicycle Race” și „Fat Bottomed Girls” - ce urmau să fie incluse pe viitorul album, a fost lansat pe 13 octombrie 1978 și s-a epuizat rapid din magazinele de specialitate. O persoană cu mintea ascuțită a tras rapid niște chiloși peste fundul fetelor și, fără a mai fi scandalos, discul-single a urcat până pe locul 11. Revista „New Musical Express” a considerat că a publicat o fotografie a lui Freddie cu titlul „Fat Bottomed Queen” era ceva hilar.

(va urma)
Costin Manoliu

O CĂLĂTORIE LUNGĂ : DE LA MUZICA ROCK'N'ROLL LA CEA ROCK

Primele discuri pe vinil, cele pe 78 de turații, au reprezentat o evoluție tehnică semnificativă. Ea a avut repercusiuni, în primul rând, asupra înregistrărilor. Calitatea sunetului însemna eficiența operațiilor. Din punct de vedere tehnic, aceste evoluții nu au avut efect asupra muzicii produse. Este perioada în care cei mai importanți erau Bing Crosby, Frank Sinatra, Perry Como, Patti Page, Rosemary Clooney și The Andrews Sisters. Muzica interpretată de ei era compusă de George Gershwin, Irving Berlin și Cole Porter, iar orchestrele erau conduse de Benny Goodman, Tommy Dorsey și Count Basie. Apariția discului pe vinil nu a afectat doar muzica produsă până atunci. Între 1930-1940 muzica americană era uniform structurată pe 16 măsuri, cu patru fraze și un ritm care accentua dominația primei și a celei de-a treia măsură. Așa că muzicienii din anii următori au continuat să compună în aceleași forme.

45 de turații

În anii '50 a apărut discul pe 45 de turații, care și-a menținut supremația până în 1978. Mai mic și mai ușor de mănuit pentru a reproduce sunete, până la apariția hi-fi-ului, acest tip de disc putea fi mănuit de puști și purtat oriunde și-ar fi dorit. Dacă la jumătatea anilor '50 ai fi mers la o petrecere, prima întrebare care îți s-ar fi pus ar fi

2 Filosofia pe 33 1/3

fost dacă ți-ai adus discurile și stația. Aceasta era muzica potrivită pentru tineri.

Discul pe acest format a început să domine industria înregistrărilor, să reflecteze și să consolideze muzica de până atunci - rock and roll-ul timpuriu. De la apariția Top-ului 40 de single-uri, care au devenit forța financiară principală a industriei muzicale, cântecele scurte, doar de două minute, au fost cele care caracterizau muzica acestor ani.

Rock and roll-ul de la începutul și jumătatea anilor '50 reprezenta o detașare clară de stilul adoptat de Tin Pan Alley, ca și de celelalte curente existente până la acea dată. Rock'n'roll-ul folosea fraza de 12 măsuri, la fel ca rhythm & blues-ul (4+4+2+2), cu trei acorduri care se tot repetau. Și ceea ce e mai important, ritmul rock'n'roll pune accent pe cea de-a doua și ultima măsură și anacruze (pa-Boom! pa-Boom!). Asta a dat rock'n'roll-ului ritm și i-a făcut pe tineri să nu mai stea pe scaun și doar să asculte muzica. Ritmul era mult mai rapid ca până atunci. Repetarea aceluiași acorduri, accentuarea anacruzei și tempo-ul rapid au demonstrat că rock'n'roll-ul era muzica momentului.

Awopbopalooopalopbamboom

Pentru mulți versurile erau irelevante. Să ne oprim doar la cele mai

fierbinți melodii și la cei mai solicitați artiști în anii '50. Cu siguranță Elvis Presley a fost numit „regele rock-ului” în anii '50, datorită pieselor sale ajunse no. 1 în Top 40: „Heartbreak Hotel” (1956), „Hound Dog” (1956), „Don't Be Cruel” (1956), „All Shook Up” (1957), „Teddy Bear” (1957), „Jailhouse Rock” (1957), „Don't” (1958), „Hard Healed Woman” (1958) și „A Hunk Of Love” (1959). Apoi Little Richard cu „Tutti - Frutti” (1956), „Long Tall Sally” (1956), „Lucille” (1957) și „Good Golly, Miss Molly” (1958). Alte hituri care acum au devenit „standarde” aparțin lui Bill Haley And The Comets cu „Rock Around The Clock” (1955), The Platters cu „The Great Pretender” (1956) și „Smoke Gets In Your Eyes” (1959), The Everly Brothers cu „Wake Up Little Susie” (1957) și „All I Have To Do Is Dream” (1958), Danny & The Juniors cu „At The Hop”, Buddy Holly cu „That'll Be The Day” (1957) și „Peggy Sue” (1958) și Chuck Berry cu „Maybelline” (1955) și „Johnny B. Goode” (1958).

Acum să ne oprim la câteva versuri ale acestor piese. „N-am nimic, decât un câine de vânatoare, care mârâie tot timpul.”, „Sunt îndrăgostit, ah, tremur din toate mădulele!”, „Trezește-te micuță Susie, trebuie să plecăm acasă.”

Acele versuri sunt memorabile, pentru că sunt complet lipsite de semnificație. Sunt superficiale și triviale, fără înțeles. Ritmul conta cel mai mult și poți înlocui aproape fiecare cuvânt sau sunet din versurile originale și nu se va schimba nimic.

Masterpiece Theater și „Tutti-Frutti”

Îmi amintesc că acum câțiva ani am văzut un afiș cu Doug Marlette, creatorul lui „Kudzu”. Un papagal se uita la emisiunea TV „Masterpiece Theater” cu Alistair Cooke. Trei părți ale acestei emisiuni și-au concentrat atenția asupra „eternului clasic”, „Tutti-Frutti” al lui Little Richard. Marlette, care îl dubla pe Cooke, rezuma astfel primele două serii: „În prima parte am făcut cunoștință cu tânărul și fericitul protagonist. Cum e un tip norocos, «are o prietenă pe nume Sue», care «știe ce are de făcut!»

În a doua parte ne dăm seama că mai are o legătură, mai capricioasă și mai violentă... cu «o fată pe nume Daisy», care «aproape că-l scotea din minți». Se pare că «știe să-l iubească» dar, așa cum se plânge el, «Doamne, nu știi ce-mi face!» Satira continuă cu analiza versurilor: „Care este înțelesul incantației aparent magice «Tutti-Frutti, all-a-rootie»? Este invocată pentru a evidenția o aventură

pornită pe căi neortodoxe? În această fatidică lovitură de grație găsim rezolvarea conflictelor provenite din infidelitățile eroului nostru, iar acum - Little Richard și «Tutti-Frutti»...”

Programul se încheia cu un exploziv „a-bop-bop-aloo-bop! a-bop-bam-boom!” și renumitul semnal de încheiere. „Pentru «Masterpiece Theater» a fost Alistair Cooke... Noapte bună!” Ironia lui Marlette subliniază lipsa conținutului la versurile din perioada de început a rock'n'roll-ului.

Au existat cântece comice care au ajuns pe primele poziții în anii '50. Mă refer la „The Ballad Of Davy Crockett” (Bill Hayes - 1955), „The Green Door” (Jim Lowe - 1956), „Witch Doctor” (David Seville - 1958), „The Purple People Eater” (Sheb Wooley - 1958), „The Chipmunk Song” (The Chipmunks - 1959) și „The Battle Of New Orleans” (Johnny Horton - 1959).

Era destul de greu a învăța pe de rost versurile acestor piese. Aceste cântece simple, drăguțe erau simple și atât. Nici o scânteie de satiră, o iotă de ironie sau o metaforă în toate aceste versuri (pentru cei care se îndoiesc de acest lucru, „Itsy Bitsy Teenie Weenie Yellow Polkadot Bikini”, 1960, aparținând lui Brian Hyland spune totul).

Amintiți-vă de acele cântece serioase pe care le-ai învățat când erai puști și care se cântau la școală sau la biserică.

(va urma)
Corina Vladu

VOX POP ROCK

2000000

DE LA

Etapa IV

- Cum se numește solista care-i ajută pe Jam&Spoon?
 - Bryan Adams
 - Haddaway
 - Tom Araya (Slayer)
- Anita cântă la
 - Culture Beat
 - Ace Of Base
 - 2Unlimited
- Actrița Winona Rider este prietenă cu:

Toate întrebările concursului își găsesc răspunsurile corecte prin consultarea atentă a colecției V.P.R.

VOX MARIS

WOODSTOCK '94

În mod clar, ne-am fi dorit ca un Cătălin să scrie despre Woodstock. Ne mulțumim cu faptul că am fost în stare să vă dăm noi vești despre acest festival și vă redăm un alt articol din „Weekend” (23 aprilie) pe aceeași temă, de data aceasta nesemnă.

«N-am participat la Festivalul Woodstock de acum 20 de ani, pentru că aveam cinci ani, când acea armată de jumătate de milion de oameni s-a adunat pentru „trei zile de pace și dragoste”, sex și droguri și să asculte cea mai irezistibilă muzică.

Chiar și cei care nu au participat atunci, se referă la el la cote maxime. 25 de ani mai târziu, două festivaluri diferite sunt planificate pentru weekend-ul aniversar din 12-14 august. În timp ce la Woodstock '69 toți spectatorii erau bineveniți, a apărut mai recent o scindare generală. Primul festival este destinat tinerei generații de fani hard-rock, iar celălalt nostalgicilor.

Mulți localnici se opun invaziei de muzică pop. Woodstock-ul, cu o populație de 6200 de locuitori, a devenit un magnet și un simbol pentru artiștii din întreaga lume. Acum este, aproape în întregime, un muzeu al anilor '60. Sunt magazine de haine și bijuterii care se purtau atunci, astrologi care se oferă să-ți „exploreze domeniile fericite ale personalității.”

În aceeași zonă un tânăr, îmbrăcat într-o pijama roșie, cânta la chitară și zâmbea trecătorilor. Skip Wayne, 21 de ani, confecționează tricouri și nu s-a hotărât la care dintre ele să participe. „Sper că lucrurile se vor desfășura pașnic”. Atât și nimic mai mult.

M-am îndreptat atunci spre Saugerties, locul de desfășurare al unuia dintre cele două Festivaluri. Michael Lang (24) este organizator și crede că cel din '69 a fost „cel mai spontan eveniment social al epocii.” Compania lui, Woodstock Ventures Inc., deține copyright-ul asupra numelui și împreună cu Polygram speră să vândă aproximativ 250.000 de bilete unui public între 17 și 25 de ani. Costul unui bilet va fi de 125 dolari, in-

cluzând camping-ul și parcare. 800 de bodyguarzi vor fi angajați pentru a „dezafecta” zona de spectatori fără bilet, droguri și alcool. În '69 organizatorii au încercat să-i întoarcă din drum pe „blăștiți”, dar au acceptat ca spectacolele să se desfășoare gratis. Pearl Jam, Aerosmith, Metallica și Red Hot Chili Peppers sunt așteptate. Michael nu vrea să confirme sau infirme prezența celor de la Guns N'Roses.

Cel de-al doilea, cunoscut ca „Bethel '94”, pentru a evita conflictele legate de numele de Woodstock, este mai apropiat de cele din '69, ținând cont de numele care vor cânta: Melanie, Joan Baez, Richie Havens, Tom Paxton. Este așteptată și Judy Collins. Organizator este Sid Bernstein, cel care i-a dus pe Beatles-i în Statele Unite. Se vor vinde 80.000 de bilete, la preț de 150 dolari. Pentru a dovedi că acest festival este mai apropiat de spiritul celui din '69, Bernstein a insistat ca fiecare spectator să beneficieze de trei tichete – unul pentru concert, altul pentru un pachet cu mâncare și haine și un al treilea cu care spectatorul trebuie să planteze un puiet, „unde va fi în America.”

M-am îndreptat, apoi, spre ferma care aparține cândva lui Max Yasgur, cel care a acceptat ca primul festival să se desfășoare pe terenurile sale. Am descoperit o placă pe care erau scrise numele tuturor muzicienilor care au cântat în anii '60. Se pare că va fi o aniversare Woodstock autentică. Antreprenorii discută despre sume uriașe, trupe mari, canalizare și locuri de depozitare ale gunoiului.

Vic Labreche este un englez de 56 de ani care a venit pentru a doua oară în ultimii zece ani la Woodstock. Nu va veni la festival, pentru că e ceva de domeniul trecutului. „În mod cert nu va fi același lucru”.

Vorbea despre generația lui.»

Frumoase, bogate și disponibile

N-ai nici un sfanț și ești și burlac? Avem soluția ideală pentru tine. Însoară-te cu fata unui star rock, iar socrul tău te va umple de bani. În plus faci rost și de o frumoasă colecție de discuri, C.D.-uri și alte mărunțisuri atât de necesare vieții de familie. Noi te-am îndrumat, tu descurcă-te!

1. Trilogia Tyler: Steven cu soția sa Teresa și fetele lor, Larissa (16 ani) și Joanne (19 ani). Au avut noroc, n-au moștenit buzele de la tătucu!

Fotografie de grup cu „domnul plinu” Meat Loaf alături de soția sa Leslie, fetița Amanda (12 ani, e încă în așteptare) și Pearl Adday (18 ani).

Tatăl lor este unul dintre primii cinci milionari din Anglia. Mary (24 de ani, stânga) și Stella McCartney (22 de ani).

Ringo cu fiica sa Lee Starkey (24 de ani, provine din prima căsnicie, cu Maureen Cox). Domnișoara este din când în când manechin.

5. Drăguțele de la Wilson Phillips își sărbătoresc succesele așa cum o făceau și părinții lor de la Beach Boys. Wendy și Carnie Wilson precum și sora lui ne-născută John, Chynna Phillips sunt ceva mai greu de abordat, dar merită încercat!

Fete de tobari: Amy Fleetwood (stânga) și Francesca Starkey vor să-și facă o formație, motiv pentru care au și închiriat un studio.

Un tată prolific: Mick Jagger. Karis (22 de ani) o are ca mamă pe solista Marsha Hunt. Sora ei vitregă se numește Jade (21 de ani), iar mama este fioreasa Bianca.

